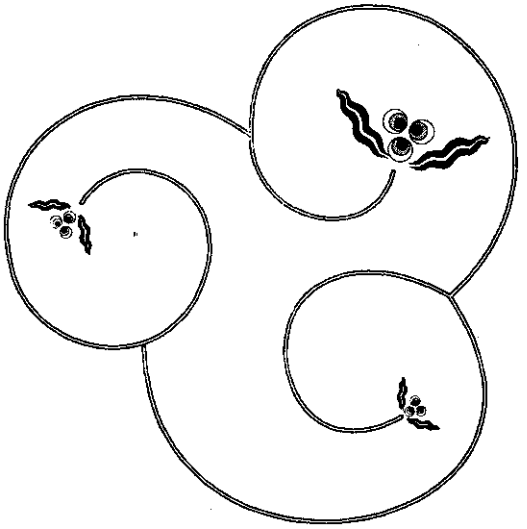
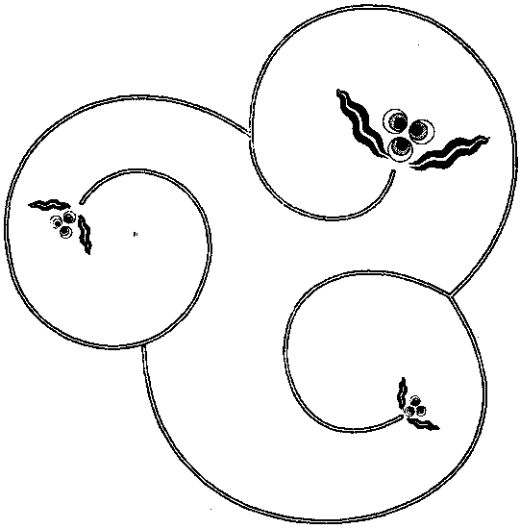
PİR SULTAN ABDAL
BÜTÜN ŞİİRLERİ

PİR SULTAN ABDAL
BÜTÜN ŞİİRLERİ

Akvaryum Türk Klasikleri
Pir Sultan Abdal Bütün Şiirleri

Editör: Tûba Öztürk
Tashih: Derya Günay
Grafik Tasarım: Zeynep Güleç
Basım Yeri: Eflatun Matbaası - 0212 278 28 03
Genel Dağıtım: BİRLEŞİK BASIM Paz. San. Tic. Ltd. Şti.
I. Baskı: Temmuz - 2007

Yeşilce Mah. Çelik Sok.
Akdeniz İş Hanı No.: 69 / B
4. Levent - İSTANBUL
Tel.: (0212) 279 56 26 (Pbx)
Faks: (0212) 278 66 14
www.birlesikbasim.com.tr

Akvaryum Türk Klasikleri

PİR SULTAN ABDAL
BÜTÜN ŞİİRLERİ

AKVARYUM YAYINEVİ

PİR SULTAN ABDAL
BÜTÜN ŞİİRLERİ

16. yüzyılda, Hatayî (I. İsmail) ile birlikte Alevi-Bektaşi edebiyatının kurucularından ve bu edebiyatın en güçlü şairlerindendir.

Hakkındaki bilgiler şiirlerine, yaşamı ve kişiliği çevresinde oluşan söylenti ve menkıbelere dayanır. Buna göre Pir Sultan Abdal'ın asıl adı Haydar'dır. Yaşamının büyük bölümü Banaz köyünde geçti. Atalarının Horasan'dan, Azerbaycan'ın Hoy kentinden ya da Yemen'den geldiği sanılır. Pir Sultan, 6. yüzyılın ikinci yarısında Sivas ve çevresinde baş gösteren Alevi-Bektaşi kökenli ve İran yanlısı mezhep olaylarına karışmış ve bu yüzden Rum (Sivas) beylerbeyi Deli Hızır Paşa tarafından astırılmıştır. Asılma olayı, Hızır Paşa'nın Sivas'ta görevli olduğu 1547-51 ya da 1587-90 arasında gerçekleşmiş olmalıdır.

Pir Sultan, Alevi gelenekleri ve tarikat yaşamı içinde olgunlaştı. Anadolu Alevileri üzerinde büyük bir nüfuzu bu-

lunan I. İsmail'in Hatayî mahlasıyla ve Anadolu Türkçesiyle söylediği nefeslerden etkilendi. Başta Kul Himmet ve Kul Hüseyin olmak üzere Orta Anadolulu Alevi-Bektaşi şairlerini etkiledi. Aynı zamanda Erdebil sufilerinin şeyhi olan I. İsmail'in İran'da Safevi devletini kurmasından (1502) sonra Anadolu Alevileri'nin üzerindeki etkisi artmıştı. Bunun yol açacağı gelişmelerden kuşkulanan I. Selim'in (Yavuz) Çaldıran Savaşı'ndan (1514) önce pek çok Aleviyi öldürtmesi, I. Süleyman'ın (Kanuni) 1534'te Şah İsmail'in oğlu I. Tahmasp'ın üzerine yürüyerek Bağdat'a girmesi ve I. Tahmasp'ın daha sonra toparlanarak 1548'de Anadolu'ya girmesiyle Osmanlı-İran ilişkileri gerginleşmişti. Şah İsmail'in başlattığı ve oğlu Şah Tahmasp'ın sürdürdüğü "Mehdi" propagandası hem İran halkı, hem de Anadolu Alevileri üzerinde etkili oluyordu. Aleviler tasavvufi bir yaklaşım içinde doğudan gelip kendilerini kurtaracak Mehdi'yi beklemeye koyulmuşlardı. Bu arada ayaklanmalar birbirini izliyordu. Bazı araştırmacılar, Pir Sultan'ın şiirinde sık sık andığı "şah"ın Şah Tahmasp değil, 1577'de Şam yöresinde ortaya çıkan ve Yozgat'a kadar gelip yöre halkını ayaklanmaya çağıran, sonra da 50 bin kişiyle Hacı Bektaş Veli Tekkesi'ni ziyaret eden düzmece Şah İsmail olduğunu belirtirler. Bazı araştırmacılar da "şah" sözcüğüyle Hz. Ali'nin kasdedildiğini ileri sürerler. Pir Sultan Abdal ya da Pir Sultan mahlaslı şiirlerinin bir tek kişiye ait olmadığını varsayan araştırmacı İbrahim Aslanoğlu aynı adı taşıyan altı ayrı şair bulunduğunu ileri sürmüştür. Bunlar Çorum yöresinden olup bir süre Ankara'da Hasan Dede Tekkesi'nde kalan ve Rumeli'ye de geçen Pir Sultan Haydar; aruzla şiirler söyleyen Pir Sultan Abdal; Divriği yöresinden yetişen ve asıl adı Halil İbrahim olan Pir Sultan Abdal; 18. yüzyılın ikinci yarısı ile

19. yüzyılın başlarında yaşamış olan Abdal Pir Sultan; 16. yüzyıl sonlarıyla 17. yüzyıl başlarında yaşadığı sanılan ve Pir Sultan'ın asılmasıyla ilgili deyişleri söyleyen Pir Sultan Abdal; bir de menkıbeleşmiş yaşamıyla tanınan ve Hızır Paşa tarafından asıldığı kabul edilen 16. yüzyıl şairi Banazlı Pir Sultan'dır. Bu sayı ileride belki daha da artacaktır. Asım Bezirci de bu görüşü benimseyerek Pir Sultan (1986) adlı incelemesinde yalnız Banazlı Pir Sultan'ın şiirlerine yer vermiştir.

Alevi ve Bektaşilerin yazdığı pek çok mecmua ve cönkte bulunan Pir Sultan mahlaslı şiirler tekkelerde vazgeçilmez nefesler olarak okunagelmiştir. Âyin-i cemlerde ve samahlarda da onun deyişleri herhangi bir ayırım gözetmeden çalınıp söylenmektedir. İlhan Başgöz gibi bazı araştırmacılar bundan yola çıkarak bir "Pir Sultan Geleneği"nden söz ederler, eski ve yeni tüm şiirleri bu geleneğe bağlarlar.

Duru ve yalın bir halk diliyle söylenen bu şiirlerde doğa güzelliği, doğa ve insan sevgisi, Anadolu köylüsünün yaşayışı zaman zaman gerçekçi bir dille sergilenmiştir. Şiirlerde temel yapıyı aşk, tasavvuf, kavga gibi üç ana tema oluşturur. Aşk teması tasavvufun Tanrısal sesidir. Bu aşkta Hz. Ali en güzel, gerçek ve haklı varlık derecesine yükselmiştir. Kavga ve başkaldırı bir köy şairi olan Pir Sultan'ın dilinde en korkusuz ve dirençli temsilcisini bulur. Pir Sultan bazen kendi yoldaşlarının geri çekilmelerinden yakınırken, tek başına yoluna devam edeceğini haykırır. Tekkenin ve tasavvufun dar kalıplarının dışına taşarak bütün insanlığa seslenen bir çizgiye ulaşır. Medrese öğrenimi görmediği için divan edebiyatından hiç etkilenmemiştir.

Şiirleri ve yaşamı üzerine ilk yapıt Sadeddin Nüzhet Ergun'un 16. Asır Saz Şairlerinden Pir Sultan Abdal'ıdır

(1929). Daha sonra Abdülbaki Gölpınarlı ile Pertev Naili Boratav (Pir Sultan Abdal, 1943), Ali Balım (Pir Sultan Abdal [ty]), Cevdet Kudret (Pir Sultan Abdal, 1965, 1985), Cahit Öztelli (Pir Sultan Abdal-Bütün Şiirleri, 1971), Sabahattin Eyuboğlu (Pir Sultan Abdal, ös 1977), Memet Fuat (Pir Sultan Abdal, 1977), Orhan Ural (Pir Sultan Abdal, 1982) ve Mehmed Bayrak da (Pir Sultan Abdal, 1986) aynı konuda yapıtlar yayımlamışlardır. Ayrıca ozanın yaşamı, Erol Toy tarafından Pir Sultan Abdal (1969) oyunlaştırılmıştır.

BÜTÜN ŞİİRLERİ

1

Abdal olup şu dağları dolandım
Aşdığım dağlara göç eylemişim
Kızıl ırmakları bulandırınca
Kayalı göllere göç eylemişim

Dosta gitmez misin bulasın ilacı
Tel tel olmuş siyah ibrişim saçı
Hercayi güzele gönül verdim acı
Verdiğim gönüle güc eylemişim

PİR SULTAN ABDAL

Bizim efendimiz canlar canıymış
Hep güzel olanlar mürvet kânıymış
Gün deyip sunduğum hâr diken imiş
Sunduğum ellere göç eylemişim

Pir Sultan Haydar, hale haldaş olma
Hercayi dilbere yol yoldaş olma
Bari sen de benim suçuma kalma
Hezaran ellere göç eylemişim

2.

Açıldı Cennet kapısı
Lâl-ü güherdir yapısı
Kıldan incedir köprüsü
Geçebilirsen gel beri

Canımız melek canıdır
Tenimiz Selman tenidir
İçtiğimiz aslan sütüdür
İçebilirsen gel beri

Ben hocama kul olmuşum
Üstattan öğüt almışım
Ben kanadım bağlamışım
Çözebilirsen gel beri

Ben has bahçenin gülüyüm
Aynı cemin bülbülüyüm
Kırk kapının kilidiyim
Açabilirsen gel beri

Pir Sultan'ım Haydar heman
Dağları bürüdü duman
İşte İncil işte Kur'an
Seçebilirsen gel beri

3.

Âdemoğlu şu dünyaya gelince
Yeni açmış güle benzer misali
Anasından doğup kırkı çıkınca
Kalaylanmış tasa benzer misali

Mushaf alıp hocasına varınca
Destur alup mektebinden dönünce
On yaşından on beşine girince
Yen'aşlama fidan olmuş misali

Yirmisinde kara sakal getiri
Otuzunda bağdaş kurmuş oturu
Kırk yaşında da sohbetler yetiri
Önü bendli göle benzer misali

Ellisinde kara sakal bozarı
Altmışında o da Hakkın nazarı
Kalbi dıkızlanır, aklı azalı
İçi çürük koza benzer misali

Yetmişinde deve gibi muzular
Sekseninde ilik, kemik sızılar
Doksanında yol göründü gaziler
Gazel olmuş güle benzer misali

Pir Sultan'ım bunu böyle buyurdu
Müminleri Hak kendisi kayırdı
Yüz yaşında talan geldi savurdu
Uçup gider kuşa benzer misali

4.

Agâh olun hey erenler
Gelen Murtaza Ali'dir
Ahdine sadık duranlar
Gelen Murtaza Ali'dir

Turnaya vermiş sesini
Melekler tutar yasını
Kırklar ile yer üzümü
Yiyen Murtaza Ali'dir

Toprağa vermiş yüzünü
Kan ile yumuş özünü
Hep binip devesini
Çeken Murtaza Ali'dir

Ali çeker kılıncını
Düldül çeker köçünü
Muhammed'in miracını
Gören Murtaza Ali'dir

Ali Fatıma'nın yâri
Âşıklar çeker zârı
Yezitlere Zülfikarı
Çeken Murtaza Ali'dir

Cennetteki Kızıl alma
Gül benzi sararıp solma
Pir Sultan'ım gafil olma
Gelen Murtaza Ali'dir

5.

Ağlayı ağlayı durma karşımda
Dost beni gönder de var andan ağla
Kirpikleri top top etmiş kaşında
Dost bizi gönder de var andan ağla

Dostun zülüfleri bölük bölüktür
Benim ciğerciğim delik deliktir
Muhabbetin sonu tez ayrılıktır
Dost beni gönder de var andan ağla

Başına bağlamış aldır valası
Aldı beni kaşlarının karısı
Hasan ile Hüseyin'in anası
Dost beni gönder de var andan ağla

Başına bağlamış al ile sarı
Arkamızca etme ah ile zarı
Koca Pir Sultan'ın gül yüzlü yarı
Dost bizi gönder de var andan ağla

6.

Akdeniz'i seyreyledik yalıdan
Böyle aldık nasihatı uludan
Tanrıdağı kurbu Kızıl Deli'den
Görünür İmam evleri görünür

Senin âşıkların geçti râhından
Korkmaz mısın âşıkların ahından
Akyazılı Sultan'ın dergâhından
Görünür İmam evleri görünür

Senin dervişlerin geçer kabâdan
Geydikleri hırkaları abadan
Her nereye baksam OTMAN BABA'dan
Görünür İmam evleri görünür

Hünkârı Hacı Bektaş Veli'nin tahtı
Konmazdı Yezit'ten alırdı ahdı
Her gece seyrimde seherin vaktı
Görünür İmam evleri görünür

Hünkâr Hacı Bektaş Veli aşkına
Bahçende açılan güller aşkına
Kerbela'da yatan İmam aşkına
Görünür İmam evleri görünür

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan'ım kendi kurdu bu yolu
Yüz be-yüz gördüğüm Ali'dir Ali
Horasan'da Ali Rızâ'yı Veli
Görünür İmam evleri görünür

7.

Ala gözlü bir canandan ayrıldım
Arada bir kelam söz olma ile
Duymayanlar duysun benim zârımı
Ateşim yanıp da köz olma ile

Koy sürenler sürsün yolun doğrusun
Tutun ele verin gönül uğrusun
Âşık bilir maşukunun eğrisin
Kişi hırsız m'olur iz olma ile

İnanmam gaziler, dünya hilâftır
Bir canım var, dost yoluna teleftir
Gördüm demek yalan, gören ol Hak'tır
Her kişi göremez göz olma ile

Kimi allar geyer, kimi beyazı
Gerçek âşıklara eylen niyazı
Dostun dosta bir ayvadır niyazı
Hiç küs mü tutar, az olma ile

Abdal Pir Sultan'ım bekle bayramı
Kaşlar cellat olmuş, kirpik harâmi
Gene dostum sarsın benim yaramı
Saramaz rakipler öz olma ile

8.

Ala gözlü Şah'tan bir dolu geldi
Bir sen iç sevdiğim, bir de bana ver
Balım Sultan, Kızıl Deli'den geldi
Bir sen iç sevdiğim, bir de bana ver

Payım gelir İmamların payından
On İk'İmam nesli Ali soyundan
Kırkların içtiği üzüm suyundan
Bir sen iç sevdiğim, bir de bana ver

Beline kuşanmış nurdan bir kemer
Aşkın dolusunu içenler kanar
Herkes sevdiğinden bir dolu umar
Bir sen iç sevdiğim, bir de bana ver

Pir Sultan'ım, hamı hası seçerim
Ağ okurum, aşk kitabın açarım
Yâr elinden ağu gelse içerim
Bir sen iç sevdiğim, bir de bana ver

9.

Alay alay olmuş gelen turnalar
Kanadı kolları vardır turnanın
Silkinip uçamaz menzil görenler
Gökyüzünde yolları var turnanın

Silkinip uçar da kanadın çatar
Seçer kılavuzlar önüne katar
Hasan Hüseyin'in semaın tutar
Kerbela'da mekânı var turnanın

Sesleri naziktir medhi okunur
Avazı bağrımı deler dokunur
Yalabık yalabık tüyler takınır
Eğrim eğrim telleri var turnanın

Pir Sultan yardımcın Yaradan olsun
Âşık olan âşık, didarın bulsun
Arif olan anlar, cahil ne bilsin
Her manadan dilleri var turnanın

10.

Alçakta yüksekte yatan erenler
Yetişin imdada, aldı dert beni
Başım alıp hangi yere gideyim
Gittiğim yerlerde buldu dert beni

Oturup benimle ibadet kıldı
Yalan söyledi de yüzüme güldü
Yalın kılıç olup üstüme geldi
Çaldı bölük bölük böldü dert beni

Üstümüzden gelen boran kış gibi
Yavru, şahin pençesinde kuş gibi
Seherin sabahındaki düş gibi
Çağırta bağırta aldı dert beni

Abdal Pir Sultan'ım gönlüm hastadır
Kimseye diyemem gönlüm yastadır
Bilmem deli oldu bilmem ustadır
Şöyle bir sevdaya saldı dert beni

11.

Âlemlerin serverisin
Ah Hüseyin, vah Hüseyin
Şehitlerin serdarısın
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Hasan, Hüseyin'in yâri
Muhammed'in gözü nuru
Hem Ali'nin yadigârı
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Zuhur oldun İmam Zeynel
Muhammed Bâkır'dan evvel
Didene yanayım gönül
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

İmam Cafer'dir yârimiz
Musa-i Kâzım şahımız
Budur şems ile mâhımız
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Ali Musa ilim hüner
Muhammed Takî el sunar
Hüseyin'ler deyip yanar
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Ali, Takî, Hasan Asker
Muhammed Mehdî ser-defter
İmam-ı Seyyid-i ekber
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Pir Sultan haber ver dosttan
Bülbül ötüyor kafesten
Hem gül ağlar hem gülistan
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

12.

Ali Ali, der de dönersin dolap
Ne inlersin dolap, derdin nerende
Yardan mı ayrıldın, yoksa ilinden
Ne inlersin dolap, derdin nerende

Dolap, hak, dedi de indi ırmağa
Cehd etti İmamlara su vermeğe
Muhammed'in hub cemâlin görmeğe
Ne inlersin dolap, derdin nerende

Sana bir ustanın eli mi değdi
Yoksa bir hoyradın dili mi değdi
Yaz bahar ayının seli mi değdi
Ne inlersin dolap, derdin nerende

Seni kim kesti, getirdi yerinden
Dağlar, taşlar inileşir zârından
Seni kim ayırdı nazlı yârından
Ne inlersin dolap, derdin nerende

Sana, durma dön mü dedi üstadın
Dağı, taşı yıkar senin feryadın
Dönerken taşı mı deldi hoyradın
Ne inlersin dolap, derdin nerende

PİR SULTAN ABDAL

Böyle mi olur aşk hâli, ahvali
Vardı gamzelerin, ırganur dalı
Şimdi sema döner Urum abdalı
Ne inlersin dolap, derdin nerende

Pir Sultan Abdal'ım, aşka mı uydun
Yoksa nazlı yârdan haber mi duydun
Yârdan mı ayrıldın, ne idi derdin
Ne inlersin dolap, derdin nerende

13.

Ali'm gelir diye karşı giderle
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim
Bindiği Düldül'ün medhin ederler
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim

Ayağına altın nallar çaktırmış
Gözlerine yeşil sürme çektirmiş
Üzengisin cevahirden yaptırmış
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim

Kuduretten kem vurulmuş başına
Lezzet vermiş dudağına dişine
Bir nur doğmuş eğerinin kaşına
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim

Üstüne binersen yükseğe basar
Bir dizgin eylesen yel gibi eser
Nice kâfirlerin kellesin keser
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim

Pir Sultan Abdal'ım dengi bulunmaz
Bin konaklık yere gitse yorulmaz
Kısmet olsa havalarda görünmez
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim

14.

Allah Allah desem, kalksam yürüsem
Acap şu dağları aşamam mola
Boz atlı Hızır'ı yoldaş eylesem
Varıp efendime düşemem mola

Sevdiğim, bağında güllerin gonca
Usuldur boyların, bellerin ince
Adı güzel İmamların önünce
Kerbela'da şehit düşemem mola

Sakın hey sevdiğim, nâşiden sakın
Erenler ger'almaz attığı okun
Irak yerlerini sen eyle yakın
İki atlayıp bir düşemem mola

Ben, güzel pirime verdiğim ıkrar
Doludan, kırçıdan, borandan saklar
İhlas âşık olan ikrarın bekler
İkrarın bendini çeşemem mola

Pir Sultan Abdal'ım, dost çiresine
Arzumanım kaldı Şah cilvesine
Altmışile yetmiş üçün arasına
Özümü irfana koşamam mola

15.

Allah'ım Allah'ım, cömert Allah'ım
Allah, muhannete muhtaç eyleme
Ya ver kısmetimi, ya al canımı
Allah, muhannete muhtaç eyleme

Muhannetin suyu dolayı akar
Uğradığı yeri od olur yakar
Düğünde bayramda başına kakar
Allah, muhannete muhtaç eyleme

Muhannetin sözü cidalı oktur
Hak Tâlâ Allah'ın ihsanı çoktur
Sağ gözün sol göze faydası yoktur
Allah, muhannete muhtaç eyleme

Muhannet dünyanın malı ise de
Belinde kemeri dolu ise de
Harun, Karun gibi gani ise de
Allah, muhannete muhtaç eyleme

Pir Sultan Abdal'ım eyler medhini
Erin ere vardır nice celtini
Kurda, kuşa nasip etme etimi
Allah, muhannete muhtaç eyleme

16.

Allah birdir Hak Muhammed Ali'dir
Anın ismi cümle âlem doludur
Bu yol Hak Muhammed Ali yoludur
Gel Muhammed Ali dergâhına gel

Özünü arıdıp pak eyler isen
Umman budur, bahri olup dalarsan
Hakk'ın didarını görmek dilersen
Gel Muhammed Ali dergâhına gel

Hasan'ın ismi gönlümden ayrılmaz
Şah Hüseyin diyen diller yorulmaz
Bu yolda ölene soru sorulmaz
Gel Muhammed Ali dergâhına gel

Şah Zeynel Âbidin'in âbına
Yezit sığmaz oldu derler kabına
Muhammed'in sancağının dibine
Gel Muhammed Ali dergâhına gel

Gel varalım İmam Bâkır-oğluna
Uymayalım şol Yezid'in fi'line
Gel uyalım İmam Cafer yoluna
Gel Muhammed Ali dergâhına gel

İmam Musa Kâzım canlar canıdır
Ali Musa Riza mürvet kânıdır
Yarın varacağımız Hak divanıdır
Gel Muhammed Ali dergâhına gel

Takî bilin Nakî ile buluşur
Varır Hasan Askerî'ye karışır
Anlara kavuşan Hakk'a kavuşur
Gel Muhammed Ali dergâhına gel

Pir Sultan'ım eydür, pervaz râhiden
Fetva budur çıkarırsan dilinden
Eğer aman diler isen Mehdi'den
Gel Muhammed Ali dergâhına gel

17.

Aman hey erenler mürüvvet sizindir
Öksüzüm garibim amana geldim
Garibim bî-kesim himmet sizindir
Ağlayı ağlayı selmana geldim

Şah'ın bahçesinde ben garip bülbül
Efkârım mükedder hâlim pek müşkül
Koparmadım asla, kokladım bir gül
Kâfir oldum ise imana geldim

Gönül şahinini saldım havaya
Yüzüm sürüp geldim ol hâkipâya
Gönül sefinesin vermezim zâya
Kıblegâhım Şah-ı Merdan'a geldim

Biz Muhammed Ali kullarındanız
Nesl-i Âl-i Abâ soylarındanız
İmam-ı Cafer'in mezhebindeniz
Server Muhammed'e peymana geldim

İkilik perdesi yoktur özümde
Birliktir gönlümde özüm sözümde
Gece gün düşmüşüm Hak niyazında
Pir Sultan Abdal'ım meydana geldim

18.

Amanın eyle mürüvvet
Gördüğüne tapma gönül
Yüzüne bakmayanın sen
Tozuna da bakma gönül

Bir kardaşa meyil verip
Tuzun ekmeğin de yiyip
Azıcık noksanın görüp
Tez başına kakma gönül

Arap ata binip eşme
Karlı buzlu dağlar aşma
Her gördüğüne sır açma
Doluları dökme gönül

Pir Sultan'ım gündür ava
Çektiğim emekler hava
Nasihatım olsun sana
Sen hatırlar yıkma gönül

19.

Ankara'dan çıktım sabah namazı
Bize yol vermiyor aşmağa dağlar
Yetiş Seyit Battal, Hüseyin Gazi
Bize yol vermiyor aşmağa dağlar

Merhaba ey güzel pirim merhaba
Poyraza dayanmaz şalınan aba
Yetiş imdadıma Sultan Kurt Baba
Bize yol vermiyor aşmağa dağlar

Yine kırcılandı dağların salı
Kış tutmuş iniler Küre'nin beli
Boz bulanık akar ırmağın seli
Bize yol vermiyor aşmağa dağlar

Hayal hayal oldu gözüme vatan
Ahmaktır dünyaya göz gönül katan
Çıplak Ali ile Haydari Sultan
Bize yol vermiyor aşmağa dağlar

Gaibtesin, kandildesin, sırdasın
Münkire görünmen, göze perdesin
Hasan Dede'm, Yöğrük Kulu nerdesin
Bize yol vermiyor aşmağa dağlar

Denek Dağı'nda yatan Yediler Kırklar
Buna inanmadı münkirler şekler
Çiçek Ana ile Hürü Melekler
Bize yol vermiyor aşmağa dalar

Pir Sultan Abdal'ım içtiğim dolu
Sevdası serimden gitmedi hali
Dâmanın tuttuğum Bektaş-ı Veli
Bize yol vermiyor aşmağa dağlar

20.

Arif kardaşlara bir sualim var
Gönül gümanının dermanı nedir
Bir tohum attılar yere düşmedi
Onun suyu, danesi, samanı nedir

Arif hıretmen farkın eder hacında
O kim idi kâmil oldu ucunda
Sekiz direktir zebanın içinde
Bir arif çağırır, dâmânı nedir

Yapanı kudrettir yeşil bir fidan
Sararıp solmuşsun çalıp çırpmadan
Südü arştan, damızlığı topraktan
Çalınan yoğurdun mayası nedir

Ateş olmayınca lokma pişer mi
Buğu çıkmayınca kaynar coşar mı
Sönük ateşlerde lokma pişer mi
Kaynar buğu çıkmaz, amanı nedir

Abdal Pir Sultan'ım niyaz kılanlar
Kâmil mürşit olur bunu, bilenler
Yahşiye katışmaz yaman olanlar
Yahşinin içinde yamanı nedir

21.

Arslan Ali'm ah edip de ağladı
Güzel imamların yasıdır deyü
Kesti kesti ciğerciğin doğradı
İmam Hüseyin'in yasıdır deyü

Fatma Ana evvel gördü düşünü
Al'ağladı Kanber sildi yaşını
Keşiş bir altuna aldı başını
İmam Hüseyin'in yasıdır deyü

Gör ki Kadir Mevla'm n'etti n'eyledi
Şecir ara yerde berdar eyledi
Keşiş yed'oğlunu kurban eyledi
İmam Hüseyin'in yasıdır deyü

Şeytan aldatmasın senin yolunu
Selavar geldi de kesti kolunu
Kuşlar bile ir katmadı tavunu
İmam Hüseyin'in yasıdır deyü

Abdal Pir Sultan'ım haslar hasını
Siliyorlar gönüllerden pasını
Mümin olan çeksin on gün yasını
İmam Hüseyin'in yasıdır deyü

22.

Arzuladım size geldim
Hünkâr Hacı Bektaş Veli
Eşiğine yüzler sürdüm
Hünkâr Hacı Bektaş Veli

Pir elinden dolu içtim
Doğdum elinize düştüm
Ak cenneti gördüm geçtim
Hünkâr Hacı Bektaş Veli

Güvercin donunda duran
Cümle eksikler bitiren
Beş Taşı şahit getiren
Hünkâr Hacı Bektaş Veli

Kırk Budak'ta şem'a yanar
Dolusun içenler kanar
Âşıklar sema döner
Hünkâr Hacı Bektaş Veli

Bahçende gördüm gülünü
Erenler sürsün demini
İmam Riza'nın torunu
Hünkâr Hacı Bektaş Veli

Balım Sultan er köçeği
Keser kılıncı bıçağı
Cümle erenler gerçeği
Hünkâr Hacı Bektaş Veli

Pir Sultan'ım gerçek veli
Erenlerden çekmem eli
On'ki İmamın serveri
Hünkâr Hacı Bektaş Veli

23.

Arzulayıp Hak demine gelince
Gönülde kin, kibir eylemeyesin
Hakikatin kubbesine girince
Zinhar kötü selam söylemeyesin

Ağır ol, sakin ol, postunda otur
Evliya cemidir sayılmaz hatır
Eğer isterlerse bir kelam yetir
Her yerde ataklık eylemeyesin

Beğlicelik edip postundan kalkma
Delil çağrılırken gerine bakma
Aşnan, müsahibin odlara yakma
Yükünü günahla toplamayasın

Sen seni gör, elin aybını görme
Tarikat ateştir, tamuya girme
Sen de bu anlığın kimseye deme
Bu sözlerin garaz anlamayasın

Pir Sultan Abdal'ım mânâ bilemez
Kibrine yedirip haber alamaz
Kılavuzsuz giden yolu bulamaz
Bulunmaz yolda yol aramayasın

24.

Âşık senin kıya kıya bakışın
Âşık, mevâliye benzer gözlerin
Âşıkları aşk oduna yakışın
Âşık, mevâliye benzer gözlerin

Bilirim sultanım sahip-nazarsın
Sevdiğin âşıka dilde pazarsın
Hazret Ali pirim deyü gezersin
Âşık, mevâliye benzer gözlerin

Hakikat sevdası kondu serime
Şeydallah nasibin sundu pirime
Hiç akıllar ermez dostun sırrına
Âşık, mevâliye benzer gözlerin

Erenler nutkunu açıkta söyler
Bahçende açılmış ol gonca güller
Sabah seherinde şakır bülbüller
Âşık, mevâliye benzer gözlerin

Üstattan mı aldın sen bu kemali
Bakışın değer dünyanın malı
Ya İmam soyusun ya nesl-i Ali
Âşık, mevâliye benzer gözlerin

PİR ŞULTAN ABDAL

Derviş olan hırka geyer eğnine
Seher vaktı uğrar yolu üstüne
Kıymayın kardaşlar Allah dostuna
Âşık, mevâliye benzer gözlerin

Erenlerin yolu incedir ince
Karınca çalışır hem kaderince
Pir Sultan'ım gezer Hakk'ı bulunca
Âşık, mevâliye benzer gözlerin

25.

Âşıkın başına gelmez hâl olmaz
Ulaş yetiş pirim İmam Hüseyin
Sende bende deyü sual olunmaz
Ulaş yetiş pirim İmam Hüseyin

Erenler basmamış yerlere yüzü
İletüp çamura çiğnetme bizi
Yarın yok deminde isteriz sizi
Ulaş yetiş pirim İmam Hüseyin

Âşık olan âşık dârdan ayrılmaz
Takî, Nakî seven âşık yorulmaz
Tâlip bunalmayınca ere çağırmaz
Ulaş yetiş pirim İmam Hüseyin

Bir hâl ile içeriye katıldık
Kemlik ettik biz taşraya atıldık
Bir münkirin tuzağına tutulduk
Ulaş yetiş pirim İmam Hüseyin

Daima düşmektir Pir Sultan işi
Yol yol oldu akan çeşmimim yaşı
On iki imamın ser çeşme başı
Ulaş yetiş pirim İmam Hüseyin

26.

Aşk ile yürüdük sen pire geldik
Muhammed cemalin seyrana geldik
Muhabbed nârına yanmağa geldik
Zatını görmeğe meydana geldik

Can bülbülü neden ediyor feryat
Şah-ı velâyettir cümleye irşat
Bektaş-ı Veli'den umarız imdat
Kerbela aşkına imdada geldik

Mert olanlar ikrar eder canana
Erenler yolunda gelir meydana
Şükür Mevla'ya ol sırr-ı Yazdâna
Mans-r'un dârında erkâna geldik

On İki İmamdır ulu şahımız
Muhammed Ali'ye çıkar râhımız
On dört masum bizim hem-penâhımız
Hidayet bahrinde cevlâna geldik

Pir Sultan edelim Yezid'e lanet
Mürşidin eteğin tutmuşuz elbet
Ali evladına okuruz rahmet
Şah'ımın cemalin görmeğe geldik

27.

Aşura ayında matem orucu
Onları tutana sevap yazılır
Kerbela'da yatan Hasan, Hüseyin
Onları görenin benzi bozulur

Birini tutan Hakk'ına da yeter
İkisini tutan günahın atar
Üçünü tutanlar cennette yatar
Engür olmuş, Hak ceminde ezilir

Dördünü tutana velî, dediler
Beşini tutana ulu, dediler
Altısın tutana dolu, dediler
Engür olmuş, Hak ceminde ezilir

Yedisini tutan havada uçar
Sekizini tutan hulleler biçer
Dokuzunu tutan cennetin açar
Engür olmuş, Hak ceminde ezilir

Pir Sultan Abdal'ım, onunda zahmet
On birini tutana indi rahmet
On iki tutana nasiptir cennet
Engür olmuş, Hak ceminde ezilir

28.

Bağdad'ı Bağdad'ı şirin Bağdad'ı
İbtida binasın kuran kim idi
On İki İmam koydu mihrap taşını
Onun duasını eden kim idi

Bağdad'ın yaylasın bile yayladı
İndi aşkın deryasını boyladı
İki cihan fahrı dua eyledi
Allah Allah deyip duran kim idi

Yapıcılar gelir yapı yapmağa
Yapıp yapısını tamam etmeğe
Şirin Bağdad seni seyran etmeğe
Nurdan kandil ile inen kim idi

Uçurdum kuşumu uçan kuş iken
Gözlerim de doldu kanlı yaş ilen
Üç yüz altmış altı pir derviş ilen
Bağdad'ı şeydullah eden kim idi

Pir Sultan'ım var mı sözün hatası
Öldür hırsı, nefsin Hakk'a yetesi
İsmail'e inen koçun atası
Kurt donunda alıp giden kim idi

29.

Bakmaz mısın yeryüzünde bostana
Özün türap etmiş, kendi mestane
Burda alçak olan orda üstüne
Gel gönül yerlerden alçak olalım

Alçaklık dediğin bir eyi şeydir
Erden, evliyadan kalma bir huydur
Toprağı sorarsan atası nurdur
Gel gönül yerlerden alçak olalım

Toprağa eyi dedi, Hak onu öğdü
Erenler, evliyalar topraktan geldi
Kulunun nasibin topraktan verdi
Gel gönül topraktan alçak olalım

Uzayan ağaçlar göğe değmedi
İblis benlik ile menzil almadı
Topraktan gayrısına nazar olmadı
Gel gönül yerlerden alçak olalım

Pir Sultan'ım topraktadır nazarım
Elime alıp aşk kitabın yazarım
Ne ararım, dağda taşta gezerim
Gel gönül topraktan alçak olalım

30.

Bana gül diyorlar, neme güleyim
Ağlamak şanıma geldi, neyleyim
Ellerin çiçeği allı yeşili
Şu benim çiçeğim soldu, neyleyim

Bir haber gelmedi Ken'an ilinden
Uçtu m'ola gövel turnam gölünden
Havfim ayrılıktır, korkum ölümden
İkisi de birden geldi, neyleyim

Kara yazılmıştır yazılarımız
Arş-âlâya çıktı sızılarımız
İrili ufaklı kuzularımız
Firkati bağrımı deldi, neyleyim

Ulu sular gibi, gözüm çağlayan
Mahrum kalmaz özün Hakk'a bağlayan
Yar bitirmiş yana yana ağlayan
Âkıbet başıma geldi, neyleyim

Pir Sultan Abdal'ım, Kırklar, Yediler
Yediler de bir keşiğe kodular
Onlar verdiğini almaz dediler
Şu bana verdiğin aldı, neyleyim

31.

Bâtın erlerinden Sultan Server
Geldi dergâhımız oldu münevver
Yanında rehberi Hazret-i Kanber
Heman bir dem geşt-ü güzâr göründü

Bir ulu dergâha varıp eriştim
Erenler elinden bir dolu içtim
Aklımı zay edip hâl olup düştüm
Kuruldu bir ulu pazar göründü

Gönüller tahtının bülbülü geldi
Elinde bir dolu gül rengi geldi
Önümde bir sini dopdolu geldi
Bu hâl bize andan uçar göründü

On iki tarikin nişanı mevcut
Pir Sultan'ım anda pirim de mevcut
Gördü cümlemizi anda bir vücut
Pervaz urup gökte uçar göründü

32.

Be âşıklar ben bir dosttan ayrıldım
Şule verip doğan ayla gün nedir
Akıllar mı erer Hakk'ın sırrına
Akan ırmakların gör seli nedir

Al eline kudret kalemi oku
Kim görmüştür kendi gözile Hakk'ı
On iki bahçede kırk sekiz kapı
Eşiği bekleyen iki kul nedir

Mucizatı çok Hazret-i Ali'nin
Kerameti vardır gerçek velinin
Üç yüz altmış altı selvi dalının
Budağında açan iki gül nedir

Pir Sultan'ım Haydar diye anıldı
Hep bir aradan mânalar verildi
Cennet misalinde Ali'm göründü
Kandildeki yanan nuru bil nedir

33.

Be yârenler, be kardaşlar
Gör neyledi zaman bizi
Gözüm yaşını akıttı
Sel eyledi zaman bizi

Can nice ayrılır tenden
Ten nice ayrılır candan
Ayak ayak nerdüban
İn eyledi zaman bizi

Gelin gidelim Zecril'e
Can kurban olsun asîle
Bir hâlden bilmez cahile
Kul eyledi zaman bizi

Kimi baydır, kimi fakir
Ol yaradan Mevla'ya şükür
Ne akıl kodu ne fikir
Del-eyledi zaman bizi

Pir Sultan'ım döne döne
Dolu içtim kana kana
Şu yerde kim yana yana
Avrat eyledi zaman bizi

34.

Ben de şu dünyada üç güzel sevdim
Birisi kalbimde durana benzer
Birisi Muhammed birisi Ali
Şu garip hâlimden bilene benzer

Mümin olanların tez gelir yazı
Cennette huriye benziyor yüzü
Şu nazlı dilberin hercayi sözü
Mart ayında esen borana benzer

Yaz gelince sular köpük saçılır
Lale sümbül çiçekleri açılır
Zoğal avcı çıkmış diye kaçınır
Çöllerde sevdiğim cerana benzer

Mümin olanların kalbi tacıdır
Mürşit eşiğine varan hacıdır
Sabana berk basma boynun acıdır
Zor edip de sapı kırana benzer

Abdal Pir Sultan'ım göğe süzüldü
Sırat'ın üstünde nizam kuruldu
Mümin olan gaflet gıllet yazıldı
Dört kitap içinde Kur'an'a benzer

35.

Ben de şu dünyaya geldim giderim
Kalsın benim davam divana kalsın
Muhammed Ali'dir benim vekilim
Kalsın benim davam divana kalsın

Yorulan yorulsun ben yorulmazam
Derviş makamından ben ayrılmazam
Dünya kadısından ben sorulmazam
Kalsın benim davam divana kalsın

Ben de vekil ettim Bâri Hüdâ'mı
O da kulu gibi zulüm ede mi
Orda söyletirler bir bir adamı
Kalsın benim davam divana kalsın

Mümin müslim döşürür de cem olur
Anda sınık yaralara em olur
Kara taş erir de sâfi mum olur
Kalsın benim davam divana kalsın

Pir Sultan Abdal'ım dünya kovandır
Gitti adil beyler kalan avamdır
Muhammed divanı ulu divandır
Kalsın benim davam divana kalsın

36.

Ben de şu dünyaya geldim geleli
Ağır çifte döner harmanım mı var
Neyleyim dünyanın dolu malını
Hesabın görmeye fermanım mı var

Bu mülkün hesabın bizden sorarlar
Anın için elin çekmiş velîler
Harâmi var deyü korku verirler
Benim ipek yüklü kervanım mı var

Yitir şu gönülden hileyi yitir
Ceht eyle elini anana yetir
Bana derler gam yükünü sen götür
Benim götürecek dermanım mı var

Talib ol ki pir önüne gidesin
Feleğin kahriyle gamın yudasın
Durmuş ağır ağır minnet edersin
Benim felek ile demlerim mi var

Pir Sultan Abdal'ım derdim öğerler
Ağu oldu emdiceğim şekerler
Güzel sevdim deyü adım çekerler
Benim pirden gayrı sevdiğim mi var

37.

Ben dervişim dersin göğsün açarsın
Hâli hâl etmeğe hâlin var mıdır
Sen kendini gör, elde ne ararsın
Hakk'ı zikr etmeğe dilin var mıdır

Dertli olmayanlar derde yanar mı
Sadık derviş ıkrarından döner mi
Her uçan kuş gül dalına konar mı
Ben bülbülüm dersin, gülün var mıdır

Her bir balık gibi ağa sararlar
Rehberinden mürşidinden sorarlar
Şem'a yakıp köşe köşe ararlar
Ben arıyım dersin, balın var mıdır

Mürşit huzurunda dâra durmağa
Dâra durup Hakk'a boyun vermeğe
Muhabbetten geçip hırka geymeğe
Car pareden derviş şalın var mıdır

Pir Sultan'ım senin derdin deşilmez
Derdi olmayanlar derde duş olmaz
Rehbersiz mürşitsiz yollar açılmaz
Mürşit eteğinde elin var mıdır

38.

Ben gayri nesne bilmezem
Allah bir Muhammed Ali
Özümü gayra salmazam
Allah bir Muhammed Ali

Bir mum yanar bir şişede
Bülbül eğlenmez meşede
Yedi iklim dört köşede
Allah bir Muhammed Ali

İki kuş gördüm yuvada
Döner muallak havada
Dağda deryada ovada
Allah bir Muhammed Ali

Yaktıcağım bir çırağdır
Bindiceğim bir Burak'tır
Yerden göğe bir direktir
Allah bir Muhammed Ali

Pir Sultan'ım bu bir sırdır
Sırrını saklayan erdir
Ay da sırdır gün de sırdır
Allah bir Muhammed Ali

39.

Ben hocamdan böyle aldım dersimi
Okur idim elifi de be deyü
Kimse bilmez şu cihanın harfinden
Ta ezelden çağırırım Hû deyû

Oğul ıssız iken, üzüm çoğiken
Davut sofra iken, bıçak yoğiken
İsmail'e inen kurban sağiken
Kime dedi, şu lokmayı ye deyü

Kimin azarlayıp kimin kakıdır
Kimine ders verir, kimin okudur
Kime dedi, şu meydan kimin hakkıdır
Kime dedi, şu meydanı yu deyü

Fatma Ana, can Ali'nin gelini
Mi'rac'a inerken öptü elini
Haksızlara kokturmazdı gülünü
Muhammed'in bergüzarıdır deyü

Pir Sultan'ım şunda bir dolu içti
İçti o doluyu serinden geçti
Aşkın ateşine yandı tutuştu
Kemiğim hâl oldu, ilik su deyü

40.

Ben müminin deyü dava kılanlar
Anlar da erişir, hûra ne minnet
Eğer bu bed-huylar sende kalırsa
Seni lal ederim, dile ne minnet

Eline dest verem, beline kemer
Başına taç vuram, sırtına semer
Bir ateş düşmüş de kuyruğun yanar
Seni kor ederim, küle ne minnet

Yaz gelince semerini atarsın
Serin olur mağarada yatarsın
Karşıma geçmiş de matah satarsın
Seni fena ederim, ele ne minnet

Karşıma geçip de sallıyor başın
Hiç kimse görmeden bitirdim işin
Nal urmaya gelmiş nalbant kardaşın
Sana mıh çakarım, nala ne minnet

Pir Sultan Abdal'ım, hem olur özsüz
Anası eşektir babası soysuz
Münkir münafıktır, hem olur huysuz
Seni ölü ederim, mevte ne minnet

41.

Bir aşkın deryasın boyla
Kıyısı öte mi dersin
Bir gerçeğe hizmet eyle
Emeğin yite mi dersin

Nâdânı kondurma bağa
Düşürür seni tuzağa
Şekerler yedirsen zağa
Tut (i) olup öte mi dersin

Arifler yola giderler
İrfanda sohbet ederler
Nişansız yâri niderler
Can gönül kata mı dersin

Bellidir kalbi boş olan
Nişan verendir hoş olan
Hercaiye yoldaş olan
Menzile yete mi dersin

Pir Sultan Abdal çoşmıyan
Aşk küresinde pişmiyen
İlkin Hakk'a ulaşmıyan
Sonradan yete mi dersin

42.

Bir bülbülcük konmuş dağlar başına
Sal Allah'ım sal sılama varayım
Şahin yuva yapar kendi başına
Sal Allah'ım sal sılama varayım

Bizim evlerimiz dağdan ötedir
Hısım kavim bize ana atadır
Yâd ellerde kalmak kula hatadır
Sal Allah'ım sal sılama varayım

Ekili yaylalar nasıl basayım
Üzerine birkaç kurban keseyim
Bu iş Hak'tan geldi kime küseyim
Sal Allah'ım sal sılama varayım

Atlarımız yemin yedi silindi
İki kardaş karşı karşı salındı
Ciğerciğim delik delik delindi
Sal Allah'ım sal sılama varayım

Pir Sultan Abdal'ım bâkî değildir
Tuz ekmek her âşık hakkı değildir
Bu dünya kimseye bâkî değildir
Sal Allah'ım sal sılama varayım

43.

Bir çocuk da anasından doğunca
Bedenini pişirmeye tuz ister
Uryan buryan ortalıkta kalınca
Setrini örtünmeye de bez ister

Kanla sudan gelir anın gıdası
Nasibini veren Bâri Hüdâ'sı
Beşiklere beler onun anası
Ahşam, sabah emzirmeye süt ister

Bir yaşında ürüm ürüm ürünür
İki yaşda sürüm sürüm sürünür
Üç yaşında adım adım adınur
Dört yaşında söylemeye söz ister

Beş yaşında dilli civan şirinsir
Altısında uşağınan döğüşür
Yedisinde dişlerini değişir
Sekizinde her gediğin düz ister

Dokuzunda olmuş bir tosun maya
Onunda benziyor kaşları yaya
On birinde başı girer sevdaya
On beşinde ala gözlü kız ister

PİR SULTAN ABDAL

Yirmisinde akıl baştan savrılır
Otuzunda vursa dağa, devrilir
Kırk yaşında akıl başa çevrilir
Ellisinde avın almış baz ister

Altmışında iner bir merdivenden
Yetmişinde binse düşer dıvardan
Sekseninde su getirmez pınardan
Doksanında döşeğini düz ister

Pir Sultan Abdal, bu söz hepimize
Tonus girinceye, belki de yaza
Yüz başında ölümünü gözede
Zemheriyi çıkarmaya yaz ister.

44.

Bir gece Muhammed evde yatarken
Üç melek geldi de nida getirdi
Selman'ın şeklinde bir oğlan girdi
Ne güzel izzetle selam getirdi

Muhammed oğlana yerini verdi
Geçti oğlan seccadeye oturdu
Cebrail oğlandan nişan istedi
Zühre yıldızını alnına getirdi

Bu oğlan Ali olduğun bildiler
Aman mürvet deyü dâra durdular
Özlerinden hayli sitem sordular
Cebrail cennetten elma getirdi

Getirip elmayı terceman verdi
Şah eline alıp dört pâre kıldı
Bir pâresin Şah'ım nuş edip kandı
Üçünü melekler Hakk'a götürdü

Bak Bârî Tealâ hoş nazar kıldı
Yedi iklim dört köşeyi Ali'ye verdi
Biri Düldül, biri Zülfikar oldu
Fatma da Kanber'i ana götürdü

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan'ım eydür, gitti gelenler
Arayıp özünde gevher bulanlar
Muhammed Ali ile arşa duranlar
Cümle melekleri cem'e götürdü

45.

Bir gül ile gülistanı seyrettim
Seher yelleriyle esen Ali'dir
Muhammed kılavuz mahşer yerinde
İslamın sancağın çeken Ali'dir

Dayanı gör kardaş gönül gücüne
Azığın yok mudur ahret göçüne
On İk'İmam gibi Cennet içine
Âb-ı Kevser ile akan Ali'dir

Bindiler deveye şarka gittiler
Horasan şehrinde güreş tuttular
Müminlerin feryadına yettiler
Bastılar Mervan'ı basan Ali'dir

Münkirin gıdası Hak'tan kesildi
Nesimî yüzüldü, Mansur asıldı
Dünya yedi kere doldu, ıssıldı
Dolduran Muhammed, eken Ali'dir

Hakk'ın emri ile Cebrail indi
İndi de Ali'nin koluna kondu
Zülfikar kuşanıp Düldül'e bindi
Yezid'in neslini kıran Ali'dir

PİR SULTAN ABDAL

Kim dokudu bin çiçekli halıyı
Kim diriltti bin yıl yatan ölüyü
Kırklar meclisine gelen doluyu
Dolduran Muhammed, içen Ali'dir

Pir Sultan Abdal'ım ağladı güldü
Kâbe-i Şerif'ten bir nida geldi
Hakk'ın emri ile dört kitap indi
Okuyan Muhammed, yazan Ali'dir

46.

Bir güzelin âşıkıyım ağlarım
Anın için taşa tutar el beni
Gece hayalimde gündüz düşümde
Kumdan kuma savuruyor yel beni

Rayhanımı devşir arı dest ile
Ben deliyim öğüt ver usul ile
Düşmanıyım el yanında dost ile
Bir gececik mihman eyle sar beni

Ak gül olsam ol yanağına sokulsam
Gül benek olsam yüzüne saçılsam
Kölen olsam esir pazar satılsam
Kölem deyü al sinene sar beni

Pir Sultan Abdal'ım gamzeli oktur
Hezâren sinemde yaralar çoktur
Benim senden önce sevdiğim yoktur
İnanmazsan ol Allah'a sal beni

47.

Bir nefescik söyleyeyim
Dinlemezsen neyleyeyim
Aşk deryasın boylayayım
Ummana dalmağa geldim

Ben Hak ile oldum aşna
Gönlümüzde yoktur nesne
Pervaneyim ateşine
Oduna yanmağa geldim

Aşk harmanında savruldum
Hem elendim hem yuğruldum
Kazana girdim kavruldum
Meydana yetmeğe geldim

Ben Hakk'ın ednâ kuluyum
Kem damarlardan beriyim
Ayn-ı cemin bülbülüyüm
Meydana ötmeğe geldim

Pir Sultan'ım der gözümde
Hiç hata yoktur sözümde
Eksiklik kendi özümde
Dârına durmağa geldim

48.

Bir öğüdüm vardır sana, söyleyem
En iyi dostundan sakın sen beni
Öğüdüm dinlersen manası budur
En eyi dostundan sakın sen seni

Gelir senin ile güler de oynar
Ardınca önünce ayıbın söyler
Bir vakıt gelince önüne çıkar
En eyi dostundan sakın sen seni

Senin ile hüsnün bahçesin gezer
Gönül aşk elinden satırlar yazar
Ardınca önünce kuyular kazar
En eyi dostundan sakın sen seni

Gelir senden önce yükseğe çıkar
Gözlerinden kanlı yaşını döker
Ayağın kayınca urganın çeker
En eyi dostundan sakın sen seni

Pir Sultan Abdal'ım böyle söyledi
İndi aşkın deryasını boyladı
Bunu işlemeyen kula söyledi
En eyi dostundan sakın sen seni

49.

Bir öksüz oğlandım, şehrine vardım
Eğlendim de kaldım bir han içinde
Şükür olsun Şah'ın cemalin gördüm
Cevahir dolusu mercan içinde

Yuvadan uçurdum bir yeşil başlı
Cevrin çekmez oldum ey hilal kaşlı
Ne ağlar gezersin ey gözü yaşlı
Ne serser gezersin cihan içinde

Sanma bu dünyaya bâkî kalırsın
Ol kandedir deyü arar bulursun
İki kaşın mihrabında bilirsin
Görünce tanırlar bin can içinde

Pir Sultan'ım Haydar, bıktık bundan
Âşık ne kaçarsın sen sevenden
Ayrılık mı olur seninle benden
Meğer başım düşe meydan içinde

50.

Bir seferim vardır Rum'un yüzüne
Yüce dağ başında eri gözlerim
Al elimi kaldır Kırklar Yediler
Bir himmeti keskin piri gözlerim

Bismillah dedim de girdim helâle
Gözüm açıp baktım bir hûb cemâle
Sıdk ile çağırdım ceddim Celâl'e
Eriş Hızır Nebî, carı gözlerim

Kudretten yanar şem'a ışığı
Mevla'm Hak diyenin üğrür beşiği
Din serveri Muhammed'in eşiği
Halil'e yapılan şarı gözlerim

Keskin Zülfikar'la Ali gazada
Umarım inayet ede bize de
Bağdat'ta Mansur'un canı cezada
Kemendim boynunda dârı gözlerim

Pir Sultan Abdal'ım sır Ali sırı
Sıratı geçenin cennettir yeri
Veyselkara Hint'ten Yemen'den beri
Muhammed Ali'de nuru gözlerim

51.

Bir servi dalında kaldı nazarım
Cennette Tûbâ'yı görmezden evvel
Kaşların mihrabın tavaf eyledim
Kâbe-i ulyâyı görmezden evvel

Gördüğüm âdemi âşık sanırdım
Bulduğum boncuğu mercan sanırdım
Bu aşkı bilmezdim, âsân sanırdım
Başımda sevdayı görmezden evvel

Hüdâ halk eyledi bu can-u teni
Ya nice beslemez gidince beni
Ta ezelden veriş kısmetim Ganî
Bu fani dünyaya gelmezden evvel

Muhammed bir karar üzre durmuştur
Bu fani dünyada neler görmüştür
Cümlenin kısmetin Ganî vermiştir
Âdem'i Havva'yı görmezden evvel

Pir Sultan'ım hû der vasl-ı cananı
Hebâdır demişler geri kalanı
İstemem cenneti, hûri, gılmanı
Hazret-i Şah'ımı görmezden evvel

52.

Bir ulu kervandık kalktık Musul'dan
Gitti kervanımız Ali'ye doğru
Yenice kurtulduk gamla gussadan
Gitti kervanımız Ali'ye doğru

Benden selam söyle güzel Ali'ye
Güzeli sevenler düşer belaya
Yolumuz uğradı Toprakkale'ye
Gitti kervanımız Ali'ye doğru

Helallık vermedik kavim kardaşlar
Yandı ciğerciğim yüreğim hışlar
Üç gün üç gecedir yağan yağışlar
Gitti kervanımız Ali'ye doğru

Sabahtan uğradım ben bir araba
Yüzümü süreyim hâk-ı türaba
Kızılşehir derler o da harabe
Gitti kervanımız Ali'ye doğru

Pir Sultan Abdal'ım kubbem göründü
Emir ile yeşil taşlar urundu
Bize bu ayrılık Hak'tan verildi
Gitti kervanımız Ali'ye doğru

53.

Bir üzümden Kırklar bütün mest oldu
Şah'ım cümle münkirlerden üst oldu
Serteser post nalbent kemerbest oldu
Basılan Mervan'dır, basan Ali'dir

Hakk'ın emri ile Cebrail indi
İndi de Ali'nin koluna kondu
Zülfikar kuşandı, Düldül'e bindi
Münkirin neslini kesen Ali'dir

Pir Sultan Abdal'ım şâd olup güldü
Kâbe-i Şerif'ten bir nida geldi
Erenler dolusun nûş edip kandı
Bu aşk şerbetini içen Ali'dir

54.

Birlik makamında bir güzel gördüm
Leblerinin sükkeri var, kandi var
Âşık çok imiş aradım buldum
Nice bencileyin derdimendi var

Cemali geliyor hayalde, düşte
Canım âsümanda, kandilde, arşta
Uzakta, yakında, yemînde, pîşte
Her nereye baksam Ali'm kendi var

Gâh bahçeye girer gülden görünür
Gâh mâna söylenir, dilden görünür
Gâh gönül evinde sultan görünür
Âşıkına türlü türlü fendi var

Şükür olsun bu sevdaya ulaştık
Muhammed Ali'nin cem'ine düştük
Muhabbet ağına girdik dolaştık
Şimdi boynumuzda aşk kemendi var

Pir Sultan'ım sever böyle güzeli
Bu, cümle cihanın yektâ güheri
Kahrın, lütfün çeker isen gel beri
Sevdiğimin ne misli menendi var

55.

Biz bunda bülbüllük eylemeyiz
Gülistan kuşuyuz, güle gideriz
Bizim kıymatımız bunda bilinmez
Kıymatımız bilen ile gideriz

Ne davam var benim şu eller ile
Benim davam Hak ehli kullar ile
Kerbela'ya giden abdallar ile
İmam Hüseyin'e bile gideriz

Sır ile hakikat söylenmez oldu
Ulular nefesi dinlenmez oldu
Şahinim kolumda eğlenmez oldu
Turnası çok olan göle gideriz

Cennetin kokusu gelir uçmaktan
Âşıklar usanmaz yiyip içmekten
İyle Sırat köprüsünden geçmekten
Akar boz bulanık sele gideriz

Pir Sultan'ım eydür, niyazım Hak'dan
Sensin cümlemizi yoktan var eden
Âşıklar usanmaz bayırdan sarptan
Erenler yol kurmuş, yola gideriz

56.

Bizden selam olsun sofu canlara
Vücudun şehrini yuyanlar gelsin
Yedi kat göklerin yedi kat yerin
Kudret binasını kuranlar gelsin

Sofu dedikleri bir kolay iştir
Erenler gördüğü bir engin düştür
Eti yok, kanı yok bir uçar kuştur
O kuşun adını bilenler gelsin

Pirimi sorarsan Ali'dir Ali
Altından çakılmış Düldül'ün nalı
Kim sürdü kuyuda kırk arşın yolu
Bu yolun erkânın bilenler gelsin

Pir Sultan'ım eydür özüm dîdarda
Saklayalım Hak katında nazarda
Çıkmadı can, kazılmadık mezarda
O canın namazın kılanlar gelsin

57.

Bize mihman geldi, şad oldu gönlüm
Mihman canlar bize safa geldiniz
Kasavet kalmadı, bahar yaz oldu
Mihman canlar bize safa geldiniz

Dua edin bize misafir gele
Yavan yahşi yiyip yüzümüz güle
Büyük küçük anı hep Hızır bile
Mihman canlar bize safa geldiniz

Misafir kapının içi kilididir
Ev sahibi de anların kelbidir
Misafir mihmandır, mihman Ali'dir
Mihman canlar bize safa geldiniz

Kahrettiği yere misafir gelmez
Çalışır çabalar ektiği bitmez
Seğirtse de gitse menzile yetmez
Mihman canlar bize safa geldiniz

Pir Sultan Abdal'ım kayda verile
Misafir kısmetin getirir bile
Misafir mihmandır, sen özün dile
Mihman canlar bize safa geldiniz

58.

Bizim içtiğimiz dolu
Doluların dolusudur
Ummanlara dalıp çıkan
Erenlerin gemisidir

Hiç ummana dalmadın mı
Dalıp gevher bulmadın mı
Tâlib yola gelmedin mi
Yine gönül dolusudur

Ulaşırlar bedestenler
Al çiçekli gülistanlar
Ala gözlü nevrestenler
Erenlerin korusudur

Kimdir bunu böyle deyen
Erenlerden öğüt alan
Yeşil alem çekip gelen
Pirim Ali kendisidir

Pir Sultan'ım dîdâra bak
Mansûr ipin boynuna tak
Nesîmî oldu Hak'la Hak
Yüzen kendi derisidir

59.

Gece gündüz arzumanım Kerbela
Gidelim gaziler İmam aşkına
Serden başka benim sermayem yoktur
Verelim gaziler İmam aşkına

Kapıyı çaldı Kırkların birisi
Birinden mest oldu kalan hepisi
Sarı Kaya derler Şah'ın korusu
Konalım gaziler İmam aşkına

Böyle öter bu yerin bülbülleri
Ma'na verir hakikatin dilleri
Taze açmış dost bağının gülleri
Derelim gaziler İmam aşkına

Tâlib rehberini aklına getir
Noksan işlerini tamama yetir
Rıza lokmasını meydana getir
Yiyelim gaziler İmam aşkına

Pir Sultan'ım der, yol uludur deyü
Cümlemiz hakikat kuludur deyü
Muhammed çağırır Ali'dir deyü
Çağralım gaziler İmam aşkına

60.

Böyle midir sizin ilin töresi
Hele bir yol safa geldin, desene
Geçer bu güzellik sana da kalmaz
Hele bir yol safa geldin, desene

Öl dediğin yerde ölürüm, derdin
Kal dediğin yerde kalırım, derdin
Her derdine derman olurum, derdin
Hele bir yol safa geldin, desene

Sarardı gül benzim ayvaya döndü
Hakk'ı söyledikçe müşkülüm kandı
Ayrılık ateşi sinemi deldi
Hele bir yol safa geldin, desene

Yatarım Muhammed, kalkarım Ali
Gittiğimiz On'ki İmamın yolu
Pirim Hünkâr Hacı Bektaş Veli
Hele bir yol safa geldin, desene

Kırmızı gülleri solmaz mı sandın
Pir Sultan Abdal'ı gelmez mi sandın
Bir safa geldin de demez mi sandın
Hele bir yol safa geldin, desene

61.

Bu dünyanın evvelini sorarsan
Allah bir Muhammed Ali'dir Ali
Sen bu yolun sahibini ararsan
Allah bir Muhammed Ali'dir Ali

Tahtını terketti İbrahim Edhem
Süleyman Nebi'ye verildi hâtem
Her kulun alnına yazıldı sitem
Kişinin çektiği yoludur yolu

Erenler öldürür yoldan şaşanı
İhlas ile kaldırtırlar düşeni
Tarikatta her kişinin nişanı
Erenler katında bellidir belli

Erenler elinden dolu içildi
Ol saatte kıyl-ü kalden geçildi
Firdevs-i âlâda güller açıldı
Cennet-i âlânın gülüdür gülü

Pir Sultan Abdal'ım ummana daldı
Yenemedi kendin engine saldı
Hâkipayınıza yüz süre geldi
Erenlerin kemter kuldur kulu

62.

Bugün elime almaz oldum sazım
Arşa direk direk oldu avâzım
Dört şey vardır bir karındaşa lazım
Biri ilm, bir kelam, bir nefes, bir saz

Güzel Ali'm çıksa çıksa salınsa
Yorgun aylar gibi doğsa dolunsa
Üç şey vardır bir kardeşte bulunsa
Biri sabır, bir ibadet, bir niyaz

Cahil olan söyler sözünü bilmez
Meydana gelince özünü bilmez
Üç şey vardır cennet yüzünü görmez
Biri münkir, bir münafık, bir gammaz

Yaz gelince çayır çimen üstüne
Armağan tutarlar dostlar dostuna
Üç şey vardır avın almış destine
Biri şahin, biri doğan, biri kaz

Pir Sultan'ım Haydar, gelenler gider
Âşık olan dünyasını terk eder
Üç şey vardır yıldan yıla devr eder
Biri aydır, biri kıştır, biri yaz

63.

Bu yolun ilersi Hak'tır
Mürüvvet kerem erenler
Bu yoldan özge yol yoktur
Mürüvvet kerem erenler

Yolda nefis öldürmezler
Mürit düşse kaldırmazlar
Mürvet dese düşürmezler
Mürüvvet kerem erenler

Kur'an oldu delilimiz
Sırr-ı hakikat olumuz
İmam Cafer'dir ulumuz
Mürüvvet kerem erenler

Pir Sultan'ım hâle geldik
Hâl içinde yola geldik
Mansur gibi dâra geldik
Mürüvvet kerem erenler

64.

Bülbül olsam gülistanda şakırım
Öz bağımda biten gül neme yetmez
Süleyman'ım kuş dilince okurum
Bana talim olan dil neme yetmez

Aşkın kitabını aldım yazarım
Dâim Hakk'a doğru meylim nazarım
Neme gerek dağı taşı gezerim
Şol pirin gittiği yol neme yetmez

Derviş oldum pir eteğin tutarım
Hakk'a doğru çekilmiştir katarım
Baykuş gibi garip garip öterim
Issız viranlarda çöl neme yetmez

Şu dünyanın ne olacağı malûmdur
Bu ilmin sırrına eren âlimdir
Az yaşa çok yaşa sonu ölümdür
Bana hırka ile çul neme yetmez

Pir Sultan'ım Haydar Nesimî'yiz
Ta ezelden Şah'a kurban serimiz
On iki İmamlar dâr meydanımız
Bize şehidiz, Ali'dir serdarımız

65.

Cennetten Ali'ye bir nida geldi.
Ali'ye terceman gelen elmalar
Ali kokladı, hem yüzüne sürdü
Ali'ye terceman gelen elmalar

Elma'sın elma'sın seni aşlarlar
Meyveni yerler de dalın taşlarlar
Sultan olan, kulun bağışlarlar
Ali'ye terceman gelen elmalar

Elma'sın elma'sın rengini boya
Cümle melâikler donunu geye
Kadrini bilmeyen kabuğun soya
Ali'ye terceman gelen elmalar

Elma'sın elma'sın misk ile anber
Kokuna birikir cümle peygamber
Etin Fatma Ana, kabuğun Kanber
Ali'ye terceman gelen elmalar

Pir Sultan Abdal'ım vahdettir vahdet
Çiğidinden oldu Düldül gibi at
Bir adın seyfullah okunur âyet
Ali'ye terceman gelen elmalar

66.

Çeke çeke ben bu dertten ölürüm
Seversen Ali'yi değme yarama
Ali'nin yoluna serim veririm
Seversen Ali'yi değme yarama

Ali'nin yarası yâr yarasıdır.
Buna merhem olmaz dil yarasıdır
Ali'yi sevmeyen Hakk'ın nesidir
Seversen Ali'yi değme yarama

Bu yurt senin değil, konar göçersin
Ali'nin dolusun bir gün içersin
Körpe kuzulardan nasıl geçersin
Seversen Ali'yi değme yarama

Ilgıt ılgıt oldu akıyor kanım
Kem geldi dîdâra taliim benim
Benim derdim bana yeter hey canım
Seversen Ali'yi değme yarama

Pir Sultan Abdal'ım deftere yazar
Hilebaz yâr ile olur mu pazar
Pir merhem çalmazsa yaralar azar
Seversen Ali'yi değme yarama

67.

Çekilip Kırklara vardık
Niye geldin can dediler
Baş kesip niyaz eyledik
Geç otur, meydan dediler

Kırklar meydanı ganidir
Görenin kalbin eridir
Küllî şeklerden beridir
Nerelisin can dediler

Kırklar ile yedik içtik
Kaynayıp sohbette coştuk
Yetmiş yıl kürrede piştik
Dahi çiğsin yan dediler

Rehberine ver özünü
Erenler göre gölünü
Müsahibin hak bileni
Edelim ihsan dediler

Pir Sultan'ım kanım katlim
Gönlünü gönlüme kattım
Doksan yıl da ölü yattım
Gine sağsın can dediler

68.

Çektiğim cevr-ü cefayı
Çekerim senden ötürü
İkrar iman bir olunca
Sen de çek benden ötürü

İkrar imanı güderim
Sensiz âlemi niderim
İşte geldim, uş giderim
Bir tatlı dilden ötürü

Severim gonca gülleri
Koklarım gonca gülleri
Sararım ince belleri
Gittiğim yoldan ötürü

Bana kıyak ne bakarsın
Sînemi oda yakarsın
Bana ne sitem edersin
İkrarsız elden ötürü

Ferhat Şirin'ine tapar
Gülüngün havaya atar
Başını altına tutar
Can verir candan ötürü

Mümin olan Hakk'a tapar
Münafıklar yoldan sapar
Arka vermiş dağı çeker
Ferhat Şirin'den ötürü

Pir Sultan'ım deme yalan
Etme imanına talan
Bu dünyada gerçek olan
Ser verip sırdan ötürü

69.

Çevrilip çevrilip üstü yanımdan
Ötme turnam ötme, gönlüm hoş değil
Benim derdim yeter, bir de sen katma
Ötme turnam ötme, gönül hoş değil

Bir sağlık yeğ imiş dünya varından
Nice vazgeleyim zülfün telinden
Ayrı düştüm ol Şah'ımın ilinden
Ötme turnam ötme, gönül hoş değil

Bakmaz mısın akan suyun coşkuna
İn havadan otur gönlüm köşküne
Seni beni yaradanın aşkına
Ötme turnam ötme, gönül hoş değil

Pir Sultan'ım eydür, kestin amanım
Bulamazsın bencileyin tamamın
Seversen Ali'yi On İki İmam'ın
Ötme turnam ötme gönül hoş değil

70.

Çıkıp yerden göğe bina kuranlar
Ali ile Muhammed'in aşkına
Gökte melekler secdeye vardılar
Ali ile Muhammed'in aşkına

Şeytanı sürdüler fâş eylediler
Yezid'in kalbini taş eylediler
Kırklar ve âvâzı gûş eylediler
Ali ile Muhammed'in aşkına

Ali ile Muhammed kurdu bu yolu
Mümine saçıldı tarikat gülü
Bir ulu dergâhtır sürelim demi
Ali ile Muhammed'in aşkına

Muhammed Ali'nin cemine vardı
Kırklar yeşil geydi, kıyama durdu
Doksan bin erenler semâa girdi
Ali ile Muhammed'in aşkına

Pir Sultan'ım hatmeyledi kelamı
Evvel Cebrail getirdi selamı
Bir içim su veren mahrum kala mı
Ali ile Muhammed'in aşkına

71.

Çıktım yücesine seyran eyledim
Gönül eğlencesi küstü bulunmaz
Dostlar bizden muhabbeti kaldırmış
Hiç bir ikrarından ahdi bulunmaz

Zülüfleri top top olmuş cığalı
Rakiplerin Hak'tan olsun zevâli
Bir günahkâr kulum doğdum doğalı
Günahkâr kulunun dostu bulunmaz

Kanı benim ile lokma yiyenler
Başı, canı dost yoluna verenler
Sen ölmeden ben ölürüm diyenler
Dostlar da geriye kaçtı bulunmaz

Yine kırçılandı dağların başı
Durmuyor akıyor gözümün yaşı
Vefasız ardından gitse bir kişi
Hakikat ceminde desti bulunmaz

Biz de gezer idik irfanda sazda
Bile bulunurduk cemde niyazda
Bize de gel oldu kanlı Sivas'da
Hızır Paşa bizi asdı bulunmaz

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan Abdal'ım destim dâmanda
İsmim Koca Haydar, neslim Yemen'de
Garip başa bir hâl gelse zamanda
Orda her kişinin dostu bulunmaz

72.

Çok ağlatma beni, derdim böyüktür
Derdimin dermanı coşmadan gel gel
Benim ciğerciğim delik deşiktir
Âşıklar muzundan şaşmadan gel gel

Gel bizim bağçeyi edelim seyran
Bülbüller mest olmuş, güllere hayran
Seni benden ayırır bir gün devran
Araya ayrılık düşmeden gel gel

Şunda bir üç beş gün vaktını ettik
Emanet sahibi gel dedi, gittik
Aldık, pazar ettik, yükümüz tuttuk
Araya ayrılık düşmeden gel gel

Felek bileziğin taktı koluma
Hâlim arzedeyim ben de pirime
Kevser şarabını sundu elime
Sâki bunda iken, içmeden gel gel

Abdal Pir Sultan'ım, gele şahbazı
Kalktı havalandı gönlümden bazı
Nice bir çekeyim cefayı, nazı
Bilece konalım, göçmeden gel gel

73.

Çok keramet gördüm sarı kürkünde
Dedelik nişanı vardır börkünde
Altın mıdır, gümüş müdür terkinde
Bire dede, yağmadan mı gelirsin

Tarikatten marifete geldiniz
Hakikat emrinde vardır yurdunuz
Beş düğeyi de kasılıp yediniz
Bire dede, yağmadan mı gelirsin

Pir Sultan'ın bu sözüne küsdünüz
Hasım olsun hırkanızla postunuz
Talipleri, damızlıktan kesdiniz
Bire dede, yağmadan mı gelirsin

74.

Çok nân-ü nemek yedik, helal edin
Gayrı size ermez oldu elimiz
Bizi bilen eşler ile dostlara
Selam dua göndermektir kârımız

Hocam dersi verdi okurum satır
Kadir Mevla'm eksiğimiz sen yetir
Kısmet nerde ise çeker iletir
Allah bilir nerde kalır ölümüz

İnanman erenler dünya ahıdır
Gelip geçen güzellerin çağıdır
Bazı değirmenler gevher öğüdür
Muhabbet arkından gelir suyumuz

Kıyman hey erenler bana yazıktır
Çok tekke bekledim, bağrım eziktir
El vurulmuş bağlarımız bozuktur
Şimdi yaprağını döktü gülümüz

Pir Sultan Abdal'ım burda gezeriz
Muhabbete cevr-ü cefa ederiz
Akşam geldik ise sabah gideriz
Kimselerde yoktur ad-u sanımız

75.

Çok şükür olsun Hüdâ'nın demine
Hacı Bektaş Veli, Sultan Balım var
Mehdî evsafı eyledim temine
Hacı Bektaş Veli, Sultan Balım var

Hasan Efendi postunda oturur
Rum'un abdalları hizmet yetürür
Zemheri'de deste gülü getirir
Hacı Bektaş Veli, Sultan Balım var

Bir güneş doğdu dünyanın yüzüne
Âşıkların nur göründü gözüne
Cümle canlar niyaz etti özüne
Hacı Bektaş Veli, Sultan Balım var

Hoca Ahmet Yesevî anın piridir
Velayet dağları taşları yürüdür
Hazret-i Hakk'ın bu gizli sırrıdır
Hacı Bektaş Veli, Sultan Balım var

Pir Sultan'ım biat ettik ol erden
Muhabbet kokusu geliyor serden
Katarından ayırma Şah'ı Merdan
Hacı Bektaş Veli, Sultan Balım var

76.

Çoktan beri yollarını gözlerim
Gönlümün ziyası dost safa geldin
Şu garip gönlümün bağı bostanı
Ayva ile turunç, nar safa geldin

Yoksa karşımızda oturan mısın
Serimi sevdaya yetiren misin
Ağır yüklerimi götüren misin
Katar maya ile dost safa geldin

Hindîdir yârimin kaşları Hindî
Bilmem melek miydi, arştan mı indi
Bir su ver içeyim, yüreğim yandı
Temmuz aylarında kar, safa geldin

Yoksa sevdiğimin ilinden misin
Yoksa has bahçenin gülünden misin
Güzel, Muhammed'in terinden misin
Cennet-i âlâda gül, safa geldin

Pir Sultan geyinmiş al ile yeşil
Yârin sevdaları sere alışır
Sevdiğim geyinmiş al ile yeşil
Çarşılar bezenmiş al, safa geldin

77.

Dağdan kütür hezen indirir
İndirir de ateşlere yandırır
Her evin devliği öküz döndürür
İreçberler hoşça görün öküzü

Öküzün damını alçacık yapın
Yaş koman altında kuruluk sepin
Koşumdan koşuma gözlerin öpün
İreçberler hoşça görün öküzü

Pir Sultan'ım der ki kaynar coşunca
Tekne hamur kalmaz ekmek pişince
Âdem Ata öküzün çifte koşunca
İreçberler hoşça görün öküzü

78.

Dedesi oğlunu verdi hocaya
Babası bin keile keser geceye
Kadir Mevla'm ismin vermiş heceye
Hecesi dilimde kalan Hüseyin

Yezitler donunu kana batırdı
On'ki İmam gül benzini yitirdi
Kuşlar Hüseyin'in suyun getirdi
Suyu İsmail'den gelen Hüseyin

Hüseyin'in işi daim Hak ilen
Gafilim aldandım, vuruldum oklan
Ben dergâha nasıl varam yükülen
Yükü İsmail'den gelen Hüseyin

Arafat'ta belli onun odası
Daim Hakk'a niyaz eder dedesi
Yemen ellerinden gelir gıdası
Gıdası Yemen'den gelen Hüseyin

Arafat'ta belli olur çardağı
Gafilim, gölden uçurdum ördeği
Yezitler deverdi, döktü bardağı
Yalvara yalvara bakan Hüseyin

.....

Yezitler seğirttiler kellesine
Ali oğlu değil ki mürvet basmaya
Mervan ile dile kalan Hüseyin

Pir Sultan Abdal'ım kollarım bağlı
Yezidin elinden ciğerim dağlı
Muhammed torunu Ali'nin oğlu
Dedesinden imdat uman Hüseyin

79.

Deli gönül inil inil inileme
Kadir Mevla'm hasretime sal beni
Viranlıkta görsen baykuş sanırsın
Bir hüma kuşuyum sen de bil beni

Ulu bezirgânım, kumaş satarım
Gökyüzünde uçan kuşu tutarım
Yetmiş iki dilden bilir öterim
Anın için fark edemez el beni

Ak pınarın boz bulanık seliyim
Ol sebepten aklım yoktur deliyim
Naci derler dört güruhun biriyim
Ararsan Hak divanında bul beni

Gider idim ben de kendi işime
Aşkın doluları yağdı başıma
Ağu kattı benim tatlı aşıma
Ummanlara gark eyledi sel beni

Pir Sultan'ım ırak yoldan gelirsin
Gevherin kıymetin neden bilirsin
Eksikliğim çoktur sen de bilirsin
Eksiklikle kabul eyle gel beni

80.

Deli gönül ne kaçarsın ölümden
Ser vermeyince seyr ele girmez
Benim şikâyetim gonca gülümden
Bülbül olmayınca gül ele girmez

Sırrını bildirme rakip başına
Bekle, engellere haber taşına
Bir derde müptela olan kişiye
Aşk ateşi gibi kâr ele girmez

Gönül Hak ile yeksan olagör
..... mihman olagör
Vücudun şehrine sultan olagör
Şöyle bir mülâzım Şah ele girmez

Mansur idim geldim düşman eline
Şunun için düştüm halkın diline
Asılmağa geldim zülfün teline
Razıyım amma dâr ele girmez

Pir Sultan Abdal'ım kılalım ahı
Kılıç arş yüzüne asılır ahî
Sinemi yakmaya şöyle bir dahi
Aşk ateşi gibi nâr ele girmez

81.

Derdim çoktur hangisine yanayım
Yine tazelendi yürek yarası
Ben bu derde kande çare bulayım
Meğer Şah elinden ola çaresi

Türlü donlar geyer, gülden naziktir
Bülbüle cevr etme, güle yazıktır
Çok hasretlik çektim, bağrım eziktir
Güle güle gelir canlar pâresi

Gel benim uzun boylu serv çınarım
Yüreğime bir od düştü yanarım
Kıblem sensin, yönüm sana dönerim
Mihrabımdır iki kaşın arası

Didar ile muhabbete doyulmaz
Muhabbetten kaçan âşık sayılmaz
Yezit üflemekle çırağlar sönmez
Tutuşunca yanar aşkın çırası

Pir Sultan'ım Abdal, yüksek uçarsın
Selamsız sabahsız gelir geçersin
Âşık, muhabbetten niçin kaçarsın
Böyle midir yolumuzun töresi

82.

Derildi ayn-ı cem, kuruldu erkân
Erenler oturmuş postu postuna
Niyaz edip Hakk'a açıldı meydan
Meydancılar çırağın aldı destine

Baş eğdiler erenlerin yoluna
Hû dediler ehlullah erkânına
Çağırdılar Tanrı'nın arslanına
Kevser getirdiler meydan üstüne

Erenlerin gazileri geldiler
Kabul edip cur'asından aldılar
İçip âb-ı kevser sermest oldular
Mâil oldum gözlerinin mestine

Zikr ettiler erenlerin nefesin
Cûş ettiler taliblerin hepisin
Sildiler cümle gönüllerin pasın
Özlerin teslim ettiler dostuna

Pir Sultan'ım bahçesini zeyn eder
Üstat nazarında erkânın güder
Kırklar semâ' ile hak yola gider
Üçler yediler geldiler erkân üstüne

83.

Deryanın üstünde bir gemi gördüm
Oturmuş üç kişi bir mana söyler
Gayet lütf ile birbirine söyler
Pirim Ali âhır zamanı söyler

Gelin Kırklar, gelin meyimden için
Dünya tükenmeden özünü seçin
Cebrail indirdi şu güzel koçun
İsmail'e inen kurbanı söyler

Hind ilinde Ali'yi kimler eğledi
İmam Câfer imza imza söyledi
İfrit devin parmakların bağladı
1033 yıldan beri anı söyler

Cebrail kuşu da bunda konunca
Gökten nisan yağmurları yağınca
Dev de titredi Ali'yi görünce
Zülfikar oynadı yemini söyler

Pir Sultan'ım bize bir abdal geldi
Aradı eksikliğin özünde buldu
İnsanın dilinde muhabbet kaldı
Pirim oğlu âhır zamanı söyler

84.

Dîdârın vasliyçün her dem
Temennâmız Hüdâ'dandır
Ol Muhammed hürmetiyçün
Ali'yyül Murtazâ'dandır

Nûş etti candan muhabbet
Dedi gözüm nuru Ahmed
Kamu müminlere rahmet
Hasan hulk-i Rızâ'dandır

Bu dâr-ı fâniden geçti
Hüdâ yoluna kan saçtı
Hüseyn-i mazlumun deşti
Şehid-i Kerbela'dandır

İmam Zeyn el-Abâ Haydar
Muhammed Bâkıru Câfer
Âlemin durduğu gevher
Kâzım Musa, Rıza'dandır

Tâkî gönlümün nuru
Nakî'dir çeşmimim sırrı
Necef deryasının dürrü
Hasan Asker likadandır

Mehdî şems ile mâhımdır
İmamlar kıblegâhımdır
Cemali şulesi ile
Niyazım Murtazâ'dandır

Kalır Pir Sultan'a günde
Muhabbet can ile tende
Şah'ın yüzün gören bunda
Yarın anda vefadandır

85.

Dostun bahçesine bir hoyrat girmiş
Koru dur hey benli dilber koru dur
Gülünü dererken dalını kırmış
Kurudur hey benli dilber kurudur

Hangi dinden isen ona tapayım
Yarın mahşer günü bile kopayım
Eğil bir yol ak gerdandan öpeyim
Beri dur hey benli dilber beri dur

Dervişe ne olsa kendi tacından
İrakibe ölüm, yâre gecinden
Benzimin sarısı senin ucundan
Sarıdır hey benli dilber sarıdır

Bu meydanda serilidir postumuz
Çok şükür Mevla'ya, gördük dostumuz
Bir gün kara toprak bürür üstümüz
Çürüdür hey benli dilber çürüdür

Kendisi okur da kendisi yazar
Hak hilal kaşına eylemiş nazar
Senin akranların cennette gezer
Huridir hey benli dilber huridir

Pir Sultan Abdal'ım başından başlar
Eyisini yer de kimini taşlar
Bin çiçekten bir kovana bal işler
Arıdır hey benli dilber arıdır

86.

Döndün mü benden de yüzü dönesi
Verdiğin ikrara saldım ben seni
İkrarı boynuna kemend olası
Verdiğin ikrara saldım ben seni

Zemheride yağan karlar erimez
Aşk atına binen gönül farımaz
İkrar birdir, iki yere verilmez
Verdiğin ikrara saldım ben seni

İkrar verdim, ikrarımı güderim
Senin gibi ikrarsızı niderim
Varır, ikrarlıya hizmet ederim
Verdiğin ikrara saldım ben seni

İkrar verip ikrarından dönücü
Arayıp da kendi gibi bulucu
Bâtınından değsin Hakk'ın kılıcı
Verdiğin ikrara saldım ben seni

Uzun yaylana da çıkmayım derdim
Soğuk sularını içmeyim derdim
Serden geçip senden geçmeyim derdim
Verdiğin ikrara saldım ben seni

Pir Sultan Abdal'ım, imandır iman
Yezidin kalbinden gitmesin güman
Şefaat etmesin On İki İmam
Verdiğin ikrara saldım ben seni

87.

Dün gece dün gece seyrim içinde
İmamlar bâbını seyir eyledim
Al yeşil giyinmiş hûri kızları
Yanağın alını seyir eyledim

Cennetin içinde bir ağaç vardır
Günde yedi kere yaşarır kurur
Anda her bir dalı meyveler verir
Meyvesin yemedim seyir eyledim

Cennetin altında merev taşları
Sâfi yakuttandır köşe başları
Zülfünü azaltmış, sırma kaşları
Zülfünün telini seyir eyledim

Pir Sultan'ım Haydar, Kur'an'da budur
Oku Muhammed'i salâvat getir
Firdevs-i âlâyı gördüm çok şükür
Yolun erkânını seyir eyledim

88.

Dün gece seyrimde ben bir ev gördüm
Muhammed Ali'ye benzer kesimi
Yine bâtınımda bir ere sordum
Dedi bilir misin Ebâ Müslim'i

Yetmiş bin batmandan teber çekerdi
Yezid'in kalesin burcun yıkardı
Gördüğü yerleri oda yakardı
Çok şükür anlar da buldu hasmını

Yetmiş kişi idik geldik bu yola
Yalın kılıncı alıncak ele
Mevla'm iman nasib etse bir kula
Kudretten okunur anın Yasin'i

Hey Yezit Muhammed Ali desene
Gönüldeki kibri kini kosana
Ağu verdin ise İmam Hasan'a
Başında kırarlar ağu tasını

Görebilsem sultanımı hânımı
Sever idim can içinde canımı
Mehdi alır İmamların kanını
Kanlar içinde Seyyit Nesimî

Bahçe sizin, bağlar sizin, nar sizin
Alma sizin, turunç sizin, gül sizin
Öksüz sizin, Dîdar sizin, kul sizin
Silebilsen kalb evinin pasını

Pir Sultan'ın yaraları sızılar
Şah'ın sesi kulağında çınılar
Ali'm nâra ursa dağ taş iniler
Kişne Düldül dinleyeyim sesini

89.

Dünyadan el çek ey divane gönlüm
Ulaş bir üstada, er ile görüş
Mürşidin nazarından yâd edersen
İkilikten geçip bir ile görüş

Mürşide yüzünü sürmek dilersen
Emrine zatına ermek dilersen
Hakk'ın cemalini görmek dilersen
Nur ile nur olup sır ile görüş

Sen nefsini öldür, olagör yeksan
Erler meydanında olagör kurban
Yedi iklim dört köşede lâmekân
Erenlerin sırrı nur ile görüş

Âşık-ı sadıklar ölegelmiştir
Ağlayanlar bir gün gülegelmiştir
El ele, Hakk'a yola gelmiştir
Tanı kendi özür pir ile görüş

Pir Sultan'ım kemter suldur Şah'ına
Hünkâr Hacı Bektaş nazargâhına
Deli gönül hâk ol düş dergâhına
Er olayım dersen er ile görüş

90.

Ebâ Müslim şu cihana gelmeden
Âdem Ata geldi, piri gördün mü
Abdest alıp namazını kılarken
Üstümüzde doğan nuru gördün mü

Aşk edelim Ali ile Veli'ye
Hiç sual olur mu yatan ölüye
Tanrı'nın aslanı Hazret-i Ali'ye
İki melek divan durur, gördün mü

Birdir derler erenlerin kuşağı
Taşdır yasdığı, türap döşeği
Yedi gökten, yedi yerden aşağı
Kırkların durduğu dârı gördün mü

Hak'tan nidâ geldi elif içire
Hak inayet etse kalbim açıla
Altıncı kapıdan girdim içere
Yedinci kapıda piri gördün mü

Pir Sultan'ım okur hem de yazarım
Turap olup ayaklarda tozarım
Yok mu benim şunda bir can pazarım
Dellalı çağrışan şarı gördün mü

91.

Eğer farz içinde farzı sorarsan
Yine farz içinde farzdır musâhib
Dört kapıdan kırk makamdan ararsan
Yine farz içinde farzdır musâhib

Musâhibsiz kişi ceme gelir mi
Ettiği niyazlar kabul olur mu
Muhammed Ali yolundan derman bulur mu
Yine farz içinde farzdır musâhib

Musâhibsiz kişi ceme götürmen
Tecellisi bozuk Hakk'a yetürmen
Musâhibsiz ile durup oturman
Yine farz içinde farzdır musâhib

Farz Allah'tan kaldı, ya sünnet kimden
Musâhibin işi daima sırdan
Musâhibli kişi ol Şah-ı Merdan
Yine farz içinde farzdır musâhib

Pir Sultan Abdal'ım hey kerem-kânı
Yine sensin dü cihanın sultanı
Aşnanı buldun musâhibin kanı
Yine farz içinde farzdır musâhib

92.

Eğer gözlü isen dizil katara
Bu yol gözlünündür, körün değildir
Ne yitirdin, ne ararsın burada
Bu gül bülbülündür, hârın değildir

Benim mürşidim gönlü ganidir
Mürşidin dîdârı Hak dîdârıdır
Girebilir isen gönül evidir
Giremezsen senin yerin değildir

Kapıya varmadan dibe geçilmez
Mürşit olmayınca müşkül seçilmez
Çarşıya varmadan dükkân açılmaz
Bedesten ararsın şarın değildir

İkilik tutanın hem yüzü kara
Cihanda kendine bir mürşit ara
Eğer âşık isen gel gir katara
Âşık değil isen yerin değildir

Bak şu erenlerden gelen doluya
Çaylak kâr eylemez şahin avına
Pir Sultan'ım der çağır pirine
Gelip yetişmezse pirim değildir

93.

Eğer ikrar ile yola gidersen
Müminin gözünde duman gerekmez
Hak içün sil süpür gönlün evini
Yükün gevher ile saman gerekmez

Ali dedikleri bir ulu kişi
Elinde var idi hüneri işi
Eğer kaldırmazsan tuttuğun taşı
Sana ondan gelen iman gerekmez

Pir Sultan Abdal'ım, uğradım derde
Farksızdır sofudan, kalkmıyor perde
Gör dinle, bir lokma geldi bir yerde
Sor izle, çiğ ise yemen gerekmez

94.

Eksiğim aldım da meydana geldim
Ben günahkâr kulum erenler mürvet
Kabahatim andan, cürmümü bildim
Ben günahkâr kulum erenler mürvet

Erenler yerdeki yüze basmazlar
Can olanlara derinden küsmezler
Bir suç ile bir kardaştan geçmezler
Ben günahkâr kulum erenler mürvet

Erenler bağlı kapılar açarlar
Müşkülü de müşkülünden seçerler
Kan edenin günahından geçerler
Ben günahkâr kulum erenler mürvet

Ey erenler benim yüzüm yerdedir
Yüzüm yerde ise özüm dârdadır
İkrar nerde ise iman ordadır
Ben günahkâr kulum erenler mürvet

Pir Sultan'ım şerbet içmiş ayılmaz
Ezelden yazılan yazı bozulmaz
Aman Rabbim deyenlere kıyılmaz
Ben günahkâr kulum erenler mürvet

95.

Eksiğim aldım da meydana geldim
Aman mürvet, günahkârım erenler
Kabahatim andan cürmümü bildim
Aman mürvet, günahkârım erenler

Şeriat taşından bir taş kaldırdım
Mârifet ehlinin gülün soldurdum
Ne yaman kanlıyım nefis öldürdüm
Aman mürvet, günahkârım erenler

Altıncımız yer altında türedi
Yedincimiz yer yüzünü bürüdü
Biz de Hû demek Ali'den kaldı
Aman mürvet, günahkârım erenler

Yoldan çıktım ise yola getirin
Kırılmış dallarım, şunda bitirin
Pişirip kotarıp bezme getirin
Aman mürvet, günahkârım erenler

Pir Sultan'ım eydür, sözün hatasın
Kadir Mevla'm bilir bunun ötesin
Var bir amel kazan Hakk'a yetesin
Aman mürvet, günahkârım erenler

96.

Elif'tir doksan bin âlemin başı
Var Hakk'a şükreyle, be'yi neylersin
Vücudun şehrini arıtmayınca
Yüzünü yumaya suyu neylersin

Vücudun şehrini verme haraba
Hatır yıkıp göç eyleme saraya
Var bir amel kazan Hakk'a yaraya
Hakk'a yaramayan huyu neylersin

Şeytan benlikle dergâhtan azdı
Âşık mâşukunu aradı gezdi
İki cihan fahrı bir engür ezdi
Fakrı fahrı olmayan meyi neylersin

Sordular kim Bağdat şehri kanda
Lâl-ü güher olan yârim de anda
İlm-el yakîn, ayn-el yakîn ceminde
Cemiyet olmayan köyü neylersin

Pir Sultan'ım eydür, okur yazarım
Türap olup ayaklardan tozarım
Ezelden içmişim ser-mest gezerim
Pirden içilmeyen doluyu neylersin

97.

Emanet, âlemde Âdem bir güldür
Geldi dost kokusu ol güle düştü
Âdem'e âşıklar cümle belî der
Feryat ile figân bülbüle düştü

İblis anlamadı Âdem'de sırrı
Açıldı vechinde Hakk'ın menşûru
Geldi zuhur etti Muhammed nuru
Yayıldı âleme gulgule düştü

Hak deyip âlemden tutmuşuz eli
Sıtk ile ederiz Âdem'e belî
Pirimiz bizim Muhammed Ali
El ele, el Hakk'a silsile düştü

Azrail eder mi Âdem'e ikrar
Secde et diye Hak emretti tekrar
Boynun eğmez gider Âdem'e her bâr
Kendi bildiğine bir yola düştü

Pir Sultan'ım İblis kendini gördü
Hak lanet eyledi dergâhtan sürdü
Âdem aslı yüzün toprağa sürdü
Allemel'esmâ'sı her dile düştü

98.

Enelhak dedik de çekildik dâra
Âdab erkân bize doğru yol oldu
Geldi zebaniler sual sormağa
Yardımcımız da Merdan Ali oldu

Kıldan köprü kurmuş bize geç deyü
Pirimden bir dolu geldi iç deyü
Arkamdan bir elin urdu uç deyü
Yurdumun üstüne tozlu yol oldu

Bir kapı açıldı içeri girdim
Hak dîzar kurmuşlar ben anda gördüm
Bir ayak üstüne bin saat durdum
Eridi iliğim kemik halloldu

Dâra durmuş meleklerin hepisi
Hakk'a secde eder kulların hepisi
Karşımdan açıldı cennet kapısı
Hakk'ın emri ile bize gel oldu

Pir Sultan'ım eydür, şahların şahı
Yüzüne nur doğmuş Ali'nin mâhı
Ben pirimi gördüm dönmem bir dahi
Durağımız âb-ı kevser göl oldu

99.

Erenler, kahr-etti saldı işkile
Gönlüm şifalandı, gümana geldim
Ali oğlusun, çare eyle müşküle
Size mürvet ile amana geldim

Can evinden muhabbetim üzüldü
Gönül aşkın deryasında yüzerdi
Yaralarım sağalmışken tezeldi
Gaziler, derdime dermana geldin

Hak'tan kula her ne gelirse haktır
Erkânsız işlere irizam yoktur
Gaziler keremi, ihsanı çoktur
Yüz sürüp dergâha amana geldim

Himmet eylen erler, bir dahi yetem
Gönülden şek ile şüphe mi edem
Zat-ı sıfat olam bir dilden ötem
Bir desti tutmaya dâmana geldim

Pir Sultan Abdal'ım, gör bize n'oldu
Muhammed yurduna vesvese kondu
Ali, gülbenk ile bize zulm-oldu
Sen bir padişahsın, amana geldim

100.

Erenler yanında bu ne dâvadır
Benden sana emanet, değme gönle
Müminin gönülü Hakk'ın evidir
Benden sana emanet, değme gönle

Hak ile Hak olup oturamazsın
Gönül ele alıp getiremezsin
Gönül sırça saray, yediremezsin
Benden sana emanet, değme gönle

Bu yolca gitmeyip yoldan azarsın
Hakk'ın yaptığını niçin bozarsın
Kendin düşmek için kuyu kazarsın
Benden sana emanet, değme gönle

Bu dünyanın sonu katı güç imiş
Akşamki konaklar sabah göç imiş
Hakk'ın nazarında ulu suç imiş
Benden sana emanet, değme gönle

Kulluk eden kullar olurlar azat
Elin eriştiği yere el uzat
Abdal Pir Sultan'ım nefsini gözet
Benden sana emanet, değme gönle

101.

Erenlere eş olayım
Bu yola yoldaş olayım
İçeyim sarhoş olayım
Aymak elinden gelir mi

Alna yazılmış yazıyı
Besili körpe kuzuyu
Hakk'ın yazdığı yazıyı
Bozmak elinden gelir mi

Dere tepe dümdüz olur
Gece geçip gündüz olur
Gökte kaç bin yıldız olur
Saymak elinden gelir mi

Pir Sultan'ım der Hatâyî
Dilimiz söyler hatayı
Pişmedik çiğ yumurtayı
Soymak elinden gelir mi

102.

Erenlerin erkânına yoluna
Tâ ezelden âşık oldum erenler
Can-u gönülden soruştum dolaştım
Şükür mürşidimi buldum erenler

Can ile gönülden gezdim aradım
Dîdâr ile muhabbettir muradım
Kesdim kurbanımı gördüm dîdârım
Mürüvvet kapına geldim erenler

Vermişim canımı korkmam ölümden
Zâhit bilmez gerçeklerin yolundan
Yezit oğlu yezitlerin elinden
Çok demdir dîdârdan kaldım erenler

Sen Hakk'ı yabanda arama sakın
Kalbini pâk eyle Hak sana yakın
Âdeme hor bakma gözünü sakın
Cümlesin âdemde buldum erenler

Pir Sultan'ım arzederim hâlimi
Sarf edeyim elimdeki varımı
Şükür gördüm erkânını yolunu
Ya bugün ya yarın öldüm erenler

103.

Erenlerin gülü, canların canı
Ben seni defter-i Rahman'a yazdım
Hoş safa geldiniz Şah'ın mihmanı
Ben seni defter-i Rahman'a yazdım

Mihmandan Ali'nin kokusu gelir
Mihman gelse gönül şadıman olur
Küçük büyük cümle kadrini bilir
Ben seni defter-i Rahman'a yazdım

Mihmanı sevmezin yanına varma
Hasta dahi olsa hatırın sorma
Muhabbete gelse, bile oturma
Ben seni defter-i Rahman'a yazdım

Erenler mihmana olayım kurban
Mihmanı görünce olurum handan
Pir Sultan'ım hoş tut daima mihman
Ben seni defter-i Rahman'a yazdım

104.

Erler, pirler erkân aldı izinden
Yüz dört kitap sükût eder sözünden
Ay, gün şule verir anın yüzünden
Seversen de böyle güzel sevmeli

Ziya verir gözü ile kaşları
İmam yatağıdır gerdan döşleri
Güzelin yüzünden kan bağışlanı
Seversen de böyle güzel sevmeli

Güzel güzel, deyü aklım doğrandı
Güzel güzelden çok nazlar öğrendi
Çirkinin bed huyundan Allah yerindi
Seversen de böyle güzel sevmeli

Güzel güzel, deyü yandım, alışdım
Kınaman dostlar, aşk elinden şaştım
Bölüşükte gine güzele düştüm
Seversen de böyle güzel sevmeli

Güzel güzel gördüm, güzel överim
Nerde güzel görsem boynum eğerim
Şöyle hûb cemalini güzel severim
Seversen de böyle güzel sevmeli

Pir Sultan Abdal'ım eylemez fendi
Yâd ele çözdürmez ak göğsün bendi
Ezelden sevdiğim Muhammed, Ali
Seversen de böyle güzel sevmeli

105.

Evliyanın erkânına yoluna
Ta ezelden mecbur idim erenler
Ermişim kırkların menziline
Bu gün mürşidimi buldum erenler

Ta ezelden düştüm aradım
Nazarına ermek idi muradım
Dîzar ile muhabbettir talebim
Bugün, yarın diye öldüm erenler

Dolumuzu içeliden ezelden
Münkir ne bilir evliya sırrından
Yezit olan bilmez benim canımdan
Çok dîzardan demde kaldım erenler

Irak bilme Hakk'ı, kendinden sakın
Kalbini pâk eyle, Hak sana yakın
İnsanı hor görme, hem mucizâtın
Cümlesin nisanda buldum erenler

Pir Sultan'ım arzu eder abdalını
Dost yoluna harc eyledi varını
Yüzüm üstüne sürünü sürünü
Kabul edin, işte geldim erenler

106.

Evvel baştan bu dünyaya
Tanrı'nın Aslanı geldi
Yüz döndürmez yüz bin erden
Kuşağına dolu geldi

Ali'dir gaziler başı
Hızır Nebi'dir yoldaşı
Ali manendi bir kişi
Sultan Seyyit Gazi geldi

Yusuf'u kuyuya attılar
Hem aldılar hem sattılar
Kurtlara bühtan ettiler
Mısır'ın sultanı geldi

Halil Kâbe'yi yapınca
İslam dinine tapınca
Gökten Muhammed kopunca
Nur âleme dolu geldi

Aşk elinden oldum hasta
Var derdine derman iste
Dahi küçücek nevreste
İsmail'e kurban geldi

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan'ım nesne bilmez
Âb-ı Hayat içip ölmez
Kâfir müslümanı yenmez
Ezelden basıla geldi

107.

Evvel baştan Muhammed'e salavat
Gönül, kalk gidelim Hüseyn'e doğru
Ecel gelip peymâneler dolmadan
Gönül, kalk gidelim Hüseyn'e doğru

Hasan Hüseyin'dir Ali'nin oğlu
Şehitleri yoluna giderler doğru
İmam Zeynel'abâ Hüseyn'in oğlu
Gönül, kalk gidelim Hüseyn'e doğru

İmam-ı Bakır'dan uralım demi
Câfer-i Sadık'tan alalım kâmı
İmam Mûsa kaldır gönülden gamı
Gönül, kalk gidelim Hüseyn'e doğru

İmam-ı Rızâ'dan olsun hidayet
Takî ile Nakî kılsın inayet
Ol Hasan Askerî Şah-ı Vilâyet
Gönül, kalk gidelim Hüseyn'e doğru

Pir Sultan Abdal'ım söyledi heman
Yezid'in kalbinden gitmedi güman
Âhır nefesinde On İki İmam
Gönül, kalk gidelim Hüseyn'e doğru

108.

Evvel bu dergâhtan kısmet
Alır da var almaz da var
Tarîkate kadem basıp
Gelir de var gelmez de var

Bazını almış destine
Hizmet ederdi dostuna
Ahd ile ikrar üstüne
Durur da var durmaz da var

Olayım der isen Hızır
İrfan defterine yazıl
Hak her yerde hazır nâzır
Görür de var görmez de var

İçin bizim dolumuzdan
Çıkman sakın yolumuzdan
Pir Sultan'ım hâlimizden
Bilir de var bilmez de var

109.

Evvel ikrar verip beli diyenler
İkrarı üstünde kaim dursunlar
.....
.....

Aklı başında olur gerçek ise
Yorulmaya eğer hâli var ise
Günleyin evinde mihman görürse
Hak olan lokmayı ana versinler

Mihman üçtür, görmek yerli yerince
Gerçek talib bilir heman görünce
Kondurup mihmanı yerli yerince
Yarasına göre merhem sarsınlar

Mest olmuştur aşk şarabın içenler
Nefis oluptur kendinden geçenler
Sohbet edip mihmanından kaçanlar
Erkândan cüdâdır, anı sürsünler

Pir Sultan'ım eydür, yola bendeyim
İki seksen üç evvelin ceddiyim
Ayn-el-yakın hak olan mihman benim
Beni eşya hak mihmanda görsünler

110.

Evvelin evveli Muhammed Ali
Zâhir bâtın kerem Şah-ı Merdan'ın
Tenimiz Muhammed, canımız Ali
Cümle şad-ü hürrem Şah-ı Merdan'ın

Vücudun fer'idir zuhura gelen
Muhammed'dir Şah'ın kudretin bilen
Âdem'e tecelli eyleyip gelen
Adı ism-i âzam Şah-ı Merdan'ın

İbrahim varından geçti Halil'dir
Ateşi gülistan eden Celil'dir
Rehber Muhammed'dir, mürşit Ali'dir
Âl-i Abâ ayn-cem Şah-ı Merdan'ın

Âşıklar, erenler yolun izledi
Gönül hanesine Şah'ı gizledi.
Hem Muhammed Şah Ali'yi gözledi
Celâli mükerrem Şah'ı Merdan'ın

Pir Sultan'ım bu vücudun sultanı
Bir katrede sır eylemiş ummanı
Hakikat sultanı ol kerem-kânı
Hep insana mahrem Şah-ı Merdan'ın

111.

Ey benim divane gönlüm
Dağlara düştüm yalınız
Bu cefaya kendi özüm
Pek mâil gördüm yalınız

Dağlar var dağlardan yüce
Dağ mı dayanır bu güce
Derdimi üç gün üç gece
Söylerim bitmez yalınız

Şah'ın ayağına varsam
Hayırlı gülbengin alsam
Kızıl Irmak'a gark olsam
Çağlasam aksam yalınız

Pir Sultan'ım hey erenler
Erine niyaz edenler
Üçler kırklar yediler
Mürvete geldim yalınız

112.

Ey benim sarı tanburam
Sen niçin böyle ağlarsın
Derdim büyük, içim oyuk
Ben Şah'ım deyü ağlarım

Göğsüme tahta döşerler
Çaldıkça bağrım deşerler
Durmayup beni okşarlar
Ben Şah'ım deyü ağlarım

Koluma takdılar perde
Uğrattılar beni derde
Kim konar kim göçer yurda
Ben Şah'ım deyü ağlarım

Koluma takdılar teli
Söylettiler binbir dili
Oldum ayn-ı cem bülbülü
Ben Şah'ım deyü ağlarım

Bağlamadır benim adım
Arşa dayanır feryadım
Pir Sultan'dır üstadım
Ben Şah'ım deyü ağlarım

113.

Ey can sahibi, gel candan haber ver
Vücudunda ne var, andan haber ver

Vücudum şehrini seyran eyledim
Gönül evinde sultandan haber ver

Dudağın şerbeti hastaya şifa
Dudağında olan baldan haber ver

Ben hüma kuşuyum, göğe ağarım
Yumurta içinde kandan haber ver

Yigirmi ağacın ondur budağı
Anın dahi çiçeğinden haber ver

Âdemden birisin ben de bilirim
Âdemden ötede şundan haber ver

Oku kitabını Pir Sultan Abdal
Hakikata giden yoldan haber ver

114.

Ey erenler çün bu sırrı dinledim
Huzur-ı mürşide vardım bu gece
Hakikat sırrını andan anladım
Evliya erkânın gördüm bu gece

Rehberim Muhammed, buldum yolumu
Mürşidim Ali'dir, bildim Şah'ımı
Tiğbend ile bağladılar belimi
Erenler meydanın gördüm bu gece

Erenler râhına eyledim iman
Kalmadı gönlümde şek ile gümân
Ne bilir bu sırrı Yezid'le Mervan
Küllî varım Hakk'a verdim bu gece

Andelip misâli âvâz ederek
Yedi semâ üzre pervaz ederek
Yedi azâ ile niyaz ederek
Ayn-ı cem güllerin derdim bu gece

Pir Sultan'ım Hakk'a niyaz ederim
Erenler râhına doğru giderim
Küllî varım Hakk'a teslim ederim
Hakk'ın cemalini gördüm bu gece

115.

Ey erenler evliyalar serveri
Himmet eyle bize Şah Seyyit Ali
Tarîk-i Naci'nin sensin rehberi
Himmet eyle bize Şah Seyyit Ali

Sen bilirsin cümlemizin hâlini
Yetişmiş meyvenin kırma dalını
Düştük, kaldır bizi, uzat elini
Gayret eyle bize Şah Seyyit Ali

Erenlerin sağı solu sendedir
Cümle tariklerin kolu sendedir
Şah Hasan, Hüseyn'in yolu sendedir
Şefkat eyle bize Şah Seyyit Ali

Pir Sultan'ım eydür, yola âşıkız
Ta ezelden böyle kalbi sâdıkız
Severiz ey Şah'ım bağrı yanıkız
Rahmet eyle bize Şah Seyyit Ali

116.

Ey gönül bülbülleri
Mihmanlar hoş geldiniz
Hak zikr eden dilleri
Mihmanlar hoş geldiniz

Şen olsun ocağınız
Sürülsün devranınız
Ol bizim sultanımız
Mihmanlar hoş geldiniz

Aşk pazarına gelen
Sırr-ı hakikat bilen
Deryâ-yı ummân olan
Mihmanlar hoş geldiniz

Âşıklar serden geçer
Sırat-ı bunda seçer
Sâkîden kevser içer
Mihmanlar hoş geldiniz

Âşık oldum erenler
Aşk hâlinden bilenler
Dost cemalin görenler
Mihmanlar hoş geldiniz

Pir Sultan'ım ey âşıklar
Dizildi, kalbi sâdıklar
Uyumaz, uyanıklar
Mihmanlar hoş geldiniz

117.

Ey Yezit, neden eyledin kasdıma
Erdebil'de Şah Safî'den buyruğum
İlettin Urum'a, çoban eyledin
Sırtımdaki aletimdir çaylığım

Mağripten de çatal nurlar doğarsa
Mümin kula Hak rahmeti yağarsa
Hasan, Hüseyn bana sahip olursa
Yanımdakine çok dokunur eyliğim

Ol İmam Zeynel'e merdan uyarsa
İmam-ı Bakır'dan içer ayarsa
İman Cafer buyruğunu duyarsa
Anın içün Hak yanında baylığım

Cennette Kevser Irmağı akıyor
Musa Kâzım ciğerimi yakıyor
Aslımız İmam Riza'ya çıkıyor
Muhammed Ali'ye vardır soyluğum

Takî, Nakîye iradet getirdim
Düldül oldum, Şah Ali'ye götürdüm
Yöğrük oldum, üç yaşında satıldım
Kimseler de bilmez benim taylığım

Pir Sultan Abdal'ım, alır satarım
Askerî, Mehdî'ye meyil katarım
Mansûr olup şu cihanı atarım
Her ağaçta bulunmaz benim yaylığım

118.

Ezelden divane etti aşk beni
Hüseynî'yim, Alevî'yim ne dersin
Niçin dahl edersin, tarik düşmanı
Hüseynî'yim, Alevî'yim ne dersin

İmam-ı Ali'dir, ayn-ı bekadır
Pir elinden zehir içsem şifadır
Yardımcımız Muhammed Mustafa'dır
Hüseynî'yim, Alevî'yim ne dersin

İmam-ı Cafer'den aldık icazet
Musa-i Kâzım'dan farz ile sünnet
Müminlere rahmet, Yezid'e lanet
Hüseynî'yim, Alevî'yim ne dersin

İmam-ı Riza'nın ben envârıyım
Şah-ı Kerbela'da doğan Ali'yim
Münkirle Yezid'in Azrail'iyim
Hüseynî'yim, Alevî'yim ne dersin

Muhammed Takî'dir, Ali Nakî'dir
Hasan'ül Asker'den içtim sâkidir
Derviş mürşit ulu Ali hafidir
Hüseynî'yim, Alevî'yim ne dersin

Pir Sultan çağırır Hint'te Yemen'de
Dolaştırsam seni Sahib-zamanda
İradet getirdim ikrar imanda
Hüseynî'yim, Alevî'yim ne dersin

119.

Firdevs-i âlâda bir yanal elma
On sekiz bin âlemin nuru dediler
Muhammed Mustafa Haydar-ı Kerrâr
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dediler

Çocuktu mektebe babası götürdü
Elif be demeden mana yetürdü
Akıttı pınarı, susam bitürdü
Hacısı hocası velî dediler

Pirim der ki Bektaşi'yem Bektaşi
Size nasip veren ol nasıl kişi
Sıkar un ederdi örs gibi taşı
Budur cümlesinden ulu dediler

Derildi geldiler halifeler, pirler
Bektaşi namında er yok dediler
Bize bir yeşil el nasip verdi dediler
Görünce biliriz eli dediler

Er isen darı seç üstünde otur
Ulu kişi isen maksudun bitir
Senedin var ise senedin getir
Bunda senetsiz var, beli dediler

Kimisi inandı beli pes dedi
Kimi inanmadı senet istedi
Ol Şah'ım da anda elin gösterdi
Budur ol Ali'nin eli dediler

Evvel Ali'ydi sonra velî oldu
Yol erkân bir zaman bâtında kaldı
Urum ellerinden nameler geldi
Budur Hakk'ın doğru yolu dediler

Pir Sultan'ım eydür, Şah'ım velîdir
Cihanı bürüyen anın nurudur
Şüphemiz yok Hak Muhammed Ali'dir
Bilmeyene Mülcem soyu dediler

120.

Gafil kaldır şu gönlünden gümanı
Bu mülkün sahibi Ali değı mi
Yaratmıştır on sekiz bin âlemi
Rızıkların veren Ali değil mi

Gelin vazgeçelim böyle gümandan
Vallahi çıkarız dinden imandan
Şeffat umarım On'ki İmam'dan
Anların atası Ali değil mi

Yaratıldı Mülcem ol oldu, düşman
Kasd etti Ali'ye oldu peşiman
Kangı kitapta var ol Ömer, Osman
Kur'an'da okunan Ali değil mi

Binbir adı vardır, bir adı Hızır
Her nerde çağırsan orada hazır
Ali padişahtır, Muhammed vezir
Bu fermanı yazan Ali değil mi

Pir Sultan Abdal'ım ben bir fukara
Acep bulunur mu derdime çare
Yüzü kara nasıl varam huzura
Dîvanda oturan Ali değil mi?

121.

Gafil olman hey erenler
Gelen Murtaza Ali'dir
Yezid'e bâtın kılıcın
Çalan Murtaza Ali'dir

Alçağa tutmuş yüzünü
Hakk'a bağlamış özünü
Kırklar ile bir üzümü
Yiyen Murtaza Ali'dir

Turnaya vermiş sesini
Âşıklar tutsun yasını
Hem önünce devesini
Yeden Murtaza Ali'dir

Ali'dir Allah'ın dostu
Hû dedi Zülfikar kesti
Selman'a sümbüllü desti
Veren Murtaza Ali'dir

Gülün bağlar deste deste
Bağlar da gönderir dosta
Mihmandar bir dolu ise
Sunan Murtaza Ali'dir

Derildi çıktı havaya
İndi döşendi ovaya
Güvercin donda kayaya
Konan Murtaza Ali'dir

Gülün bağlar baka baka
Bağlar da gönderir Hakk'a
Ejderhayı iki şakka
Bölen Murtaza Ali'dir

Dost bağında kızıl alma
Gül rengi sararıp solma
Pir Sultan'ım gafil olma
Gelen Murtaza Ali'dir

122.

Gam elinden benim zülfü siyahım
Peykân değdi, sinem yaralandı gel
Hüdâ hakkı için ağlatma beni
Bugün sevda candan aralandı gel

Gamdan hisar oldu mekânım yurdum
İşitmez avazım, dinlemez virdim
Bir değil, beş değil, on değil derdim
Düğümler baş verdi sıralandı gel

Hasretine vâsıl olam mı böyle
Mecnun'a bâkî kalır mı Leyla
Ölümlü dünyadır gel helal eyle
Yüklendi barhanam, gidelendi gel

Ne çekerse dertli sinem dağ olmaz
Günler gelir geçer, ömür çoğ olmaz
Neşterlidir yaralarım onulmaz
Göğerdi çevresi karlandı gel

Pir Sultan Abdal'ım haftada ayda
Günler gelir geçer bulunmaz fayda
Gönül Hak arzular, canım hayhayda
Toprağım üstüme kürelendi gel

123.

Gariplikte gurbetlikte çektiğim
Yollar medet medet dosta kavuştum
Çağlayıp da boz bulanık aktığım
Seller medet medet dosta kavuştum

Şimdi erenlerden vardır irade
Üçlerle Yediler kaldı arada
On İki İmamlar hazır burada
Kırklar medet medret dosta kavuştum

Erenlerin gönlü Arş-ı âlâda
Müminlerin gönlü padişah tahtı
Yollar bölük bölük menekşe otu
Güller medet medet dosta kavuştum

Pir Sultan'ım Haydar, yanıp tüttüğüm
Her dem evliyanın yolun güttüğüm
Elin alıp eteğini tuttuğum
Pirler medet medet dosta kavuştum

124.

Gece gündüz yalvarırım pirime
Seher vaktı On İki İmam sen yetiş
Kanım kaynar İmamların yoluna
Seher vaktı On iki İmam sen yetiş

İlettiler bizi Mansur dârına
Hep teberrâ okudular pirine
Lanet olsun ikrarından dönene
Seher vaktı On İki İmam sen yetiş

Bülbül figân eder bağu gülşanda
Mansur'un kimsesi yoktur meydanda
Bunca sefillerin boynun urganda
Seher vaktı On İki İmam sen yetiş

Kimi allar geyer akçası yoktur
Kimi şallar sarar bohçası yoktur
Vücudum evinin bahçesi yoktur
Seher vaktı On İki İmam sen yetiş

Pir Sultan Abdal'ım 'Kulhuvallahu ahed'
Can cesedden ayrılmıyor bir saat
Dün-ü gün zikrimdir Ali Muhammed
Seher vaktı On İki İmam sen yetiş

125.

Gece gündüz durmaz çağlayıp akar
Şu akan suların başı kandedir
Hak dîdârın görmüş durmayıp çağlar
Şu akan suların başı kandedir

Gel imdi oku ol Ümmü kitabı
Gözü ile görmüş var mıdır Hakk'ı
On iki bahçede kırk sekiz kapı
Daim hizmetinde duran kul nedir

Başlayım yolun ben de Ali'nin
Duası makbul ol gerçek velinin
Üç yüz altmış altı servi dalının
Budağında açılan iki gül nedir

Sana mana verdim, sen de al imdi
Eğer arif isen sen de bil imdi
Ezelden cennette sen de bul imdi
Bir kandil içinde iki nur nedir

Pir Sultan Abdal'ım çağır ya Ganî
Veren Allah yine alır ol canı
Gönül bir gemidir, akıl yelkeni
Akıl dümen ya söyleyen dil nedir

126.

Geçemezsin deli gönül geçilmez
Bir tuzağa tutulursan ebsem dur
Bu erenler dolusudur içilmez
İçenlerin bağrın keser, ebsem dur

Gerçek ere bir musahip yâr gerek
Er odur ki ikrarına dur gerek
Cesedinden el yuyanlar nur gerek
Çiğnenmeğe kayil olmazsan ebsem dur

Evvel ikrar sonra dönersen
Sehil yukuş görüp dönüp kaçarsan
Onuldayım derkenyara açarsan
Merhem vurup saramazsan ebsem dur

İkrar alıp ikrarından dönersen
Varıp mürşit eteğinden tutmazsan
Arıdıp kalbini temiz etmezsen
Hiç çiğ yerde tohum bitmez, ebsem dur

Pir Sultan'ım söyler sözün doğrusun
Yezit bundan ne anlasın, ne duysun
Arıt kalbin, tahta sultan olursun
Tacın, tahtın terk edersen ebsem dur

127.

Gel benim derdime bir derman eyle
Kamu dertlilere derman olan Şah
Yüzüme gözüme bir ferman eyle
Âlemler hükmüne ferman olan Şah

Musa asasını ejderha kılan
Yezit leşlerine korkular salan
Muhammed'e aşkına Zülfikar çalan
Kamu müminlere İmam olan Şah

Seyrangâhı imiş arşın yücesi
Düldül imiş Kanber'inin hocası
Server Muhammed'in Mi'raç gecesi
Yedinci felekte arslan olan Şah

Bir ismin Haydar'dır bir ismin Ali
Hak, Murtaza dedi sana ya Velî
Cihanın âhiri hem de evveli
Velayet mülküne sultan olan şah

Pir Sultan Abdal'ım meydanda gezdim
Her nereye vardı Ali'yi gördüm
Dilimde tesbihim, gönlümde virdim
Sınık gönüllere mihman olan Şah

128.

Gel benim sarı tanburam
Sen ne için inilersin
İçim oyuk, derdim büyük
Ben anınçin inilerim

Koluma taktılar teli
Söyletirler bin bir dili
Oldum ayn-ı cem bülbülü
Ben anınçin inilerim

Koluma taktılar perde
Uğrattılar binbir derde
Ayn-ı cem gecesi nerde
Ben anınçin inilerim

Göğsüme tahta döşerler
Durmayıp beni okşarlar
Vurdukça bağrım deşerler
Ben anınçin inilerim

Gel benim sarı tanburam
Dizler üstünde yatıram
Yine kırıldı hâtıram
Ben anınçin inilerim

PİR SULTAN ABDAL

Sarı tanburadır adım
Göklere ağar feryadım
Pir Sultan'ımdır üstadım
Ben anınçin inilerim

129.

Gel beri gel şu meydanı bilirsen
Yedi kere konup göçen Ali'dir
Şu meydandan eğer haber sorarsan
Hak ile bâtını seçen Ali'dir

Hak dostudur şu meydanı getiren
Sofra kurup hep açları doyuran
Peygamberin köşkünde de oturan
Müminlere hû yetiren Ali'dir

Kim uyardı seksen yıllık ölüyü
Kim dokudu bin çiçekli halıyı
Kırklar meydanında bir kez doluyu
Serverle nûş edip içen Ali'dir

Haydar Zülfikar'ı kına takınca
Bir saatta bir menzile yetince
Kendi kendin mancınıktan atınca
Yine pervaz edip uçan Ali'dir

Pir Sultan'ım şu meydana erince
Şükr eyleyip Resûllah'a gelince
Hak eyvallah deyip dâra durunca
Cümle günahlardan geçen Ali'dir

130.

Gel, ey babam, bir minnetim var sana
Düşeni, kalkanı sen de görsene
Erenler yolunu doğru sürsene
Aman eyvallah, babam sana eyvallah

Hakk'ın kapısın ben açık buldum
İbtida rehberim ben anda gördüm
Aldım rehberimi ben dâra durdum
Mürşit eyvallah, babam sana eyvallah

Donanmayla samah, erkân sürüldü
Anı bilmeyenin kalbi buruldu
Yezit oğlu on'ki kapıdan sürüldü
Aman eyvallah, babam sana eyvallah

Şimdi Abdal Musa kılıç salacak
On iki can alıp tamam görecek
Ya bu gün, ya yarın kendi gelecek
Mürşit eyvallah, babam sana eyvallah

Halil'len İbrahim oradan göçtü
Göçtü de mürşidin postuna geçti
Sâkinin elinden üç dolu içti
Aman eyvallah, babam sana eyvallah

Sâkinin elinde üç dolu gördüm
Üç doluya yedi kerre el sundum
Sâki baba seni günahkâr gördüm
Mürşit eyvallah, babam sana eyvallah

Pir Sultan, halife dünyadan göçtü
Göçtü de cennetin kapısın açtı
Kılıç ilen yezit oğlunu biçti
Aman eyvallah, babam sana eyvallah

131.

Gel ey zâhit gel ey, ilişme bize
Hakk'ın yarattığı kul bana neyler
Arıdırsan kendi kalbini arıt
Sende küfür bende imana neyler

Zâhit sen bu yolu benim mi dersin
Erenler sırrına erem mi dersin
Mescit hak, meyhane haram mı dersin
Hak olan mescide meyhane neyler

Zâhit sen bu yola diken edersin
Hatıra dokunur gönül yıkarsın
Yüküm vardır deyü zahmet çekersin
Yavuz bac yüksüz kervana neyler

Sekiz derler şol uçmağın kapısı
Hakk'a doğru açılırmış hepisi
Korkusun çektiğim Sırat köprüsü
Hakk'a doğru varan kullara neyler

Abdal Pir Sultan'ım er haksın er hak
Münkir kullarından ıraksın ırak
Kurdun işi namert lokmasın yemek
Hak için adanan kurbana neyler

132.

Gel gönül sabreyle katlan bu cevre
Elbet seni ağlatan bir gün güldürür
Niceler kondu göçtü bu haneye
Elbet seni ağlatan bir gün güldürür

Gitti yoldaşlarım deyü ağlama
Ciğerciğim aşk oduna dağlama
Hayıf oldu deyü yanup ağlama
Elbet seni ağlatan bir gün güldürür

Gittiğin yollar da sana ayandır
Cevrin kime ise lütfün anadır
Erler ile evliyâya beyandır
Elbet seni ağlatan bir gün güldürür

Gittiğin göremedim mihr-ü vefayı
Âşık olan çeker cevr-ü cefayı
Kelb rakip sürsün zevk-u safayı
Elbet seni ağlatan bir gün güldürür

Pir Sultan Abdal'ım bunda bir hâl var
Özünü yokla ki üstünde yol var
Seni kim ağlattı var ana yalvar
Elbet seni ağlatan bir gün güldürür

133.

Gel güzel yola gidelim
Adı güzel Ali ile
Açlar doyar, susuz kanar
Leblerinin balı ile

İçilmez dolu içilmez
Sevgili yârdan geçilmez
İkisi birden seçilmez
Has bahçenin gülü ile

Ali'm bana neler etti
Aldı elim dâra çekti
Üstüme yürüyüş etti
Elindeki dolu ile

Ağaç kurur, devran döner
Kuş yuvaya bir dem konar
Doldurmuş dolusun sunar
Ali'm kendi eli ile

Erenler lokması nurdur
Lokmaya elini sundur
Pir Sultan'ım doğru yoldur
Ali'm kendi yolu ile

134.

Gel güzelim kaçma benden
Yâda gelmiyen eriz bir
Biz hâl ehli kardaşlarız
Erkân içinde yoluz biz

Söyleşelim hâlden hâle
Dilleşelim dilden dile
Biz gezeriz elden ele
Taze açılmış gülüz biz

Pir Sultan'ım ne ağlarsın
Gözünden kan yaş damlarsın
Sen bizden ateş mi umarsın
Yanmış üfrülmüş külüz biz

135.

Gel hey gönül şu benlikten geçelim
Özümüzü Hakk'a teslim edelim
Dest-i bûs eyleyen yalan dünyayı
Meydana hakkı getirir Hû deyü

Muhammed Hakk'ın nurundan olunca
Yezit anlaşılmaz ilme gelince
Bir kardaşın noksan yerin bulunca
Verirler üstada şunu yu deyü

Mansûr berdâr olmuş Hak için dâra
Gönül intizarda ah ile zâra
On İki İmamlar kalmış avara
Hasan ile Hüseyn çağrır Hû deyü

Gel varalım ala gözlü dedeme
Yüz sürelim yüzü nurlu hüddâma
Varınca sorarlarsa bir âdeme
Gel pirine ver cevabı şu deyü

İşbu dünyada ağlama, güledur
Pirler katarında kendin bulagör
Pir Sultan'ım Haydar, insan olagör
İnsan olmayanı sürerler Hû deyü

136.

Gel seninle ahd-ü peyman edelim
Ne sen beni unut, ne de ben seni
İkimiz de bir ikrarı güdelim
Ne sen beni unut, ne de ben seni

Aman kaşı keman elinden aman
Sürdük sefasını, etmedik tamam
Ehl-i irfan içre olduğum zaman
Ne sen beni unut, ne de ben seni

Hem saza mailem hem de sohbete
Hem sana mailem hem de devlete
Aşkın ile düştüm diyar gurbete
Ne sen beni unut, ne de ben seni

Yârimin cemâli güneşte mâhı
Sana âşık olan çekmez mi âhı
Getir and içelim Kelâmullahı
Ne sen beni unut, ne de ben seni

Abdal Pir Sultan'ı çektiler dâra
Düşmüşüm aşkına yanarım nâra
Bakın hey erenler şu giden yâra
Ne sen beni unut, ne de ben seni

137.

Geldik dârına duşlandık
İrehbere bağışlandık
Bir aşıyla aşılandık
Durmaz, Yezit oklar bizi

Gönül bir ulu şehirdir
Rızasız lokma zehirdir
Tâlib yiyemez küfürdür
Hak iyesi haklar bizi

Tarikattadır elimiz
Hakikattadır yurdumuz
Hak'la olunca virdimiz
Her kazadan saklar bizi

Meydana meydan güzarım
Hak olan yere nazarım
Gaibde sırda gezerim
Göremesin çoklar bizi

Pir Sultan tâlib devirir
Mervanın külün savurur
Yedi kat bârû çevirir
Ali anda saklar bizi

138.

Geldim, gider oldum illerinize
Dostlar, bizi safa ile gönderin
Doyamadım tatlı dillerinize
Dostlar, bizi safa ile gönderin

Şöyle bir güzelden ahd alamadım
Bir ahdine bütün yâr bulamadım
Bir daha ya geldim ya gelemedim
Dostlar, bizi safa ile gönderin

Himmet eylen şu dağları aşalım
Pir aşkına kaynaşalım, çoşalım
Gelin birer birer helallaşalım
Dostlar, bizi safa ile gönderin

Çıkalım yaylaya, inelim düze
Himmet eylen yâran ahbablar bize
Bir selam göndersem gelir mi size
Dostlar, bizi safa ile gönderin

Pir Sultan Abdal'ım Hakk'a yakındır
Edebi, erkânı hemen takın dur
Ölüm uzak derler, heman yakındır
Dostlar, bizi safa ile gönderin

139.

Gelin özümüze sitem edelim
Hile ile hud'a ile hâl olmaz
Hakk'ın divanına biz de gidelim
Hak katında yalan söze yer olmaz

Yine gerçeklerden açtık kapıyı
Bir pirin önünde kıldık tapıyı
El birliği ile yaptık yapıyı
Birlik ile bitmeyende bal olmaz

Erenler gafletten kalktı uyandı
Gerçeklerin hünerine boyandı
Bu yolun içine girdi de kandı
Gaziler bu yolda hiç vebal olmaz

Ali kulu isen Hak'tan utana
Var pazarlık eyle cevher satana
Bu yolun içinde riyâ tutana
Sürün gitsin dört kapıda yer olmaz

Pir Sultan'ım eydür, kalbimiz nurdur
Müminler gözlüdür, münafık kördür
Erenlerin yolu kadimdir, özdür
Her tepenin başında bir yol olmaz

140.

Gelin yiyelim içelim
Bu güzellik geçer bir gün
Âlem yâran yâran olmuş
Ali'm sırrın açar bir gün

Yeyip yediren bir âdem
Eksik etmez Bârî Hüdâ'm
Gök ekine misal âdem
Anı eken biçer bir gün

Yeyip yedirmesi hoştur
Dayan, kahbe yürek taştır
Can dedikleri bir kuştur
Kuş kafesten uçar bir gün

Ağaçlarda yeşil yaprak
Yasdığımız kara toprak
Yer altında kefen yırtmak
Boyumuzdan aşar bir gün

Pir Sultan'ım düşümüzde
Uzak değil karşımızda
Baykuş mezar taşımızda
Dertli dertli öter bir gün

141.

Gelin ey erenler seyran edelim
Açıldı kapısı Seyyit Ali'nin
Eksiğimiz bilip dâra duralım
Himmeti ganidir Kızıl Deli'nin

Çekti sancağını dağlar dolanır
Mümin olan canlar aşka bulanır
Kurbanlar tıglanur, çırak uyanır
Çekilir gülbenkler Seyyit Ali'nin

Ne güzel baharı yetmiştir şimdi
Lalesi sümbülü açmıştır şimdi
Abdallar semâı tutmuştur şimdi
Himmeti ganidir Seyyit Ali'nin

Baba İbrahim şehitler ayırır
Kırkların ceminden o da beridir
Pirim cansız dıvarları yürüdür
Himmeti ganidir Kızıl Deli'nin

Pir Sultan'ım eydür kendi özümüz
Güzelce Şah'ıma var niyazımız
Bir gün kara toprak örter yüzümüz
Himmeti ganidir Seyyit Ali'nin

142.

Gelmiş iken bir habercik sorayım
Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanın
Gerçek erenlere yüzler süreyim
Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanın

Alçağında al kırmızı taşın var
Yükseğinde turnaların sesi var
Ben de bilmem ne talihsiz başın var
Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanın

Benim Şah'ım al kırmızı bürünür
Dost yüzün görmeyen düşman bilinir
Yücesinden Şah'ın ili görünür
Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanın

El ettiler turnalara kazlara
Dağlar yeşillendi döndü yazlara
Çiğdemler takınsın söylen kızlara
Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanın

Şah'ın bahçesinde gonca gül biter
Anda garip garip bülbüller öter
Bunda ayrılık var ölümden beter
Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanın

Ben de bildim şu dağların şahısın
Gerçek erenlerin nazargâhısın
Abdal Pir Sultan'ın seyrangâhısın
Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanın

143.

Gelsün ikrarına beli diyenler
Anladım derdim Muhammed Ali'dir
İsmin anınca salâvat verenler
Meşrebim, virdim Muhammed Ali'dir

Gör ki Mansur kabul eyledi dârı
Âlemde nesne bulmadı serseri
Her kande bakarsan mürşitle piri
Gözümle gördüm Muhammed Ali'dir

Kimse bahane bulmadı naklime
Hak'tan gayrı nesne gelmez aklıma
Düşünceğiz bir gayrılık iklime
Mekânım, yurdum Muhammed Ali'dir

Gezeyim âlemde bir yâr bulayım
Akan çeşmimin yaşını sileyim
Arıttım, pâk ettim gönlüm sarayım
İçeri girdim Muhammed Ali'dir

Dosttan haber geldi inil inil
Onul yürekteki yaralar onul
Pir Sultan der, melûl olma hey gönül
Kalmışsa bir dem Muhammed Ali'dir

144.

Gerçek âşıklara salâ denildi
Aşkı olan gelsin, dermanı buldum
Ahilen vahilen cevlân ederken
Canımın içinde cananı buldum

Açılmış dükkânlar, kurulmuş pazar
Canlar mezat olmuş tellâlda gezer
Oturmuş ümmetin berâtın yazar
Cevahir bahş olan dükkânı buldum

Âşıklar, sadıklar doğru varırlar
Anda cem olmuşlar verip alırlar
Cümle enbiyalar divan sorarlar
Hakk'a karşı olan divanı buldum

Akardı gözümden yaş yerine kan
Zerrece görünmez gözüme cihan
Deryalar nûş edip de kanmaz iken
Âşıklar kandıran ummanı buldum

Pir Sultan'ım Hû der, hoş pazar imiş
Âşıklar seyran edip gezer imiş
Cümlenin maksudu bir dîdâr imiş
Hakk'a makbul olan dîdârı buldum

145.

Gezip şol âlemi seyran eyledim
Değme bir kişide ikrar bulunmaz
Gele fâş eyleme sırr-ı reyhanı
Yine senden özge saklar bulunmaz

Ulu dağlar başı tozlu yol oldu
Akar bu çeşmimin yaşı sel oldu
İbtidâ kalmadı ehl-i dil oldu
Ettiği sohbeti haklar bulunmaz

Yaram var sızılar, tabibin arar
Aradım, bulunmaz yaramı sarar
Âlemde dertli çok hep yüze güler
Neylerim gediğin bekler bulunmaz

Bu yol korkuludur, sanma güzâfı
Ararım bulunmaz bir kalbi sâfı
Niceler kılarlar dâvâ-yi lâfı
Vefa meydanında çoklar bulunmaz

Muhannet yârı meydana getirme
Ağrısın çekersin, durup oturma
Var Abdal Pir Sultan özün yitirme
Kimin ne eksiktir, yoklar bulunmaz

146.

Giden kimdir, kimden haber alayım
Er hak nedir, gedâ nedir, kul nedir
Eğlen hocam eğlen haber sorayım
Tarîk nedir, erkân nedir, yol nedir

Âşık ile ma'şuk bir yere gelse
Aşkın kitabını ellere olsa
Sual olunursa cevabın verse
Ağız nedir, dudak nedir, dil nedir

Gönlümde bir mana yazıp dururum
Aşkın gemisini düzüp dururum
Arap'ı Acem'i gezip dururum
Derya nedir, umman nedir, sel nedir

Dört kardaşız bir gömlekte yatarız
Gömlek birdir, bir vücuda çatarız
Kendimizi ateşlere atarız
Ateş nedir, duman nedir, kül nedir

Evveli Muhammed âhiri Ali
Erenler kurdular erkânı yolu
Üç yüz altmış altı servinin dalı
Bahçesinde bülbül nedir, gül nedir

Din Muhammed dini, taptığım tapu
Yıkılır mı Hakk'ın kurduğu yapı
Kırk sekiz bahçedir, on iki kapı
Eşiği bekleyen iki kul nedir

Pirimden bir haber geldi duramam
Menzilim ıraktır belki varamam
Pir Sultan'ım aşkı elden koyamam
Cümlesin vücutta buldum bil nedir

147.

Gidi Yezit, eyi kirdin elime
İmam Hüseyin'in kanı nicoldu
İk'ellerin bileğinden kesdiniz
İmam Hüseyin'in kanı nicoldu

Ak ceriye geyip horan teptiniz
Güzel İmamları şehit ettiniz
Kellesini top yerine attınız
İmam Hüseyin'in kanı nicoldu

Derilip kasıt ettiniz canına
Buz ettiniz İmamlar sultanına
Yüzü kara varırsız divanına
İmam Hüseyin'in kanı nicoldu

Geyikler meleşti, erler sağmadı
Yerde insan, gökte melek ağladı
İl gün kara geyip kara bağladı
İmam Hüseyin'in kanı nicoldu

Dedesi Muhammed yanına geldi
Hüseyn'im mazlum, deyüp elin aldı
Arşta Fatma Ana saçını yoldu
İmam Hüseyin'in kanı nicoldu

Abdal Pir Sultan'ım bu böyle olsun
Kanlı gömleğim Fatma Ana yusun
Gidi Yezit, davam mahşere kalsın
İmam Hüseyin'in kanı nicoldu

148.

Gidi Yezit bize Kızılbaş demiş
Meğer Şah'ı sevdi dese yoludur
Yetmiş iki milllet sevmedi Şah'ı
Biz severiz Şah-ı Merdan Ali'dir

Kırkımız da bir katara dizildik
Hakk'a Muhammed'e ümmet yazıldık
Hakikatta şerbet olup ezildik
Biz içeriz sâkicimiz Ali'dir

Gidi Yezit bizler haram yemedik
Bâtın olup gördüğümüz demedik
İkrar birdir dedik geri dönmedik
Yediliriz, yedicimiz Ali'dir

Muhammed dinidir bizim dinimiz
Cebril-i Emin'dir hem rehberimiz
Tarikat altından geçer yolumuz
Biz müminiz mürşidimiz Ali'dir

Pir Sultan'ım Nesîmî'dir pirimiz
Evvel kurban verdik Şah'a serimiz
On İki İmam meydanında dârımız
Biz şehidiz serdarımız Ali'dir

149.

Gittim seyreyledim felek içini
Bunda âşıklara seyran kalmamış
Elinden aldırmış gevherin Hüseyn
Bunda dertlilere derman kalmamış

Evlerinin dıvarları delinmiş
Harâmi girmiş kumaşı alınmış
Âliminden gayrı âlim bulunmuş
Üstat yapısından yapı kalmamış

Burca vermiş çiçek gibi yetmişsin
Varmış muhabbete gönül katmışsın
Varmış da sonra inkârın etmişsin
Pirler ceminde de yerin kalmamış

Kahr-eylemiş de yanına bakmazsın
Şeytan, âlimin kalbine değmişsin
Aşna ile müsahibin yıkmışsın
Hakk'ın divanında yerin kalmamış

Yârla ettiğim ahd-ü âman n'oldu
Arada söylenen nefesler oldu
Yola hayıf geldi, emek zay oldu
Gidelim Pir Sultan kimse kalmamış

150.

Gitme derviş gitme haber sorayım
Fatm'Ana'yı muştulayan kim idi
Kırk yılda bir kere doğan yıldızı
Ali'nin alnında gören kim idi

Bir kul vardır doğdu doğdu ölmedi
Bir kul vardır herkes öğüp gülmedi
Atasının kim olduğun bilmedi
Anasına nikâh olan kim idi

Kaç pir gördün ser-çeşmenin gözünde
Melekler çığrışır arşın yüzünde
Zülfikar belinde Mil Denizi'nde
Beş vaktın farzını kılan kim idi

Gece gündüz yalvarırım Hüdâ'ma
Yedi gün emeğim geçti bu deme
Yetmiş iki gömlek geldi Âdem'e
Gömleğin tersini geyen kim idi

Abdal Pir Sultan'ım güzeller hası
Silinsin kalmasın gönlümün pası
Bölününce ol kırkların lokması
Mevla'dan izinsiz yiyen kim idi

151.

Gitme giden gitme sual sorayım
Ya ne bu dünyanın üstünde durur
Vallahi billahi ben onu gördüm
Dünya Sarı Öküz'ün üstünde durur

Gitme giden gitme bir dahi soram
Ya bu öküz neyin üstünde durur
Vallahi billahi ben onu gördüm
Öküz de bir salın üstünde durur

Gitme giden gitme bir dahi soram
Ya bu sal da neyin üstünde durur
Vallahi billahi ben onu gördüm
Sal da bir balığın üstünde durur

Gitme giden gitme bir dahi soram
Ya bu balık neyin üstünde durur
Vallahi billahi ben onu gördüm
Balık da deryanın üstünde durur

Gitme giden gitme bir dahi soram
Ya bu derya neyin üstünde durur
Vallahi billahi ben onu gördüm
Derya da ikrarın üstünde durur

PİR SULTAN ABDAL

Gitme giden gitme bir dahi soram
Ya bu ikrar neyin üstünde durur
Pir Sultan'ım der ki ben onu gördüm
İkrar da imanın üstünde durur

152.

Gönül arzuladı yüzün görmeye
Geldim ki evvelki benzin kalmamış
Evvel işmarla muhabbet ederdin
Şimdi ağızında dilin kalmamış

Böyle olduğunu bilsem gelmezdim
Selam verip selamını almazdım
Bağçen mâmur değil, ben de girmezdim
Bana bir destecik gülün kalmamış

Göçtü şu ellerin kervanı, göçtü
Yüzünde benlerin fikrime düştü
Nice âşıkların bâdesin içti
Bana bir tas acı suyun kalmamış

Dayanmalı Hak'tan gelen cefaya
Sen ölmeden ben de yetem vadeye
Kâfir rakip gelmiş girmiş odaya
Bana oturacak yerin kalmamış

Abdal Pir Sultan'ım gelmiş giderim
Senin gibi bî-vefayı niderim
Varıp da bir pire hizmet ederim
Dökülmüş yaprağın, dalın kalmamış

153.

Gönül gel karardan aşma
Gafillen bacadan düşme
Sözüm sana meveddettir
Evvel kapı şeriattır

Şeriatta edep öğren
Al bu pendi belin bağlan
İlimle üstad olur oğlan
Kimi farz kimi sünnettir

Eğer bu sırra erersen
Tarikat farzın sorarsan
Dolan kapıdan girersen
Yedi farz üçü sünnettir

Gelin girelim bu bâbı
Açılsın âşık kitabı
Eğer anlarsan hesabı
Andan sonra tarikattır

Tarikat bir oddur yakar
Her âşık bir çakmak çakar
Kimi ham, kimi has çıkar
Çırağın yakan üstaddır

Tarikatta kâmil olan
İlmi ile âmil olan
Bu yolda mükemmel olan
Evvel mertebe hizmettir

Hizmet erenler yoludur
Cümle ilmin evvelidir
Ahdimiz kalû belî'dir
Bundan dönen kişi mattır

Kend' özümüze gelelim
Yoklukta sefil olalım
Tarikat nedir bilelim
İbtida yüz iradettir

İbtida tâlib olunca
Dört can bir kalıp olunca
Düşmana galip olunca
Menzili bî-nihayettir

Hakikat genc-i nihandır
Yedi yüz yetmiş mizandır
Mârifet gevher-i kândır
Ötesi ilm-i hikmettir

Mürebb'olan Ali gerek
Müsahibin hâli gerek
Dört kapıda eli gerek
Zira Ali Muhammed'dir

Pir Sultan der kalû beli
Dedik, ya Murtaza Ali
Kim kadeh içer, kim dolu
Bu bize bir acep derttir

154.

Gönül ne durursun, elden geldikçe
Yine bir mürşide varmadan olmaz
Aman mürvet deyü sen de yüzünü
Yine bir mürşide varmadan olmaz

Mürşidini bulur gezen arayı
Kırklar arasında bulur çareyi
Ne kadar okursan aktan karayı
Yine bir mürşide varmadan olmaz

Bu dünyada sen çok yaşlar yaşarsın
Bilip dört kitabın dersin açarsın
Her harfına bin bir mana verirsin
Yine bir mürşide varmadan olmaz

Halil Kâbe yaptı oldu ya delil
Vardı varan, varmayan kaldı melil
Muhammed'e rehber oldu Cebrail
Yine bir mürşide varmadan olmaz

Pir Sultan'ım, bu durakta dur dedi
Hazret-i Muhammed, Ali er, dedi
Bunu bilmeyenin işi zor dedi
Yine bir mürşide varmadan olmaz

155.

Gönül ne yatarsın gaflet içinde
Doğdu seher vaktı, kalk hâcet dile
Özünü zulümden kurtaran dersin
Doğdu seher vaktı, kalk hâcet dile

Evliyalar, enbiyalar vârisi
Kalkar hâcet diler gece yarısı
Çığrışır ötüşür arşın horozu
Doğdu seher vaktı, kalk hâcet dile

Evliyalar enbiyalar bilişür
Müezzinler Allah Allah çığrışur
Gökte aziz melâikler seğrişür
Doğdu seher vaktı, kalk hâcet dile

Allah'ım cömertsin cömert ganîsin
Halil gelsin hulle donu biçilsin
Rabbim uyumazken sen ne uyursun
Doğdu seher vaktı, kalk hâcet dile

Pir Sultan'ım sevdiğine ağlasın
Yezitler bağrına kara bağlasın
Mümin kullar dergâhında eğlesin
Doğdu seher vaktı, kalk hâcet dile

156.

Gönül pervaz edip gökte dönüncek
Bize de bir kanlı zalimden oldu
Âdemin çektiği dili belasıdır
Sabrını etmemiş, dilinden oldu

Dağların taşların lalesin verdi
Münkire, kâfire kalesin verdi
Arıya bal verip belasın verdi
Arı da ağlıyor, balından oldu

Sağlığımda yâd avcılar bulundu
Arkamızdan tor şahinler salındı
Ayrılıktan ciğerciğim delindi
Ördek de ağlar gölünden oldu

Hayli vakıt oldu dostum küseli
Kalbime şah oldu kadem basalı
Arkası hırkalı, eli asalı
Abdal da ağlar ki yolumdan oldu

Pir Sultan'ım bize böyle yazıldı
Dost elinde şeker şerbet ezildi
Güller gazel oldu, bağlar bozuldu
Bülbül de ağlar ki gülünden oldu

157.

Gönlümüze gümân koyman erenler
Hışm ile yıldırım Şeytan'a düştü
Yezid'e teberrâ okuyan Ali'dir
İcazet, Zülfikar, Sultan'a düştü

Güruh-u Nacinin gülleri heman
Dört kapısı vardır dördü de tamam
Vech-i âdamdedir On İki İmam
Ol matem ayında al kana düştü

Güruh-ı Naciden gûş urdu bizi
Biz de hû dedik birlikten ötürü
Ali'nin elinde Zühre yıldızı
Şavk urup şulesi meydana düştü

Muhammed Ali'dir benim efendim
Senin için aşkın oduna yandım
Tûbâ dallarına hem elim saldım
Ol kudret meyvesi bir tane düştü

Firdevs-i âlâya çıkar bu ahım
Onulmaz yarama sen açma zahım
Abdal Pir Sultan'ım çoktur günahım
Şimdi mürvet Şah-ı Merdan'da düştü

158.

Gül bittiği yeri bilirim dersin
Bilir misin benlik kimden kalmıştır
Cevahir madeni bulurdum dersin
Cevahir bulanlar ummana düştü

Ben Ali'yi gördüm mahbup çağında
Selman'ın çeğninde yolun sağında
Cennetten içeri firdevs bağında
Bülbül figân eder, gülşene düştü

Selman'ın çeğninde bir oğlan düştü
Desturu Şah deyip eline aldı
Muhammed terini gül ile sildi
Ol vakıt kokusu insana düştü

Kırklar bir üzüm getürü içtiler
Tohumunu yeryüzüne saçtılar
Her destesin bir güzele verdiler
Gül Muhammed'e, nergis Selman'a düştü

Pir Sultan Abdal'ım dilek diledi
Destur aldı şu cihanı eledi
Arafat Dağı'nda bir koç meledi
İsmail önünde kurbana düştü

159.

Gündüz hayalimde gece düşümde
Gel dinim imanım İmam Hüseyin
Yılın on'ki ay sabah seherinde
Her dertlere derman İmam Hüseyin

Dividim var, kalem tutmam elimde
Hakk'ın kelamın okurum dilimde
Muhammed'in sancağının dibinde
Salınır da mazlum İmam Hüseyin

Aşk kitabın Hüdâ bana gönderdi
Gökten Cebrail de yere indirdi
Yezitleri cehenneme gönderdi
Alınsın hayfımız İmam Hüseyin

Hatice rehberi divanda bir yâr
Fatma Ana ağlar hem saçın yolar
Hakk'a terazi olmuş mizan kurar
Şehit donu geyen İmam Hüseyin

Pir Sultan ne güzel bulmuş yerini
Ben pirime kurban verdim serimi
Muaviye oğlu Mülcem soyunu
Sürülsün dergâhtan der İmam Hüseyin

160.

Güzel âşık sana bir sualim var
Muhammed Ali'nin gülü nerd' olur
Zâhirde bâtında bir gerçek ersin
Tanrı'nın aslanı Ali nerd'olur

Serim koydum erenlerin yoluna
Gönül de arz eder cennet bağına
Muhabbetin ırmağına seline
Uğrayan meleğin yolu nerd'olur

Yalancı dünyanın varın getiren
Güvercin donuna girip oturan
Zemheride gonca güller bitiren
Pirim Hacı Bektaş Veli nerd'olur

Yedisi sırdadır, ayândır beşi
Cümlesini bozar takdirin işi
Üç yüz altmış altı deryanın başı
Akan ırmağının seli nerd'olur

Pir Sultan'ım eydür, üçler yediler
Erenler kılıcın yola kodular
Cevap verin müderrisler kadılar
Kudret baharının gülü nerd'olur

161.

Güzel âşık cevrimizi
Çekemezsin demedim mi
Bu bir rıza lokmasıdır
Yiyemezsin demedim mi

Yemeyenler kalır nâçar
Gözlerinden kanlar saçar
Bu bir demdir gelir geçer
Duyamazsın demedim mi

Girelim Ali sırrına
Çıkalım meydan yerine
Can-u başı Hak yoluna
Koyamazsın demedim mi

Dervişler harâbat olur
Hak katında hürmet bulur
Muhabbet baldan tatlıdır
Doyamazsın demedim mi

Dervişlik ulu dernektir
Görene büyük örnektir
Yensiz yakasız gömlektir
Geyemezsin demedim mi

Bak şu âşıkın hâline
Ne gelse söyler diline
Küfrü imanın yerine
Sayamazsın demedim mi

Pir Sultan, Ali Şah'ımız
Hakk'a ulaşır râhımız
On İki İmam katarımız
Uyamazsın demedim mi

162.

Güzeller semtinden bize gel oldu
Varamam şu iller yazlanmayınca
Kalmadı hiç talib ehl-i dil oldu
Gerçekler bilinmez azlanmayınca

Yezid'e verildi cevr ile cefa
Mümine verildi zevk ile sefa
Bunda inanmazlar, lâfınız hava
Yalan ile gerçek gözlenmeyince

Ali'yi seversen dilinden koma
Bek sakla sırrını kimseye deme
Bu bir sırr-ullahtır beyan eyleme
Cemiyet kurulup sözlenmeyince

Ali'yi sevenler gönül düşürür
Düşürüben aşk kazanın taşırır
Değme rehber çiğ talibi pişirir
Ocaklar yanıp da közlenmeyince

Pir Sultan Abdal'ım demek mi olur
Hercayi güzele emek mi olur
Terbiyesiz, ey can semek mi olur
Mürşit huzurunda tuzlanmayınca

163.

Hacı Bektaş tekkesinin dışından
Dediler bir suna aştı yalınız
Ayırmışlar yâreninden eşinden
Dediler bir suna aştı yalınız

Eşinden ayrıldı Bektaş'a vardı
Kuru göllerde çok savaşlar kıldı
Ayrılık haberin Mucur'dan aldı
Dediler bir suna aştı yalınız

Geçti m'ola Kızılırmak özünce
Çeken bilir ayrılığın uzunca
Ayrılmışlar On'ki İmam soyunca
Dediler bir suna aştı yalınız

Aştı m'ola Kırlangıc'ın belini
Avcı rast gelirse yolar telini
Arzulanmış gider dostun ilini
Dediler bir suna aştı yalınız

Pir Sultan Abdal'ım gönlümüz paslı
Dudu kumru gibi kafeste besli
Hünkâr Hacı Bektaş Veli'dir nesli
Dediler bir suna aştı yalnız

164.

Hak belasın versin Mülcem Oğlu'nun
Hançer ile kanın saçtı Ali'nin
Terk eyledi Bağdat gibi şarını
Ecel burcu boynun büktü Ali'nin

Ali'm çeker idi dünya firkatin
Cümle kullarını alırdı satın
Fatma Ana ile Şehriban Hatun
Libasını üstüne döktü Ali'nin

Ali'm ah eyledi eridi sızdı
Kanber de eyledi, ayrılık sezdi
Oğlu İmam Hasan tabutu düzdü
Tabutu misk anber koktu Ali'nin

Bir nur doğdu Muhammed'in veçhinde
Zülfikar oynadı Çin Maçin'de
Doksan bin evliya sancak içinde
Gözleri kan ile doldu Ali'nin

Pir Sultan Abdal severiz Hızır'ı
İstemişler Üveys ile Hızır'ı
Yükletmişler âbı- Zemzem çadırı
Ak deve kapısına çöktü Ali'nin

165.

Hak bizi yoktan var etti
Şükür yoktan vara geldim
Yedi kat arşta asılı
Kandildeki nura geldim

Eyyub ile ten erittim
Lâl-ü mercan gevher tuttum
Vuslat ile taş arıttım
Ben bu yolu süre geldim

Yunus'la ummana daldım
Kırk gün balık içre kaldım
Dâvut'la demirci oldum
Örse çekiç ura geldim

Gurbet elinde çatıldım
Ana rahmine yatıldım
İbrahim'le oda atıldım
Gülistanda nâra geldim

Sahabelere uğradım
Kudret lokmasın doğradım
Er bir dedim, Hak bir dedim
Bini saydım bire geldim

Bir muazzam büyük şara
N'istersen bulunur ara
Kapısı on iki pâre
İstediğim şara geldim

İçi altın dışı gümüş
Suyu şekerle bal imiş
Böyle bezesten düzülmüş
İstediğim yere geldim

Deniz çaldım asâ ile
Göğe ağdım İsa ile
Tûr Dağı'nda Musa ile
Münacatta dura geldim

Pir Sultan Abdal coşkuna
Gel otur gönül köşküne
On İki İmam aşkına
Ben bu seri vere geldim

166.

Hak için kendini kurban eyleyen
Şah-ı Merdan oğlu İmam Hüseyin
Cümle erenlere ferman eyleyen
Erenler serveri İmam Hüseyin

Muhammed Ali'nin çeşmi çırağı
Erenler bağının bir gülü, bağı
Ciğerler paresi gönül durağı
Gözlerimin nuru İmam Hüseyin

Bâtının sultanı, müminler Şahı
Gayib âleminin şems ile mâhı
Şah Hüseyin'im deyü ederler âhı
Matem ile zârı İmam Hüseyin

Ceddi Muhammed'dir, atası Ali
Anası Fatıma, cihana velî
Cümle evliyalar ederler beli
Evliyalar sırrı İmam Hüseyin

Pir Sultan Abdal tut dâmenin anın
Düşmanına düşman ol hânedanın
Dü çeşmi değil mi Şah-ı Merdan'ın
Erenler hünkârı İmam Hüseyin

167.

Hak peyik yollamış, selam eylemiş
Her sabah her sabah yalvarır kullar
Onlar da özünü Hakk'a yetirmiş
Her sabah her sabah yalvarır kullar

Uymayasın kör Şeytan'ın sözüne
Dön gidelim Muhammed'in izine
Kul olanın uyku girmez gözüne
Her sabah her sabah yalvarır kullar

Uyuma ki Muhammed'i göresin
Yaradan Allah'tan kısmet alasın
Günahlıysan günahsızdan olasın
Her sabah her sabah yalvarır kullar

Nûh-ı Nebî ile kaldık gemide
Tabib gerek bu yarama em ede
Kimi kilisede kimi camide
Her sabah her sabah yalvarır kullar

Pir Sultan Abdal'ım hayal düş gelir
Her gün bahar gitmez bir gün kış gelir
Yaradan'a yalvarması hoş gelir
Her sabah her sabah yalvarır kullar

168.

Hak, Muhammed, Ali geldi dilime
Kalma günahlara, mürvet yâ Ali
Yine ihsan senden ola kuluna
Kalma günahlara, mürvet yâ Ali

Hatice, Fâtıma mihr-i muhabbet
Allah'ım kuluna edesin rahmet
İmam Hasan, İmam Hüseyin mürvet
Kalma günahlara, mürvet yâ Ali

İmam Zeynelâbidin'e varalım
Derdimizin dermanını bulalım
Doksan bin erlere yüzler sürelim
Kalma günahlara, mürvet yâ Ali

İmam Bâkır imamların serveri
Ol imam Câfer imânım nuru
Allah'ım eydirme amanla zârı
Kalma günahlara, mürvet yâ Ali

İmâm-ı Mûsa-yi Kâzım er-Rizâ
Günahım çok imiş diyeyim size
Allah'ım hidayet eylesin bize
Kalma günahlara, mürvet yâ Ali

PİR SULTAN ABDAL

İmam Takî, İmam Nakî'dir virdim
Anlara sığındım, dayandım durdum
Hasan-ül-Asker'e yüzümü sürdüm
Kalma günahlara, mürvet yâ Ali

Pir Sultan'ım tamam oldu sözümüz
On iki İmam'a bağlı özümüz
Muhammed Mehdî'ye var niyazımız
Kalma günahlara, mürvet yâ Ali

169.

Hak, Muhammed, Ali üçü bir nurdur
Söyleyen Muhammed, dinleyen Ali
Birisini Hak, üçü de birdir
Söyleyen Muhammed, dinleyen Ali

Müsahip müride demese beli
Ona şefaat etmez Muhammed Ali
Dünyada, ahrette eğridir yolu
Söyleyen Muhammed, dinleyen Ali

Müsahip müsahiple nice bozula
Sakın, defterinde lânet yazıla
Balı sönmüş arı gibi sızıla
Söyleyen Muhammed, dinleyen Ali

Müsahip müsahiple malın ayıra
Şah-ı Merdan durağın duyura
Yedi tamu nârını ona buyura
Söyleyen Muhammed, dinleyen Ali

Müsahip müsahibe bulsa mâna
Onları sürerler karanlık hana
Yüzü kara, gitmez ulu divana
Söyleyen Muhammed, dinleyen Ali

PİR SULTAN ABDAL

Müsahibine söylese kem sözü
Cehennem kelbinden karadır yüzü
Dünyada, ahrette eğridir özü
Söyleyen Muhammed, dinleyen Ali

Müsahiple bozulan Hakka kanlıdır
Atasiyle bozulan peygambere kinlidir
Mihmanla bozulan yedi dinlidir
Söyleyen Muhammed, dinleyen Ali

Tâlipler, almayın akça fayizi
Münkirin dünyada karadır yüzü
Müslim bacılar geymeyin kırmızı
Söyleyen Muhammed, dinleyen Ali

Hak da bir kuluna eylese nazar
Kalem neyler, divit neyler, kendi yazar
Abdal Pir Sultan, türlü güher düzer
Söyleyen Muhammed, dinleyen Ali

170.

Hak nasip eylese dergâha varsam
Bir dem divanına dursam yâ Ali
Eğilsem eşiğine niyaz eylesem
Yüzüm tabanına sürsem yâ Ali

Yüzüm tabanına sürdüğüm zaman
Zerrece gelmezdi gönlüme güman
Ali'm Düldül'e bindiği zaman
Önünce Kanber'in olsam yâ Ali

Kanber gibi hizmetine yeldirsen
Bir dem ağlatırsan bir dem güldürsen
Çekip Zülfikar'ın beni öldürsen
Elim eteğinden çekmem yâ Ali

Çeker miyim eteğinden elimi
Hak katında kabul ettim ölümü
Doğru sürsek erenlerin yolunu
Mümince kulların sevsem yâ Ali

Mümin olan neresinden bellidir
Hakk'ı söyler nefesinden bellidir
Erenlerin demi gonca güllüdür
Tomurcuk güllerin dersem yâ Ali

PİR SULTAN ABDAL

Mümin olan müslimini yetirse
Yetirse de ayn-ı ceme getirse
Dizini dizime verip otursa
Doyunca yüzüne baksam yâ Ali

Pir Sultan'ım niyaz eyle pirine
Umarım ki dergâh gire kalbine
İnandın mı Hak Muhammed Ali'ye
Bir gün fırsat elden gider yâ Ali

171.

Hak yarattı Muhammed'i nurundan
İnsan olan gelir nura çevrilir
Çarh kurulmuş dolap dâim dönmede
Mansûr olan gelir dâra çevrilir

Bir sürçmekle at ayağı kesilmez
Bir suçlu âdem oğlanı asılmaz
Erenler bir yol kurmuştur basılmaz
Yol ehli kandeyse yola çevrilir

Gümanlı gönülde pir mi eğlenir
Cennet taşrasında hûr mu eğlenir
Balsız petekte arı mı eğlenir
Arı kande ise bala çevrilir

Erenler evinde kem söz söylenmez
Cennet derununda hûri gizlenmez
Balsız peteklerde arı eğlenmez
Arı olanda bahara çevrilir

Başlı sular dâim alçağa akar
Pervane kendini odlara yakar
Serçe kande ise aslına çeker
Bülbül olan gelir güle çevrilir

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan'ım Haydar, yatar hastadır
Elinde gülleri deste destedir
Âdemoğlu bir acayip nesnedir
Muhabbetle tatlı dile çevrilir

172.

Hakikat bir gizli sırdır
Açabilirsen gel beri
Küfr içinde iman vardır
Seçebilirsen gel beri

Şüphe getirme gönlüne
Hak perde çeker önüne
Oddan bir gömlek eğnine
Biçebilirsen gel beri

Ata ana kavım kardaş
Olduk Hak ehline yoldaş
Can ile baştan ey kardaş
Geçebilirsen gel beri

Pir Sultan'ım ere yettik
Vardık pir dâmenin tuttuk
Biz ağuyu bala kattık
İçebilirsen gel beri

173.

Hakk'ın dîdârında gizli sır idim
Kudret kandilinden indirdin beni
Emreyledin sızdım, eridim, aktım
Atanın beline gönderdin beni

Anadan doğmadan Kâbe'ye vardım
Ana rahminde ben gör, neler gördüm
Üç yüz altmış altı gün ayağın durdum
Tepenin üstünden dönderdin beni

Emreyledin geldim, anadan doğdum
Getirdiler bana bezler, dolandım
Bir zaman da beşik verdin, belendim
Ananın sütüne kandırdın beni

Beş yaşında elim ermez işime
On yaşımda gezdim başlı başıma
Kemalin bulunca on beş yaşıma
Seraser sevdasına yeldirdin beni

On beşimden yiğirmeye yol oldum
Otuzumda kan bulanık sel oldum
Kırk yaşımda bir değirmi göl oldum
Hayrımla şerrimi bildirdin beni

Ellide de yarı yaşı geçirdim
Altmışımda bildiğimi şaşırdım
Yetmişimde yol yokuşa düşürdüm
Yolumu yokuşa düşürdün beni

Seksenimde belin başına çıktım
Doksanımda cümle âleme baktım
Yüz yaşda usandım, dünyadan bıktım
Ayak ayak kırdın, indirdin beni

Abdal Pir Sultan'ı derde düşürdün
Ecel şerbetini ezdin, içirdin
Azrail gönderip canım uçurdun
Dünyaya gelmediğe döndürdün beni

174.

Hak'tan emir oldu dünyaya geldim
Gözüm açtım mâil oldum ol burca
Arif oldum Hak kelamın söyledim
Elif kaddim dal yazıldım ol burca

Gökten uçan Cebrail'dir peridir
Bir gül vardır Muhammed'in teridir
Pir kapısı Şah-ı Merdan Ali'dir
Elvan elvan nurlar ağar ol burca

Konan bezirgândır, göçen de hoca
Ne gündüzüm gündüz, ne gecem gece
Bir burç vardır cümle burçlardan yüce
Muhammed mi'raca gider ol burca

Pir Sultan'ım eydür, ben de gelmişim
Erenler bâbından payım almışım
Meram Kâbe ise gönül yapmışım
Her gönülden bir yol gider ol burca

175.

Hak'tan inayet olursa
Şah Urum'a gele bir gün
Gazâda bu Zülfikar'ı
Kâfirlere çala bir gün

Hep devşire gele iller
Şah'a köle ola kullar
Urum'da ağlayan sefiller
Şâd ola da güle bir gün

Çeke sancağı götüre
Şah İstanbul'a otura
Firenk'ten yesir getire
Horasan'a sala bir gün

Devşire beyi paşayı
Zapteyleye dört köşeyi
Husrev ede temaşayı
Âlî divan kura bir gün

Gülü Şah'ın doğdu deyü
Bol ırahmet yağdı deyü
Kutlu günler doğdu deyü
Şu âlem şâd ola bir gün

Mehdi Dede'm gelse gerek
Âlî divan kursa gerek
Haksızları kırsa gerek
İntikamın ala bir gün

Pir Sultan'ın işi ahtır
İntizarım güzel Şah'tır
Mülk iyesi padişahtır
Mülke sahip ola bir gün

176.

Hayali gönlümde yadigâr kalan
Allah bir Muhammed Ali'dir Ali
Darı çeç üstünde namazın kılan
Allah bir Muhammed Ali'dir Ali

Ali'dir cümle dillerde söylenen
Kisbetini krallardan bürünen
Cebrail'e nur içinde görünen
Allah bir Muhammed Ali'dir Ali

Arslan olup yol üstünde oturan
Selman'a destinde nergis getiren
Kendi cenazesin kendin götüren
Allah bir Muhammed Ali'dir Ali

Yer gök arasına nizamlar kuran
Ak kâğıt üstüne yazılar yazan
Engür şerbetini Kırklara ezen
Allah bir Muhammed Ali'dir Ali

Muaviye'yi terkisine bindiren
Hamza Pehlivana deve gönderen
Yezid'in gözüne perde indiren
Allah bir Muhammed Ali'dir Ali

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan'ım eydür, ummana dalan
Yezid'in kalbini gümana salan
Bin saatlık yolu kuşlukta alan
Allah bir Muhammed Ali'dir Ali

177.

Hayalin gönlümde elif lam yazar
Dem gelir geçer de devran eğlenmez
Felek vurdu kırdı burcu barını
Yel eser savrulur harman eğlenmez

Dünya dedikleri bir sınık yaydır
Evveli toy düğün, âhırı vaydır
Dünya dört kapılı kervansaraydır
Burda konup göçen sultan eğlenmez

Yüreğimde vardır dert ile yara
Söyleyin tabibe bulsun bir çare
Fırsat elde iken düzül katara
Göçer, senin için kervan eğlenmez

Yüreğimde vardır dert ile firak
Muradım bir dîdâr, menzilim ırak
Bu dert ehline de bir derman gerek
Derdi olmayanda derman eğlenmez

Pir Sultan Abdal'ım, artıyor zârım
Bir dem efendimsin, bir dem sultanım
Uğruna fedadır bu şirin canım
Sensiz bu cihanda bir can eğlenmez

178.

Hayır edem derken işim şer oldu
Elimden bir kaza çıktı erenler
Evliya ceminde yerim dar oldu
Elimden bir kaza çıktı erenler

Benim ahdım oldur, hatır yıkmayın
Evliyanın buyruğundan çıkmayın
Yüzümü çevirip şerre bakmayım
Elimden bir kaza çıktı erenler

İndim ilim deryasını boyladım
Günahım çok amma bir bir söyledim
Sanki yanınızda hata eyledim
Elimden bir kaza çıktı erenler

Benim bir sözüm var efsane sözde
Ne günah der isen bulunur bizde
Erenler nişanı var ise sizde
Elimden bir kaza çıktı erenler

Pir Sultan Abdal'ım, belalı başım
Ferahtan ayrıldım, gamdır yoldaşım
Al olan malımı, sağ eyle başımı
Elimden bir kaza çıktı erenler

179.

Hazret-i Ali gazâdan gelirken
Mezarlıkta gördü bir kuru kafa
İn misin, cin misin, hayvan mı nesin
Yoksa avrat mıydın, er miydin kafa

Toprak dolmuş kulağına gözüne
Kara yazılar yazılmış yüzüne
Uyar mısın kör Şeytan'ın sözüne
Bu dünya da benim, der miydin kafa

Sen de şu dünyada belli has mıydın
Yedirmez içirmez bir nekes miydin
Eli açık, yoksa bir cömert miydin
Sofrası meydanda er miydin kafa

Sen de şu dünyada belli mert miydin
Kolayın aldırmış yavuz kurt muydun
On beşine değmiş bir yiğit miydin
Yoksa ak sakallı pir miydin kafa

Pir Sultan Abdal, virdin var dilinde
Akma hançer sokuluydu belinde
Çok emek çektin mi pirin yolunda
Yoksa bir şey bilmez kör müydün kafa

180.

Hazret-i Ali'nin devri yürüye
Ali kim olduğu bilinmelidir
Alay alay gelen gaziler ile
İmamların kanı alınmalıdır

Kendini teslim et bu serçeşmeye
Er odur ki birisinden şaşmaya
Bin gaziye bir münafık düşmeye
Din aşkına kılıç çalınmalıdır

Çağırırlar filan oğlu filana
Kılıcı arştadır doğru gelene
Ne itibar Yezit kavli yalana
Ya ser verip ya ser alınmalıdır

Yeryüzünde kızıl taçlar bürüye
Münafık olanın bağrı eriye
Sahib-i zamanın emri yürüye
Mehdi kim olduğu bilinmelidir

Pir Sultan'ım eydür, ey Dede Dehmen
Kendini çevir de andan gel heman
İstanbul şehrinde ol sahib-zaman
Tâc-u devletile salınmalıdır

181.

Hazret-i Şah'ın avâzı
Turna derler bir kuştadır
Asâsı Nil deryasında
Hırkası bir derviştedir

Nil deryası iki şak oldu
Sarardı gül benzim soldu
Bakışı arslanda kaldı
Darbı dahi bir koçtadır

Özen Güzel Ali'm özen
Var kendine bir yâr kazan
Hayrını şerrini yazan
Sağ yanında feriştedir

Ali'm eylemez benliği
Kalbinde tutmaz kinliği
Zülfikar'ın keskinliği
Zerrecesi kılıçtadır

Mürde Pir Sultan'ım mürde
Özümüz asılı dârda
Yemen'den öte bir yerde
Dahi Düldül savaştadır

182.

Her sabah her sabah virdim
On'ki İmam Ali, Ali'm
Ali'm

Sefillere eyle yardım
On'ki İmam Ali, Ali'm
Ali'm

Sefilin halinden bilsem
Çağırdığı yere gelsem
Ağladıkça çeşmim silsem
On'ki İmam Ali, Ali'm
Ali'm

Ali'yle Muhammed Hak'tır
Bilenlere sözüm yoktur
Ali'nin ihsanı çoktur
On'ki İmam Ali, Ali'm
Ali'm

Hasan Hüseyin'in yâri
Zeynel' Âbidin'in nuru
Muhammed Bakır'ın sırı
On'ki İmam Ali, Ali'm
Ali'm

İmam-ı Cafer-i Sadık
Mûsa-yı Kâzım'a erdik
İmam-ı Rıza'da bulduk
On'ki İmam Ali, Ali'm
Ali'm

Muhammed Takî'nin şanı
Akıyor Takî'nin kanı
Sen düşürdün, kaldır beni
On'ki İmam Ali, Ali'm
Ali'm

Hasan-ül Askerî, Mehdî
Var idi gelmeğe ahdı
Yıkılsın Yezid'in tahtı
On'ki İmam Ali, Ali'm
Ali'm

Pir Sultan'ım durdum dâra
Çağırırım ere, pire
Cümlenin muradın vere
On'ki İmam Ali, Ali'm
Ali'm

183.

Her sabah her sabah yüzüm üstüne
Doğar nazlı nazlı İmam Hüseyin
On iki ayların her sabahında
Doğar nazlı nazlı İmam Hüseyin

Fatma Ana gelir divana bile
Fatma Ana saçların yola yola
Ağlayan gözlerin yaşını sile
Doğar nazlı nazlı İmam Hüseyin

Kâğıdımı anama da gönderin
Arş yüzünde Cebrail'e indirin
Kâfirleri cehenneme gönderin
Doğar nazlı nazlı İmam Hüseyin

Bir kalem var yazı tutmaz elimden
Okumuşam dört kitabın dilinden
Muhammed'in sancağının dibinden
Doğar nazlı nazlı İmam Hüseyin

Pir Sultan Abdal'ım gördük nurunuz
Elimizden harcettik külli varımız
Muaviye neslini, Mülcem Oğlu'nu
Sürendir dergâhtan İmam Hüseyin

184.

Her seher vaktında güller dikelim
Dikip diktiğimiz yerde bitelim
Biz gönül terazisin hak bilelim

Hû diyelim, dem sürelim Ali aşkına
Aliyyülmurtaza'nın yolları aşkına

Her seher vaktında açar gülümüz
Dalında ötüşür bülbüllerimiz
Gizli tutmuş yolun bizim pirimiz

Hû diyelim, dem sürelim Ali aşkına
Aliyyülmurtaza'nın yolları aşkına

Baktıkça görünür imam evleri
Hazret-i Fatma'nın gonca gülleri
Hazret-i Şah'ımın dökme dilleri

Hû diyelim, dem sürelim Ali aşkına
Aliyyülmurtaza'nın yolları aşkına

Pir Sultan'ın Haydar, gelir uçmağa
Ayrılmış ırmak gölünden içmeğe
Hazret-i Şah'ın köşküne geçmeğe

Hû diyelim, dem sürelim Ali aşkına
Aliyyülmurtaza'nın yolları aşkına

185.

Hey erenler benim meyil verdiğim
Bir ismi Muhammed, bir ismi Ali
Adına şanına kurban olduğum
Bir ismi, Muhammed, bir ismi Ali

Can bülbülü ne beklersin kafeste
Ali'nin sırrını söyle nefeste
Dünya kurulmadan oturan postta
Bir ismi Muhammed, bir ismi Ali

Hızır İlyas ile içdi Hayat'ı
Yezid'e Zülfikar zehirden katı
Yine pirden ola er kerâmeti
Bir ismi Muhammed, bir ismi Ali

Ali'm söyler, Câfer yazar âyâtı
Yedinde Zülfikar zehirden katı
Aşikâredir anın her kerâmâtı
Bir ismi Muhammed, bir ismi Ali

Zülflikar'ı vurup derya coşturan
Ab-ı Zemzem çeşmelerin aşuran
Hasret çekeni hasretine ulaştıran
Bir ismi Muhammed, bir ismi Ali

Ab-ı Hayat çeşmelerin açtıran
Dalga vurup deryaları coşturan
Dolu köşler ile bizi kandıran
Bir ismi Muhammed, bir ismi Ali

Pir Sultan Abdal'ım biz de varalım
Hakk'ın divanına birden duralım
On'ki İmamlara yüzler sürelim
Bir ismi Muhammed, bir ismi Ali

186.

Hey erenler bir hayale uğradım
Gafilim bu yere geldim bu gece
Garip düştüm kimse bilmez hâlimden
Kadir Mevla'm imdat eyle bu gece

Katar katar zibalanırsın güzel
Yâran güzel, sohbet güzel, cem güzel
Doldur doldur doluları sun güzel
Sanırım Kadir'e erdim bu gece

Bülbül gibi şakır m'ola dilleri
Sema' döner, kadeh tutar elleri
Firdevs bahçesinde gonca gülleri
Derdiğim aklıma geldi bu gece

Pir Sultan'ım fâş eylemez bu sırrı
Etrafımız almış ihlasla peri
Huri midir, melek midir her biri
Sanırım cennete girdim bu gece

187.

Her sabah her sabah yüzüme gülme
Kalbinde Hak yok, dilinden gayrı
Adet eylemiştir dâra durmayı
Alnında günah yok, inkârdan gayrı

Dil ile her yola varmak istersin
Varıp o dil ile geri dönersin
Hak cemine varıp Hakkı görmezsin
Karşında kız ile gelinden gayrı

Kız, geline bakan sofu değildir
Kalbinin ecesi sâfi değildir
Gelmesin Hak ceme, yeri değildir
Gelsen de yerin yok, külhandan gayrı

Derde duş oluban derman ararsın
Nereden gelip de nere gidersin
Her geldikçe sen yüzüme gülersin
Gerçeğin görmedim yalandan gayrı

Pir Sultan Abdal'ım hakkına bakar
Kâmil olan çatlar, gönlümü yıkar
Kötünün kokusu komşuya sızar
Gelse hayrın görmez şerrinden gayrı

188.

Her sabah her sabah bir seher yeli
Ağlar, bülbül ağlar güle getirir
Bakman mı feleğin çürük işine
O da her zahmeti kula getirir

Varıp yoldaş olma sen uğursuza
Komşu olma namussuza arsıza
Sabah selamını verme pirsize
Adamın başına bela getirir

Muhîb, yoldaş olma kalleş yâr ile
O yâr da durmadı bir ikrar ile
Sakın sohbet etme münkir kör ile
Altının adını pula getirir

Pir Sultan Abdal'ım derdim ziyade
İçilir mi yârsız yâd ile bade
Yâr odur ahrette şefaat ede
Sadık yâr insanı yola getirir

189.

Hey gaziler mürvet kaldı mı şunda
Güzel Şah'a giden yollar bu mudur
Gönlüm arzu edip çekinir anda
Hanedana giden yollar bu mudur

Yolumuz aşıp Hama'dan Mardin'den
Yandı ciğer kebab oldu derdinden
Erzurum'un Köse Dağın ardından
Güzel Şah'a giden yollar bu mudur

Hanedandır yine Şah'ın illeri
Taze açılmış tomurcuk gülleri
Sabah sabah eser seher yelleri
Güzel Şah'a giden yollar bu mudur

Kayası taşı yok, dümdüz ovalar
Çeşmim yaşı birbirini kovalar
Size derim hey gerçekler ağalar
Güzel Şah'a giden yollar bu mudur

Pir Sultan Abdal der, düşüp gideriz
Coşuban haddinden taşup gideriz
Ay ile yıldızı aşup gideriz
Güzel Şah'a giden yollar bu mudur

190.

Hiç bilmedim sabahta sarı neden
Gelüp şu iklime girüp anneden
Şu kalbimin masum olduğu neden
Bilmedim eksik hâlim, ya kusurum

Bahçelerde açılmış güller derem
Çok badeler içtim gönül coşuram
Değilim kazancı, çiğler pişürem
Bilmedim eksik hâlim, ya kusurum

..... kalem salup gelenler
Pirine arz edüp yolun sürenler
Pişmiş her kaplardan kısmet alanlar
Bilmedim eksik hâlim, ya kusurum

Pir Sultan'ım niyet eden gitmeye
Kim can u gönülden hizmet etmeye
Hak erenlerine gönül katmaya
Bilmedim eksik hâlim, ya kusurum

191.

Hocam bana ilimleri sorarsa
Hak Muhammed Ali deyü okurum
Kur'an'ın kilidi ihlâs-ı şerif
Hasan-u Hüseyn'i sevdim okurum

Pirim Hacı Bektaş, Zeynel'abâ'ya
Gündüzün güneşin gecedir aya
Bunda bir gün doğar yoksul, baya
Anın divanına durdum okurum

Ali'dir vird olan cümle erlere
Muhammed Bâkır'dan İmam Cafer'e
Hazret-i Hızır gibi gerçek ere
Anın divanına durdum okurum

Gönül bir deryadır dolar eksilmez
Değme bir gönüle güher konulmaz
Bu bir gizli sırdır kimseler bilmez
Musâ-i Kâzım'ı sevdim okurum

İmam-ı Rıza'dan müşkülüm kandı
Muhammed Takî'den Nakî'ye vardı
Hocam bana ilim dedi uyardı
Sabahın seherinde virdim okurum

Hasan-ül-Askerî, Mehdî çıkınca
İsa Peygamberi vezir dikince
Doksan bin er Horasan'dan kopunca
On iki İmam'a yardım okurum

Pir Sultan'ım Hak Muhammed Ali'den
Ta ikrarım vardır Kalû Beli'den
Şefaat umarız güzel Veli'den¡
Muhammed Ali'yi sevdim okurum

192.

Horasan'dan kalktı sökün eyledi
Elestü deminin yeli geliyor
Urum abdalları akın eyledi
Boşandı, Kevser'in seli geliyor

Geldi Cebrail'e buyruldu name
Yazdılar yayıldı Urum'a Şam'a
Yanınca pir geldi Bektâş Rum'a
Şu kevn-i mekâna dolu geliyor

Urum erenleri indirdi başın
Yürüttü Urum'un kayasın taşın
Dediler Ali'dir, bildiler neslin
Tanrı'nın Arslanı Ali geliyor

Rum erlerinin arttı fırakı
Dikildi arş-ı âlânın direği
Yayıldı sofrası, yandı çerağı
Hakk'ın da bir kudret eli geliyor

Buna şahit yerin göğün meleği
Kabul oldu müminlerin dileği
Kadıncık Ana'nın duydu kulağı
Pirim Hacı Bektaş Veli geliyor

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan'ım hile katmaz işine
Yol ehlini karıştırmaz işine
Cihanı cem'eyledi hep başına
Tanrı'nın Arslanı Ali geliyor

193.

Horasan'dan kalktım sökün eyledim
Şam'da Kul Yusuf'u görmeğe geldim
Eğildim dizine niyaz eyledim
Erenlerin sırrına ermeğe geldim

Nurdan kuşak kuşattılar belime
Hak Muhammed Ali geldi dilime
İndim gittim imamların yoluna
Erenlerden himmet almağa geldim

Yapısı var usul ile yapılı
Hocası var kapısında tapılı
Bir şar gördüm yetmiş iki kapılı
Kimin açıp kimin örtmeğe geldim

Hanı benim hırka ile postlarım
Ben tutimi bir kafeste beslerim
Yüküm lâl-ü gevher, müşteri isterim
Kimin alıp kimin satmağa geldim

Pir Sultan Abdal'ım dünyadan göçtü
İdris Peygamber de hulleler biçti
Ulu suya köprü kurup kim geçti
Yusuf'tan bir haber almağa geldim

194.

Hû dedim çağırdım gerçek erlere
Pirim var, neyleyim dünya malını
Çünkü varacağım kara yerlerdir
Ölüm var, neyleyim dünya malını

Hazret-i Ali'yi gördüm bâtında
Zülfikar elinde, Düldül altında
Erenler yanında, pirler katında
Meylim var, neyleyim dünya varını

Gönlümü gönderdim din-ü devlete
Gökten kısmet yağıp kullar üleşe
Pirim Ali ile Hacı Bektaş'a
Alim var, neyleyim dünya malını

Gönlümü gönderdim ede gele hak
Gönül gönül ile Hakk'ı bulacak
Hakk'ın divanına doğru varacak
Yolum var, neyleyim dünya malını

Pir Sultan Abdal'ım biçare fakir
Dinimiz imanımız..... okur
Muhammed Ali'nin alnında balkır
Nurum var, neyleyim dünya malını

195.

Hû diyelim gerçeklerin demine
Erenlerin demi nurdan sayılır
On İk'İmam katarına katılan
Muhammed Ali'ye yârdan sayılır

İhlas ile gelen bu yoldan dönmez
İkilikten geçmeyen birliğe ermez
Eri hak görmeyen Hakk'ı da görmez
Gözü bakar amma körden sayılır

Gerçek tâlib ikrarında durursa
Çırağı gibi yanıp yağı erirse
Eksiğini bilip kendi gelirse
O da erdir, gerçek erden sayılır

Üç gün imiş bu dünyanın safası
Safasından artık imiş cefası
Haktır erenlerin nutku, nefesi
Biri kırktır, kırkı birden sayılır

Pir Sultan Abdal'ım Bağdat'tır vatan
İkilikten geçip birliğe yeten
Erenler yoluna kıyl-ü kal katan
Yüklenmiş yükünü hârdan sayılır

196.

Hû erenler bir müşkülüm var benim
Server Muhammed'in nuru kandadır
Aşka düştüm gece gündüz yanarım
Muhammed Ali'nin nuru kandadır

Serim verdim erenlerin yoluna
Gönül arzu çeker cennet bağına
Ol Muhammed Mustafâ'nın nuruna
Uğrayan mürurun yolu kandadır

Yedisi sırdadır, ayandır beşi
Allah'a malumdur her kulun işi
Üç yüz altmış altı deryanın başı
Akan ırmakların gölü kandadır

Yalancı dünyanın varın getiren
Zemheride gonca gülün bitiren
Güvercin donuna girmiş oturan
Hünkâr Hacı Bektaş Veli kandadır

Pir Sultan'ım eydür, üçler, yediler
Yolun kılıncını yolda kodular
Dil verip de söyle kılınç dediler
On İki İmam'ların yolu kandadır

197.

İkiliği özüne alsa kişi
Hakk'ın dîdârını görmez billâhi
Hor bakarsa evliyanın yoluna
Eli bir gerçeğe ermez billâhi

Seyahat edip cihanı gezerse
Doksan bin kelamı okur yazarsa
Bir mümin Yezid'e kuşak çözerse
Derdine dermanı bulmaz billâhi

Eli ile komadığın alırsa
Yalan söyler Hakk'a âsi olursa
Tövbe etmez günah gümrah olursa
Cehennem oduna yanar billâhi

Bir mümin Yezid'e kızını verse
Anası babası ilâyık görse
Yüz bin kerre başı secdeye varsa
Hak da günahından geçmez billâhi

Bir mümin Yezid'in yüzüne baksa
Gayet gökçek olsa şol meyli aksa
Ol müslim bacıdan züriyet doğsa
Arsız meydanında kalır billâhi

Pir Sultan'ım der ki, Hakk'ın emrini
Bir kişi koyuverse avradını
Mümin olan bilir bunun dâdını
Yedi başlı hınzır olur billâhi

198.

İkrar verdim, bu ikrarı güderim
Dönmezem ikrardan, yolun ucundan
Eksikliğim ettim, yoldan mı kaldım
Tarîkim ararım dinin ucundan

Gelin seyredelim bâd-ı sabaha
Yerle gök bend-olmuş şemsinen mâha
Üç bölük turnam çıkmış seyrangâha
Ayrılmam katardan, telin ucundan

Üstümüzde bir nur doğdu, dolunmaz
Her kula bir sevda vermiş, bilinmez
Ya Ali, dünyada sensiz olunmaz
Çok emek sarfettim lâlin ucundan

Yaz gününün suyu bulanık akar
Kişi sevdiğine böyle mi bakar
Yaz, bahar eyyamı bülbül yas çeker
Hârına dağlattım, gülün ucundan

Pir Sultan Abdal'ım, Muhammed Ali
Yardımcımız olsun ol Hızır Nebi
Görmeyeli seni del'oldum, deli
Hâlini sormazam ilin ucundan

199.

İlk yazın geldiği neden bellidir
Gülşeninde niye bülbül daldadır
Eyyub'un teninden iki kurt kaldı
Biri ipek yapar, biri baldadır

Kişinin çektiği hayren şerren
İmam-ı Zeynel'e vurdular nişan
Tanrı ile binbir kelam konuşan
Ali Medine'de, Mûsa Tur'dadır

Şeriat kapısın Muhammed açtı
Tarikat kapısın ol Ali seçti
Dünyadan nice bin evliya göçtü
Anlar da gözetir, Mehdi yoldadır

Pir Sultan Abdal'ım, ölürüm deme
Kıl beş vakıt namaz kazaya koma
Sakın bu dünyada kalırım deme
Tenim teneşirde, özüm sağdadır

200.

İptida bir sofu Şah'a varınca
Niye geldin derler Urum sofusu
Çevre çevre dört yanına bakınca
Niye geldin derler Urum sofusu

Ateşin yanmadan dumanın tüter
Murtaza Ali katarıdır bu katar
Bunca evliyaya hizmetin yeter
Niye geldin derler Urum sofusu

Çok uzak illerden özendin geldin
Şol tozlu yollara bezendin geldin
Urum'dan ne günah kazandın geldin
Niye geldin derler Urum sofusu

Bülbül gerek gül dalına konmaya
Şah İsmail gibi semâ dönmeye
Müsahibin yok mu derdin yanmaya
Niye geldin derler Urum sofusu

Pir Sultan Abdal'ım hele yazsalar¡
Arasalar ülke ülke gezseler
Yolu doğru sürmeyeni assalar
Niye geldin derler Urum sofusu

201.

İsa Peygamber'i Hakk'a buyurdu
Mürşide teslim ol, yolda kalırsın
Cebrail, Ahmet önünce yürüdü
Mürşide teslim ol, yolda kalırsın¡

Tabiî ol nutku Kur'an'da bula
Mürşit gelip bizim kalbimiz yuya
Öğüt dinlemezsen kalırsın tana
Mürşide teslim ol, yolda kalırsın

İlm-i zâhirin menzili cennettir
Dolaşık bir yoldur, gayet zahmettir
Pir Sultan'ım senin yolun vuslattır
Mürşide teslim ol, yolda kalırsın

Hak nasib eylese nura batmaz mı
Kalkıp arzulayıp ceme gelenler
Cümle boş gelenler dolu gitmez mi
Kalkıp arzulayıp pire gelenler

Muhammed Ali'nin düştük peşine
Mevlam uğratmasın gönül tişine
Pek sevap yazılır âdem başına
Kalkıp arzulayıp ceme gelenler

Muhammed Ali'yi buldum burada
Mevla'm ayırmasın beni arada
Muhammed Ali diyen erer murada
Kalkıp arzulayıp pire gelenler

Tecelliyi tesellide bitiren
Muhammed Ali'ye emanet götüren
Bek iseniz pir gibi oturan
Kalkıp arzulayıp ceme gelenler

Pir Sultan'ım içer içer ayılır
Böyle muhabbete nice doyulur
Müminler huri gılman sayılır
Kalkıp arzulayıp pire gelenler

202.

İsm-i âzam duasıdır
Hergiz usanmaz imiş
Uçtu bülbül kafesten
Göçen can dönmez imiş

Alay geçmiş yurda uğradım
Bir acıkmış kurda uğradım
Bir acayip derde uğradım
Çekmeyenler bilmez imiş

Ezelidir gönül ezel
Olur bencileyin gazel
Gel ahımı alma güzel
Bu ah yerde kalmaz imiş

Çevrilüben konan iller
Yaylamızdır çimenli beller
Bülbülün arzusu güller
Hûb açılan solmaz imiş

Pir Sultan'ım Emirzade
Gel sırrını verme yâda
Gaziler, fani dünyada
Ağlamadan gülmez imiş

203.

Kâbe'den Kâbe'ye giden bezirgân
Hint malını kem bahaya satar mı
Muhammed Ali'yi candan sevenler
Onun hikmetine akıl yeter mi

Bir bezirgân konmuş yolun üstüne
Arının kazancı balın üstüne
Bülbül figân eder gülün üstüne
Gülistansız bağda bülbül öter mi

Bir hoyrat gelip de bağına girse
Dermeyi bilmese dalını kırsa
Ol hoyratın eli gülüne değse
O gül domur domur çiçek açar mı

Haram-zâdeleri cem'e komazlar
Sofrasından çıkan nânı yemezler
Kimi uğru olmuş, kimi gamazlar
Her oğul babanın yerin tutar mı

Abdal Pir Sultan'ım hayat süresi
Okuttu ağı da çıktı karası
Şu dünyada kötü sözün yarası
Bir dahi sağalır, hergiz çıkar mı

204.

Kadir Allah kula ihsan ederken
İner ibadetin eder sabahtan
Eğer nefse uyup yoldan çıkmazsa
Cennetten bir koku gelir sabahtan

Cennet ortasında iki gül bitti
Kondu da dalına bülbüller öttü
Hakk'ın rahmetleri dünyayı tuttu
Sevim sevim yağmur yağar sabahtan

Kaş arasında mürekkep ezildi
Can dediğin kuştur, tenden üzüldü
Herkesin kaderi Levh'e yazıldı
Kimi güler, kimi ağlar sabahtan

Kadir Allah bilir yoksulu, bayı
Gecelere vermiş yıldızla ayı
Türap değil mi insanın hamırı
İner aylar, günler doğar sabahtan

Pir Sultan'ım ismin aldım kaleme
Biz de razı olduk Hak'tan gelene
Gösteren değil mi cümle âleme
Cümlenin muradın verir sabahtan

205.

Kahpe felek, sana nettim, neyledim
Attın gurbet ile taşımı, felek
İbtida gülmeyen sonra güler mi
Akıttın gözümden yaşımı, felek

Ben feleği gördüm elde variken
Başım alam gidem dedim eriken
Kol kanat bağladım, uçam deriken
Kırdın kanadımı kolumu, felek

Baka, şu feleğin işine baka
Götürün gömleği, istemem yaka
Yönünü döndürmüş gidiyor Hakk'a
Sen malamat ettin işimi, felek

Pir Sultan Abdal'ım, olmuşum hazer
Yârinden ayrılan dünyadan bezer
Ellere baktım ki salınıp gezer
Hemen bana ettin zulumu, felek

206.

Kalkıp riya ile ceme gelinmez
Arif isen bu manadan fark eyle
Eğri hacat ile kumaş dokunmaz
Üstat isen endazeni doğru eyle

Fanidir şu dünya, hiç durulmuyor
Gülmek olmayınca bina kurulmuyor
Kürekle tarlaya su verilmiyor
Tarikattan bendi kaldır ark eyle

Yekeşlerden âşıklara taş gelir
Âşıkın başına olmaz iş gelir
Bugün böyle kalmaz, bir gün kış gelir
Yapı yap, üstüne bir sorkun eyle

Özünü ulaştır bir ehl-i farza
Çık seyir et arşta öten horoza
Kunduru buğdayı ekme anıza
Çiftçi isen emek çek de herk eyle

Pir Sultan Abdal'ım, dünya gen olsa
Mecnun da ah eder, Leyla sağ olsa
Gördün, bir kardaşın meyli tok ise
Âhirinde fayda eylemez, terk eyle

207.

Çok ağlatma beni, derdim böyüktür
Derdimin dermanı coşmadan gel gel
Benim ciğerciğim delik deşiktir
Âşıklar muzundan şaşmadan gel gel

Gel bizim bağçeyi edelim seyran
Bülbüller mest olmuş, güllere hayran
Seni benden ayırır bir gün devran
Araya ayrılık düşmeden gel gel

Şunda bir üç beş gün vaktını ettik
Emanet sahibi gel dedi, gittik
Aldık, pazar ettik, yükümüz tuttuk
Araya ayrılık düşmeden gel gel

Felek bileziğin taktı koluma
Hâlim arzedeyim ben de pirime
Kevser şarabımı sundu elime
Sâki bunda iken, içmeden gel gel

Abdal Pir Sultan'ım, gele şahbazı
Kalktı havalandı gönlümden bazı
Nice bir çekeyim cefayı, nazı
Bilece konalım, göçmeden gel gel

208.

Kanber kafadan güderdi devesin
Şah-ı Merdan bindirdiler Ali'yi
Dünyadan ahrete gitti kısmeti
Yolladılar Şah-ı Merdan Ali'yi

Kanber akıttı gözlerinin yaşın
İşittiler Düldül'ün kişneyişin
Kıbleye karşı Şah Hüseyn'in başın
Döndürdüler Şah-ı Merdan Ali'yi

Ağu kattılar Hasan'ın payına
Yezit kasdeyledi İmam soyuna
Kefenini Ab-ı Zemzem suyuna
Bandırdılar, Şah-ı Merdan Ali'yi

Ölüsün korkusu gelir erlere
Gönüllerden rahmet yağar yerlere
Hurma ağacından tabutunu dülgere
Yondurdular, Şah-ı Merdan Ali'yi

Pir Sultan'ım Âdem gelir Havva ilen
Gökten rahmetler yağar dua ilen
Necef deryasına beyaz deve ilen
Yolladılar Şah-ı Merdan Ali'yi

209.

Kardaşlarım bile yola gidelim
Mâtem aylarına yüzler sürelim
Çıkıp yükseklere seyran edelim
Alçakları şâzdır Koyun Baba'nın

Gece gündüz yanar kandiller, mumlar
Pirim Hasan'ın aşk câmın sunarlar
Mest olan âşıklar gülbenk çekerler
Çekiliyor gülbengi Koyun Baba'nın

Gayetle yüksektir anın yapısı
On iki yerden açılır kapısı
Allah Allah çağırır canlar hepisi
Üstü de vakıftır Koyun Baba'nın

Türbenin örtüsü yeşil donama
Üçler yediler biledir anda
.....
Fıkara yoldaşı Koyun Baba'nın

Pir Sultan'ım Haydar yola bakana
Uyalım Hakk'ın çırağın yakana
Hızır derler gülbengini çekene
Çekilir gülbengi Koyun Baba'nı

210.

Kendin çün bilmezsen bilire danış
Danışık dağlardan aşar mı aşar
Danışmadan yola varsa bir kişi
Şaşırır bellerden, şaşar mı şaşar

Altın da bir pula olur mu kabil
Ehli ile konuş olasın ehil
Cahille konuşma olursun cahil
Kişi ayarından düşer mi düşer

Budur kâinatın yekta güheri
Kalbi gevher olan olmaz serseri
Bir kişi içerse âb-ı kesveri
İrfan meydanında coşar mı coşar

Pir Sultan Abdal'ım bu böyle olur
Herkes ettiğini elbette bulur
Alıcı kuşların ömrü az olur
Akbaba zararsız yaşar mı yaşar

211.

Karga gül dalına konsa
Gülün kadrini ne bilir
Kendi kadrini bilmeyen
Elin kadrini ne bilir

Koyundur kuzuya meleyen
Kelptir ıssını dalayan
Şeker deyü şap yalayan
Balın kadrini ne bilir

Sofra kıyısın bükmeyen
Meydana ekmek dökmeyen
Hakk'ın korkusun çekmeyen
Kulun kadrini ne bilir

Yiğit atadan olmayınca
Adı dünyaya gelmeyince
El kapısın görmeyince
Malın kadrini ne bilir

Varmazıdım gül olmasa
Yapışacak dal olmasa
Pir Sultan Abdal olmasa
Şalın kadrini ne bilir

212.

Karşıda görünen ne güzel yayla
Bir dem süremedim giderim böyle
Ala gözlü pirim sen himmet eyle
Ben de bu yayladan Şah'a giderim

Eğer göğerüben bostan olursam
Şu halkın diline destan olursam
Kara toprak senden üstün olursam
Ben de bu yayladan Şah'a giderim

Bir bölük turnaya sökün dediler
Yürekteki derdi dökün dediler
Yayladan ötesi yakın dediler
Ben de bu yayladan Şah'a giderim

Dost elinden dolu içmiş gibiyim
Üstü kan köpüklü meşe seliyim
Ben bir yol oğluyum, yol sefiliyim
Ben de bu yayladan Şah'a giderim

Alınmış abdestim aldırırlarsa
Kılınmış namazım kıldırırlarsa
Sizde Şah diyeni öldürürlerse
Ben de bu yayladan Şah'a giderim

Pir Sultan Abdal'ım dünya durulmaz
Gitti giden ömür, geri dönülmez
Gözlerim de Şah yolundan ayrılmaz
Ben de bu yayladan Şah'a giderim

213.

Kaşlarında mim duası yazılı
Sana medet, yola mürvet yâ Ali
Bilirim günahım hadden aşmıştır
Sana medet, yola mürvet yâ Ali

Elestü deminden hak bildik yolu
Korkarım solduram ol gonca gülü
Nice bir ağlattın bu ednâ kulu
Sana medet, yola mürvet yâ Ali

Kalmadı baharım, yetişti yazım
Yalvarı yalvarı kalmadı yüzüm
Yetişti kervanım, sırlandı izim
Sana medet, yola mürvet yâ Ali

Feriştehler ile hûbca görüştüm
Arş yüzünden meleklere karıştım
Şükür ol dem dîdârına eriştim
Sana medet, yola mürvet yâ Ali

Pir Sultan Abdal'ım bahar yaz için
Kırklar eylediği sema saz için
Hasan'la Hüseyin âh-u sûziyçin
Sana medet, yola mürvet yâ Ali

214.

Kaynat, muhabbetin kazanın kaynat
Bir nasihat eyle dostların dinlet
Cevahir deryasında cevher al sat
Azizim, sultanım, sen safa geldin

Sohbette hezaran muhabbet açar
Mümin kullara Hak rahmet saçar
Yâri olan nice yârinden geçer
Azizim, sultanım, sen safa geldin

Yâri olan arar yârini bulur
Eser bâd-ı sabah, gönlüm de farır
Yükün katerlenmiş Nevruz'dan gelir
Azizim, sultanım, sen safa geldin

Abdal olan geyer hırkayı, şalı
Yâr içün çekeriz ah ile zârı
Er, irfan ceminde süreriz demi
Azizim, sultanım, sen safa geldin

Pir Sultan Abdal'ım, ağladım güldüm
Yârdan ayrılalı dar hâlde kaldım
Çok şükürler olsun cemalin gördüm
Azizim, sultanım, sen safa geldin

215.

Kazanıp kazanıp verme havaya
İletmez, eksilmez, iletmez seni
Hak'tan olmayınca, ağlayan yüze
Ona gül, dememiş güldüremezsin

Ona melhem eyleme, azmış yaraya
Düşürmektir şol düşkünden çaresi
İnkâr işitmiştir benlik sadası
Dirilmiş kurdunu öldüremezsin

Gelin zikredelim ganî Hüdâ'yı
Müminler kılar beş vaktın edası
İkrar işitmişdürür İblis sadası
Onu Hakk'a doğru döndüremezsin

Gaziler, sözümüz rızasız soru
Müminler bu yola koymazlar zoru
Müsahip kavline girmeyen körü
Dört kapı, kırk makam bildiremezsin

Abdal Pir Sultan'ım, eğme boyunu
Herkes beğenmiştir kendi huyunu
Dibi delik kaba aşkın suyunu
Taşıyıp doldurma, dolduramazsın

216.

Kerbela çölünden bir koyun geldi
Kuzum deyüp Muhammed'e ağladı
Seni koyup bunda ben de gideyim
Deyince Muhammed Ali ağladı

Muhammed der kuzum nerde aldırdın
Dinleyeyim şeker gibi sözlerin
Kıbleye karşı dönmüştür yüzlerin
Koyun, sesin yüreğimi dağladı

Muhammed koyunun aslını sordu
Koyun dâra geçüp hoş zârı kıldı
Koç kuzu kurban olmaz, niçin oldu
Fatma Ana'nın gözü yaşı çağladı

Koyun eydür, benim kuzum aldılar
Beni hasret ateşine saldılar
Cebrüil, Mikâil bile geldiler
Selman İmam'ların belin bağladı

Muhammed koyunun aslın aradı
Kuzum dedi, koyun ayak diredi
Nâci derler bir güruhtur türedi
Zülfikar kınından çekti zağladı

Koyun eydür, kuzum hasların hası
Nûh felekten öte gelirdi sesi
Yarın mahşer günü kılam davası
Deyince Muhammed Ali ağladı

Pir Sultan'ım fırkat bağrımı deldi
Ali, Fatma, Düldül, Zülfikar geldi
Koç kuzu kurban olmaz, niçin oldu
Kırklar da Hû deyüp özün birledi

217.

Kırklar meydanında erkân isteyen
Arıtsın kalbini girsin otursun
Erenler önünde lokma sunanlar
Hicap perdesini döksün otursun

Bir lokma sunanlar anın nargı var
Tâlibden tâlibe yolun farkı var
Yol içinde türlü türlü görgü var
Her kardaş görgüsün görsün otursun

Evvel gerek olmuş, mürebbi minnet
Mürebbi farz olmuş, musahib sünnet
Farzı farz eylemiş, sünneti sünnet
Her kardaş akranın bulsun otursun

İkrar verdik geldik girdik araya
Hatır yıkıp göç eyleme saraya
Ali üstat verir seni göreye
Çeliğin darbına duran otursun

Pir Sultan'ım eydür, kandilde nurda
Er gerektir erenler yolun süre
Mümin Müslim derildiler bir yere
Muhabbet gölüne dalan otursun

218.

Kısmet verip bizi salan çöllere
Ya eceldir, ya dîdârdır, ya nasip
Felek bizi saldı özge hâllere
Ya eceldir, ya dîdârdır, ya nasip

Kısmet verip çevre çevre yeldirdi
Bilmediğimiz hikmetlere daldırdı
Çekip ayrılığın okun doldurdu
Ya eceldir, ya dîdârdır, ya nasip

Felek arka vermiş çarhın devine
Arıt kalbin evin iman sevine
Türlü dalga geldi gönlüm evine
Ya eceldir, ya dîdârdır, ya nasip

Muhannettir yalan dünya kayıran
Şol ganî Settar'dır açlar doyuran
Beni de sevgili yârdan ayıran
Ya eceldir, ya dîdârdır, ya nasip

Pir Sultan Abdal'ım der ki vardığım
Ulu dergâhıdır yüzler sürdüğüm
Bilmediğim hikmetleri bildiğim
Ya eceldir, ya dîdârdır, ya nasip

219.

Koyun beni Hak aşkına yanayım
Dönen dönsün ben dönmezem pirimden
Pirimden dönüp mahrum mu kalayım
Dönen dönsün ben dönmezem pirimden

Benim pirim gayet ulu kişidir
Yediler ulusu, Kırklar eşidir
On İki İmam'ın, server başıdır
Dönen dönsün ben dönmezem pirimden

Kadılar, müftüler fetva ya zarsa
İşte kement, işte boynum asarsa
İşte hançer, işte kellem keserse
Dönen dönsün ben dönmezem pirimden

Ulu mahşer olur divan kurulur
Suçlu suçsuz gelir anda derilir
Piri olmayanlar anda bilinir
Dönen dönsün ben dönmezem pirimden

Pir Sultan'ım arşa çıkar ünümüz
O da bizim ulumuzdur pirimiz
Hakk'a teslim olsun garip canımız
Dönen dönsün ben dönmezem pirimden

220.

Koyun der kurda, ne yer, ne gezersin
Akıl katarına uğrar gelirsin
Yezit'sin yol erkân inkâr edersin
Erenlerin kahrı üstüne olsun

Kanı senin Hakk'ı tamam ettiğin
Hakkı koyup batıl yola gittiğin
Mülcem Oğlu Azrail'e taptığın
Erenlerin kahrı üstüne olsun

Pir Sultan'ım Haydar, Hak deyip geldin
Can gözüyle Hakk'ın cemalin gördün
Evvel yola gelip yolundan döndün
Erenlerin kahrı üstüne olsun

221.

Kuş olup güvercin donunu geyen¡
Uyan dağlar uyan Ali geliyor
Mucizâtın cümle âleme bildiren
Uyan dağlar uyan Ali geliyor

Karataşı konukluğa konduran
Rahmet ile şu âlemi kandıran
On iki kurbanı bir kazana dolduran
Uyan dağlar uyan Ali geliyor

Kuru ağacın şehadet getiren
Gece gündüz aşk postuna oturan
Aluç ağacında elma bitiren
Uyan dağlar uyan Ali geliyor

Tekkesine geyik postu döşeten
Ağzının ateşi çıktı meşeden
Al-Osmanoğlu'na kılıç kuşatan
Uyan dağlar uyan Ali geliyor

Horasan'dan kalkıp Urum'a konan
Cümle erenlerin nurundan kanan
Darı çeş üstünde namazın kılan
Uyan dağlar uyan Ali geliyor

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan Abdal'ın cisminde cansın
Gönlümün evinde kurulu hânsın
Rum'un içinde sen bir sultansın
Uyan dağlar uyan Ali geliyor

222.

Lanet olsun sana ey Yezit pelit
Kızılbaş mı dersin, söyle bakalım
Biz ol âşıklarız ezel gününden
Rafızî mi dersin, söyle bakalım

Ey Yezit, geçersen Şah'ın eline
Zülfikarın çalar senin beline
Edeple girdik biz Kırklar yoluna
Kızılbaş mı dersin, söyle bakalım

Bektaş-i Veli'ye kul kurban olduk
Varlık istemeyiz, yokluğu bulduk
Gönül Kâbesi'nde namaza durduk
Kızılbaş mı dersin, söyle bakalım

Yuf etti erenler, ey münkir size
İftira ettiniz sizler de bize
Muhammed sizleri taş ile eze
Rafızî mi dersin, söyle bakalım

Ruhsat verse bize ol ganî Mevla
Olurduk başınıza tig-i belâ
Bizi suçlu gören kendinde ara
Rafızî mi dersin, söyle bakalım

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan'ım eydür, lanet Yezit'e
Müfteri, yalancı Yezitler size
İşte er meydanı, çık meydan size
Rafızî mi dersin, söyle bakalım

223.

Medet, mürvet, Şah Velayet, gel yetiş
Bozuldu şu âlem, düzelmez oldu
Kimi ileri çeker, kimi geri
Aradan adâvet üzülmez oldu

Güzel evliyanın yolları battı
Şimdiki sofular yolu unuttu
Talibin rehberden korkusu kalktı
Talibi rehbere görünmez oldu

Ocak oğlu ocağından gelince
Günahlının günahını sorunca
Evliya buyruğun doğru sürünce
Kalktı birkaç kişi görünmez oldu

Zamaneye öğüt vermek ne çetin
Ne hakikat bilir, ne tarikatın
Eyerlemiş, binmiş Şeytan'ın atın
Elinden cıdası alınmaz oldu

Pir Sultan Abdal'ım, gözümün yaşı
Bölük bölük oldu ciğerim başı
Evvel Hak ceminden kalkmayan kişi
Şimdi cem evine gelinmez oldu

224.

Medet senden medet Muhammed Ali
Akar boz bulanık sellerde kaldım
Ne yaman zalim olur şu elin dili
Söyleşirler bizi dillerde kaldım

Kaçma benden kaçma hey kaşı kara
Derdine düşeli oldum avara
Bir dostum yoktur ki hâlimi sora
Gariplik gurbetlik illerde kaldım

Yanarım yanarım tütünüm tütmez
Çıkarım bakarım bülbülüm ötmez
Çalındım çırpındım ellerim yetmez
Dibi bir kararsız göllerde kaldım

Farı derim farı, gönül farımaz
Kurudu çeşmenin yaşı silinmez
Harbi ısıtmayınca karlar erimez
Çöğenli, boranlı dağlarda kaldım

Pir Sultan Abdal'ım gülmez oldu
Kurudu çeşmim yaşı, silmez oldu
Geçecek yollarım bilinmez oldu
Kesilmiş kervanım, yollarda kaldım

225.

Men aref sırrını kardaş
Bildim sanma, bilemedin
Ölmeden öl şu dünyada
Öldüm sanma, ölemedin

Göçmeden dâr-ı fenâdan
Samanı ayırmalı daneden
Kuş gibi iki kez anadan
Geldim sanma, gelemedin

Baz bazınan, kaz kazınan
Vaz vazınan, vız vızınan
Beş vaktı bir niyazınan
Kıldım sanma, kılamadın

Gerek gücen, gerek kakı
Gerek Dürr-ı Meknun oku
Sen bu amel ile Hakk'ı
Buldum sanma, bulamadın

Mürşit bir ince elektir
Ondan elenmek gerektir
Benlik bir dipsiz gülektir
Doldum sanma, dolamadın

Pir Sultan Abdal'ım pirdir
İkrarına duran erdir
Cümle sırra aklın erdir
Erdim sanma, eremedin.

226.

Meyil verme nâsa murdar olursun
Dünya kadar malın olsa ne fayda
Tutulur dilin söylemez olursun
Bülbül gibi dilin olsa ne fayda

Bir gün olur çıkarırlar evinden
Allah'ın ismini koyma dilinden
Kurtulmazsın Azrail'in elinden
Dünya kadar fendin olsa ne fayda

Yalan söyler, kov gıybette sözün var
Güvenir gezersin oğlun kızın var
Şunda senin üç beş arşın bezin var
Dünya kadar malın olsa ne fayda

Yalan söyler kov gıybetten geçmezsin
Yersin haram, helal geçmezsin
Kesilir nefesin su da içmezsin
Akan çaylar senin olsa ne fayda

Pir Sultan'ım bunu böyle vird etti
Vardı bir mürşitten el etek tuttu
Mürşidin ağırlayan Hakk'a yetti
Tutulmaz nasihatim, söylesem ne fayda

227.

Muhammed Ali'nin güzel yolları
Bu yola yana yana gider kalmadı
Seyr-ü muhabbetin gonca gülleri
Bu yola yana yana gider kalmadı
Soldu muhabbetin gülü, kalmadı

Cümle bir araya gelip h- deyü
H--yi muratları hemen sır deyü
Kimi keyfe gelir, kimi ah deyü
Bu yola yana yana gider kalmadı
Soldu muhabbetin gülü, kalmadı

Pir Sultan'ım Haydar, öz çürük oldu
Murdarla musahip bir yere geldi
O da arayıp ta özünde buldu
Bu yola yana yana gider kalmadı
Soldu muhabbetin gülü, kalmadı

228.

Muhammed Ali neslinden kim kaldı
Kim var Hacı Bektaş Veli'den gayrı
Onulmaz yaraya merhem kim sardı
Kim var Hacı Bektaş Veli'den gayrı

Hacı Bektaş Veli ezeli Ali
Veznile ezdiler muhabbet balı
Kim idi gösteren yeşil kanadı
Kim var Hacı Bektaş Veli'den gayrı

Erenler derilip geldiği demdir
Kırkların semaı kurduğu demdir
Zühre yıldızını gösteren kimdir
Kim var Hacı Bektaş Veli'den gayrı

Pir Sultan'ım Haydar Hakk'a gidersin
Delisin ahmaksın dalga güdersin
Denilmeyen nutku söyler nidersin
Kim var Hacı Bektaş Veli'den gayrı

Pir Sultan'ım yeşil perdeyi kuran
Hakikat ehlini Hakk'a yetiren
Bitmedik müşkili anda bitiren
Kim var Hacı Bektaş Veli'den garı

229.

Muhammed Ali'dir güruh-ı Naci
Başına geymişler elifî tacı
Yürek yaralıdır, sen ver ilâcı
Yetiş Allah, yâ Muhammed, yâ Ali

Güvercin donunda girmiş oturur
Zemheride gonca güller bitirür
Güzel Şah'ım hayırlısın getirir
Yetiş Allah, yâ Muhammed, yâ Ali

Güvercin donunda dalına konsam
Arayıp eksiğim özümde bulsam
Çevrilip yolunda kurbanın olsam
Yetiş Allah, yâ Muhammed, yâ Ali

Yol oğluyuz yolu doğru severiz
Haklı mıdır haksız mıdır sorarız
Dönüp eşiğine yüzler süreriz
Yetiş Allah, yâ Muhammed, yâ Ali

Pir Sultan'ım Haydar, kendi özümüz
O güzel Şah'ıma var niyazımız
Bir gün siyah toprak örter yüzümüz
Yetiş Allah, yâ Muhammed, yâ Ali

230.

Muhammed Ali'nin eli değil mi
Hak bilip tuttuğum el bana yeter
Bu yolun sahibi Ali değil mi
Ali'nin kurduğu yol bana yeter

Hep kardaşlar muratların alırsa
Her biri cihanın kutbu olursa
Mürşidin elinden her ne gelirse
Sunduğun zehir ise bal bana yeter

İki yüzlü, iki dilli olanlar
İki pirli, iki yollu olanlar
Anlar dahi kelptir lanet alanlar
Pire doğru gelen kul bana yeter

Mürşid-i kâmilden terbiye alan
Üstadın hasılı gönlünde olan
İcazet verilip ezelî gelen
Beyden gelen beydir, bil bana yeter

Kâmile varmadan kâmil olunmaz
Her mürşit olanda kemal bulunmaz
Nefsin bilmeyince Hâlık bilinmez
Okuduğum cim'se dal bana yeter

PİR SULTAN ABDAL

Yeter bana ol pirimin kemali
Celâli içinde vardır cemâli
Neylerim âlemi, neylerim malı
Mürşidimden olan hâl bana yeter

Pir Sultan dâmenin tuttunsa erin
Hakk'ın rızasıdır, rızası pirin
Mürşidin gönlünde var ise yerin
Beytullah değil mi, ol bana yeter

231.

Muhammed Ali'nin kıldığı dava
Yok meydanı değil, var meydanıdır
Bunda zarar verir nefs ile heva
Kırkların durduğu dâr meydanıdır

Kırklar özün bir raya koydular
Anlar cezanesin susuz yudular
Gördüğün görmeyesin dediler
Örte gel eteğin, sır meydanıdır

Gittiğin yerlerde ara bulasın
Vardığın yerlerde makbul olasın
Sakla Hak sırrını sâdık kalasın
Çek çevir kendini, er meydanıdır

Hiç demezler şu dünyada filânı
Yok ederler bu meydanda yalanı
Üç yüz altmış altı rütbe bulanı
Bunda can isterler, sır meydanıdır

Pir Sultan'ım eydür, gerçek er isen
Ali'yi seversen, muhip yâr isen
Hakk'ın maksuduna ereyim dersen
Rehberini al gel, dâr meydanıdır

232.

Muhammed Ali'nin kurduğu yoldur
Ak üstünde kara seçebilirsen
Gönülden itikadı söyler dildir
Ali'nin sırrına erebilirsen

Erenlerdir seni ceme katarlar
Kötü amellerin taşra atarlar
Bir gün yularından tutup çekerler
Çektikleri yere varabilirsen

Erenler seni de ceme götürür
Kalmış işlerini anda bitirir
Gördüm Hak evinde mihman oturur
Mihmanın gözüyle görebilirsen

Aslı Mervan olan ummana dalmaz
Küfre iman eden âşıklar ölmez
Müminin suali ahrete kalmaz
Dünyada cevabın verebilirsen

Pir Sultan Abdal'ım iller men'olur
Dört kapıdan sana doğru el olur
Dünyadan ahrete doğru yol olur
Verdiğin ikrarda durabilirsen

233.

Muhammed Ali'yi candan sevenler
Yorulup yollarda kalmaz inşallah
İmam Hasan'la Hüseyin'i görenler
Hesebinden mahrum kalmaz inşallah

Muhammed Bakır'la sevdik seviştik
İmam Zeynel ile kaynadık piştik
İzninizle İmam Cafer'e ulaştık
Bundan özge yola salmaz inşallah

Musa-i Kâzım'dan gelen erenler
Baş verirler bu zamiri görenler
Şah İmam Riza'ya ağu verenler
Divanda şafaat bulmaz inşallah

Bir gün olur oku derler defteri
Bileniyor Şah oğlunun teberi
Uyanınca Takî, Nakî, Askerî
Açılan güllerin solmaz inşallah

Pir Sultan bizi bu işle yetire
Mehdi gelir şavk âlemi tutara
Özünü katalar ulu katara
Şah kulundan sitem almaz inşallah

234.

Muhammed'in üç beni var yüzünde
Biri sabır, biri şükür, bir dua
Kudretten yanar anın çırağı
Biri sabır, biri şükür, bir dua

Şükür imiş her işleri bitiren
Mümin kulu rahmetine yetiren
Sabır imiş, şu dünyayı götüren
Biri sabır, biri şükür, bir dua

Sabır imiş şu dünyanın temeli
Verdiği nasibe şükür demeli
İsteyen kullara hayır ameli
Biri sabır, biri şükür, bir dua

Sabr edelim gönül, ne gelir elden
Sabırlı kulunu sevmez mi sultan
Yusuf'u kurtardı kuyudan çölden
Biri sabır, biri şükür, bir dua

Pir Sultan Abdal'ım gönlüme giren
Suçluyu suçsuzu bakmadan gören
İsteyen kulların muradın veren
Biri sabır, biri şükür, bir dua

235.

Mücerredim deyü dava kılanlar
Murtaza Kırkların başı değil mi
İmamlar anası, Kırklar aynası
Fatıma Ali'nin eşi değil mi

Bilmem küstah mıdır adama tapan
Adamın başında güllerin kokan
Dişi kuş değil mi yuvayı yapan
Erkek arslan ise eşi değil mi

Anamız Havva'dır, atamız Âdem
Anlardan ayrılmaz yüzümüz bir adem
Anamız Havva'ya hor bakan âdem
İzzetin hışmından şaşı değil mi

Adama hor bakıp kendini yıkma
Lanet halkasını boynuna takma
Muhammed Ali'nin yediği lokma
Anı sunanların işi değil mi

Abdal Pir Sultan'ım .....
Murtaza değil mi anlara kadir
Kanber'le Zülfikar Şah İmam Hüseyn
Penç-alâ okunan beşi değil mi

236.

Mürşide varmağa talib olursan
İbtida insandan rehber isterler
Verdiğin ikrara doğru gelirsen
Ahd ile peymandan rehber isterler

Rehberin var ise olursun insan
Rehberin yok ise kalırsın hayvan
Arasât gününde açılır meydan
Açılan meydanda rehber isterler

Mürşidin nazarı müşkülü seçer
Kâmil olan tâlib Sırat'ı geçer
Can kuşu kafesten âkıbet uçar
Tenden uçan candan rehber isterler

Şah-ı Merdan bir yol kurdu kuluna
Bu yola giden rehberden biline
Girmek ister isen İmam yoluna
On İki İmam'dan rehber isterler

Tarikat bâbına girmek dilersen
Hakikat güllerin dermek dilersen
Erenler sırrına ermek dilersen
Sır ile pinhandan rehber isterler

Pir Sultan'ım söyler bu hikâyeti
Yirmi sekiz harf, yedi âyeti
Nefsini bilmektir sözün gayeti
Bilmeğe irfandan rehber isterler

237.

Nâci derler bir güruha uğradım
Güzel Şah'ım yarlığasın anları
Muhabbet ettik irâdet getirdik
Anlar bizi sevdi biz de anları

Durdukları irfan bağ ile bostan
Silinmiş kalbleri gümandan pastan
Varının gümanı haman bir dosttan
Arı gibi anlaşırlar canları

Cümle bir gerçeğe demişler beli
Tesbihleri Allah Muhammed Ali
Meşrebi Hüseynî ismi mevâli
Hüseyin aşkına çıkan kânları

Bir nefesten bir imama uyuldu
Birinin nefesi bine sayıldı
Kaynayuban birbirine koyuldu
Hüseyin aşkına akar kanları

İstemem cenneti, göster dîdârı
Hulku Muhammed'den almış kemâli
Okur secdeye inmeden duayı
Âşıklar dîdâra tutmuş yönleri

Sırat'ı Mîzan'ı anda geçtiler
Benlik kalesini bunda yıktılar
Al geydiler yaslarından çıktılar
Geceleri bayram kadir günleri

Pir Sultan Abdal'ım, gerçeği meydan
Özünü saçmıştır sıfat-ı Şeytan
Esrimiş Kırklar'ın içtiği meyden
Güzel Şah'tan koku duymuş canları

238.

Ne denli darılsan almam üstüme
Dillerin de şirin geliyor, dostum
Benden gayrısına gönül verirsen
Kar yağsın, yolların bağlansın, dostum

Meyil verme irizasız şaşkına
Özün yetirip kâmile, mürşide
Ali ile Muhammed'in aşkına
Sen dola kolların boynuma, dostum

Ağyar olan cümle aybın bildirir
Sağ yâr olan Hak mizanın kandırır
Bağna nâdan girmiş gülün soldurur
Salıver tellerin sallansın, dostum

Umarım, onmasın yârdan ayıran
Bağna nâdan girmiş sevdiğim uyan
Kula dulda ise Allah'a ayan
Senden ayrılalı ağlarım dostum

Abdal Pir Sultan'ım, gülün solmasın
Sen nasıl yârsın ki cana kıymazsın
Umarım ahrette malın olmasın
Sensiz dünya malın neylerim, dostum

239.

Ne güzelce muradıma ererken
Felek beni nazlı yârdan ayırdı
Al yanaktan kırmızı gül dererken
Felek beni nazlı yârdan ayırdı

Demir kafeslerdir benim durağım
Yanar iken yanmaz oldu çırağım
Gün be gün artıyor derdim firağım
Felek beni nazlı yârdan ayırdı

Yaz gelince yazı yaban yurd olur
Ak sürüye kara koyun kurt olur
Sevip sevip ayrılması derd olur
Felek beni nazlı yârdan ayırdı

Yaz gelince atlar çıkar çayıra
Kadir Mevla'm sevdiğimi kayıra
Meğer beni senden ölüm ayıra
Felek beni nazlı yârdan ayırdı

Pir Sultan Abdal'ım dağları aşam
Aşam aşam ırmaklara karışam
Hiç başına gelen var mı danışam
Felek beni nazlı yârdan ayırdı

240.

Ne hoş yerde makamın var
Senin hey Murtaza Ali
Kudretten gelir yayılır
Hânın hey Murtaza Ali

Seni seven serden geçti
Her namus-u ârdan geçti
Dev işitti aklı şaştı
Ünün hey Murtaza Ali

Yattığın yer Kerbela'dır
Çevresi burc-u kaledir
Yolun cümleden âlâdır
Senin hey Murtaza Ali

S-r çalınsın, halk çekilsin
Yezit meydana yıkılsın
Senin aşkına dökülsün
Kanım hey Murtaza Ali

Pir Sultan, mürvete kaman
Hak Muhammed Ali Sultan
Seni sevenlere kurban
Canım hey Murtaza Ali

241.

Ne yatarsın bülbül kalk figân eyle
Çağırıp ötmenin zamanı şimdi
Kırmızı gül yeşil yaprakta kaldı
Dalında ötmenin zamanı şimdi

Benim Şah'ım gelir türlü naz ile
Dili t-ti kalbi irfan söz ile
Kırmızı bâdeyle cura saz ile
Muhabbet etmenin zamanı şimdi

Benim Şah'ım gelişinden bellidir
Ak elleri deste deste güllüdür
Dertli olanların derdi bellidir
Derde dert katmanın zamanı şimdi

Hoca Ahmet söyle sözünü doğru
Akar boz bulanık dağların seli
Yanına almıştır kuzu dilberi
Sarılıp yatmanın zamanı şimdi

Pir Sultan'ım Haydar, netti neyledi
Sarardı gül benzim ayvaya döndü
Dertli olanın derdi belli oldu
Merhemi sarmanın zamanı şimdi

242.

Ol benim Şah'ımı
Görmeğe kim gider
Zevk ile safası
Sürmeğe kim gider

Asâsı elinde
Kemeri belinde
Hocası önünde
Ölmeğe kim gider

Şehidin kanını
Yumazlar tenini
Hak için canını
Vermeğe kim gider

İncidir dişleri
Kalemdir kaşları
Hak için başları
Vermeğe kim gider

Şah'ımın özünü
Severim sözünü
Gün gibi yüzünü
Görmeğe kim gider

Pir Sultan illeri
Uzaktır yolları
Bahçede gülleri
Dermeğe kim gider

243.

Olsa, bir yâr olsa, meyil katsayız
Bari çıksa yüreğimden bir acı
Yâre bekleseyiz, ikrar gütseyiz
Haniya bana bir sınık sarıcı

Dostundan ayrılan hiç gülmez imiş
Akar gözü yaşı silinmez imiş
Kişinin dediği ulunmaz imiş
Salar imiş bir yanına salıcı

Aşk elinden ciğerciğim delindi
Gönül, incindiğin yerde kalındı
Her nerede olsa bize bulundu
Gıybet edip yüzümüze gülücü

Pir Sultan Abdal'ım çeküp gidelim
Bir kuru kavgayı güdüp nidelim
Yiyelim içelim vahdet edelim
Bir gün gelir emanetin alıcı

244.

On İki İmam'a uyanlardanız
Hakk'a doğru gider bu yollarımız
Biz âl-ü evlâdı sevenlerdeniz
Her seher tesbih eder dillerimiz

Bîatimiz aldık biz de uludan
Mürvet kimden kaldı, Hazret Ali'den
Bizim ikrarımız Kalû Beli'den
Eldedir etekte bu ellerimiz

Mümin idim münafıktan üşendim
Miyan beste tarikate döşendim
Kemer bestelerden kuşak kuşandım
Pir elinden bağlıdır bellerimiz

Biz müminiz kalbimizde kara yok
Bizde yoğa var demezler, vara yok
Şimden geri ayrılmağa çare yok
Hâr elinde açılır güllerimiz

On İki İmam'ın bizdedir nuru
Şah-ı Velâyet'in bizdedir sırrı
Açıktır aynamız, gönlümüz duru
Sedefli mercanlı gönüllerimiz

PİR SULTAN ABDAL

Düzül Pir Sultan'ım katara düzül
Biz de ikrar verdik kadim-ü ezel
Bir sevdaya düştük sevdası güzel
Vardır türlü türlü hayallerimiz

245.

Oturmuş Arapça Kur'an okursun
Gel bunun manasın verindi sofu
Ehl-i dil olmazsın irfan içinde
Gel bunun manasın verindi sofu

Bu bir ağır yüktür, yükünü götür
Arifsen bu sırrın manasın yetür
Anası kız, oğlu koynunda yatur
Gel bunun manasın verindi sofu

Muhammed Ali'dir varından yüce
Müminler yuğruldu döküldü saca
Anası kız oğlu oğlun pir koca
Gel bunun manasın verindi sofu

Erenlerin kıldan ince yolu var
Dört kapının iki çatal dili var
Bir kuş gördüm ayağında nalı var
Gel bunun manasın verindi sofu

Pir Sultan Abdal'ım hey şems-ü kamer
Yezid'in boynuna tiğ ile teber
Bir kısrak gördüm ki tayını emer
Gel bunun manasın verindi sofu

246.

Oturmuş erenler yasını çeker
İmam-ı Hüseyin yasıdır deyü
Durmayıp akar şehitlerin kanı
İmam Hüseyin'in kanıdır deyü

Lanet olsun ol Yezid'in canına
Kıydı Yezit, İmamların kanına
Kesdi başını, götürdü Mervan'a
İmam Hüseyin'in başıdır deyü

Hak onarsın ol keşişin işini
Keşiş görmüş idi onun düşünü
Yedi bin altın verd'aldı başını
İmam Hüseyin'in başıdır deyü

Ol güzel pirinden olmadı ferman
Ali'nin duası dertlere derman
Yedi oğlunu da etmişti kurban
İmam Hüseyin'in başıdır deyü

Pir Sultan Abdal'ım, ettiler cefa
Umarım yezitler sürmesin sefa
Tıraş olmadı Muhammed Mustafa
İmam Hüseyin'in başıdır deyü

247.

Özmü zulmete salmanam
Allah bir Muhammed Ali
Ben gayrı nesne bilmezem
Allah bir Muhammed Ali

İki şahin bir yuvada
İşler muallak havada
Dağda denizde ovada
Allah bir Muhammed Ali

İki bülbül durmuş öter
Yükün açmış cevher satar
Pâk gönülde mekân tutar
Allah bir Muhammed Ali

Anlardır kılavuz leşker
Daim Hak yolunda işler
Ol Yediler Kırklar Üçler
Allah bir Muhammed Ali

Anlar birdir, bir oluptur
Hak içinde sır oluptur
Tecellide nur oluptur
Allah bir Muhammed Ali

Pir Sultan'ım Haydar sırdır
Sırra saraydan serverdir
Ayda nurdur, günde nurdur
Allah bir Muhammed Ali

248.

Peygamber buyurur ashablarına
Aman beklen cehennemin yolunu
Mümin kullar cehenneme varmasın
Aman beklen cehennemin yolunu

Cehennem safası âsi kul ister
Cennet-i Âlâ'dan bize yol göster
Cebrail, Mikâil ol nazlı dostlar
Aman beklen cehennemin yolunu

Cehennemde vardır oddan dereler
Âsi kul isterler ceza vereler
Korkma ümmetimi gizli süreler
Aman beklen cehennemin yolunu

Hele bir dahi Hakk'a varalım
Hakk'ın dergâhına yüzler sürelim
Ümmetim yerine kendim yanarım
Aman beklen cehennemin yolunu

Pir Sultan Abdal'ım yâd etmeyesin
Burda emanetin unutmayasın
Orda yerimizi nâr etmeyesin
Aman beklen cehennemin yolunu

249.

Sabır kıla kıla canıma yetti
Hasmını ararsan bundadır âşık
Kâmil oldum deyü dava edersin
Hamakat nişanı kimdedir âşık

Ehl-i olmadın, söylemen, neden
Senin mücadelen benimle neden
Muhammed Mustafa göçtü dünyadan
Tâcile hırkası kimdedir âşık

Ben de bilmem bu nasıl sevdadır
Heman çekticeğim kuru kavgadır
Nebi Medine'de, Musâ Tur'dadır
Muhammed'in nuru kimdedir âşık

Gözle erkânını, dönme yolundan
Dererler de goncasını gülünden
Pir Sultan'ım, hû der, elem elinden
Senin sende, benim bendedir âşık

250.

Sabah sabah çıkıp arşa bakarken
Karşımdaki yıldız şakıyıp durur
Günahım çok deyü korku çekerken
Günahım defterde okunup durur

On iki yıldızın üçü terazi
Ülkere karışmış anın birazı
Huzur-u Mahşer'de isterler bizi
Sırat'ı nizamı kurulup durur

Yine mi kurulmuş feleğin çarkı
Evvela yanından kazarlar arkı
Ehl-i müminlere olmaz suali
Terazi nizamı kurulup durur

Nur iledir Muhammed'in yapısı
Dua ile açılır anın kapısı
Kulların korkusu Sırat Köprüsü
Sırat'ı nizamı kurulup durur

Pir Sultan'ım eydür yandım fakirim
Açtım aşkın kitabını okurum
Alıp beni ayn-ı ceme götürün
Ayn-ı cem ulusu şakıyıp durur

251.

Sabah seherinde niyaza geldim
Dağlar yâ Muhammed Ali çağırır
Bülbülün figanı bağrımı deldi
Güller yâ Muhammed Ali çağırır

Vird verildi gökte uçan kuşlara
Bakmaz mısın gözden akan yaşlara
Sular yüzün sürer taştan taşlara
Çağlar yâ Muhammed Ali çağırır

Gördüm çarh-ı felek sema'sın döner
Tâlib olan mürşit meyinden kanar
Yüreğime bir od düşmüş de yanar
Yanar yâ Muhammed Ali çağırır

Nice âşık bu meydanda derildi
Erenler erkânı yolu sürüldü
Muhammed Ali'nin kadri bilindi
Diller yâ Muhammed Ali çağırır

Pirimin çevresi bahçeler bağlar
Kızıl Deli çayı mevç urur çağlar
Dört bir tarafında hû çeker dağlar
Dağlar yâ Muhammed Ali çağırır

Dertli olan gelir derdin üsteler
Anan kail olmaz kâmil ustalar
Hastalar da gelmiş derman isterler
Sağlar yâ Muhammed Ali çağırır

Muhammed Ali'nin çoktur âşıkı
Âşık olanların yanar ışığı
Hasan ile Hüseyin'in beşiği
Sallar yâ Muhammed Ali çağırır

Pir Sultan, Efendim erenler nesli
Erenler neslidir Ali'nin aslı
Çâr âlem ile.....sesli
Gümler yâ Muhammed Ali çağırır

252.

Sabahın seherinde niyaz ederken
Tanrı'nın Arslanı Ali'ye uğradım
Âb-ı Kevseri'nden bade içerken
Kanber'in elinden doluya uğradım

Balıklar oynaşır bâtın gölünde
Tâlibler söyleşir irfan dilinde
Meyve veren bağlar bağban yolunda
Gülü var dikensiz çalıya uğradım

Üçler Yediler çırağın yakar
Yediler olmuşlar Kırklara rehber
Muhammed, Ali'nin sancağın çeker
Hünkâr Hacı Bektaş Veli'ye uğradım

Pir Sultan'ım Haydar, derdim tarifi
Okudum kitabı bin bir hurûfu
Doksan bin evliya Nâci güruhu
Bir okumuş aziz pire uğradım

253.

Sabahtan cemalin seyran eyledim
Gönüller perişan elinden Turnam
Nice bir beklersin gurbet illerde
Hiçbir bilir yok mu hâlinden Turnam

Tiğ-i gamzelerin misk ile kokmaz
Yâr ala gözlerin hışm ile bakmaz
Cemalin görene Cennet gerekmez
Güneş midir doğdu yüzünden Turnam

Kemhalar geyinip zünnâr bağlanmaz
Eser seher yeli teli ırganmaz
Sen gidende deli gönül eğlenmez
Bergüzar ver zülfün telinden Turnam

Sen seher yelisin gider gelmezsin
Gelirsen de bana bâkî kalmazsın
Seni uçuranlar murat almasın
Seni kim uçurdu gölünden Turnam

Abdal Pir Sultan'ım cemalin güzel
Aradım bulmadım bir hayır yazar
Şimdi senin ismin cenneti gezer
Kalma bizim için yolundan Turnam

254.

Sabahtan dergâha vardım
Dedem dahi yatıyor
İzzet ile selam verdim
Günbegün derdim artıyor

Dedem kalkmış yatağından
Gül ister hüsnün bağından
Münkir münafık şerrinden
Müminlerin korkuyor

Mümin olan (yola) yarar
Münafık dergâhta n'arar
Kem söz, sahibine zarar
Muhabbetten bal akıyor

Muhabbet nedir Muhammed
Müminin arzusu cennet
Yola giren cana minnet
Bir has gül olmuş kokuyor

Pir Sultan'ım vardır nice
Kabr evine o girince
Hak divanında durunca
Günahlarından korkuyor

255.

Sabahtan uğradım ben de Suna'ma
Dedim, Şah'ım gafletlerden uyana
Eğildim lebine bir buse kıldım
Dedim uyan, dedi, var git o yana

İnci, sedef, mercan döken kâmildir
Kâmillere hizmet eden kâmildir
Kâmil otur, kâmil söyle, kâmil dur
Kâmil demen cahil sözüne uyana

Niçin melil melil baktın bize yâr
İhsan eyle, şirin söyle bize yâr
Ben teklif eyledim, sen gel bize yâr
Sakın ikrarından dönme o yana

Bak şu kamet, şu gerdan ne şûhane
Arz edeyim şu sultana, şu hân'a
Bizi bu aşkın oduna yakana
Umarım bizden beter o yana

Pir Sultan Abdal'ım gönlüm harâbat
Âşık isen bir gül için hâre bat
Menzil almaz bu meydanda harab at
Çevir başın dizginini o yana

256.

Sabahtan uğradım dedim göçüne
Dedem beni tâlib etsen olmaz mı
Çiğ ibrişim uydurmuş siyah saçına
Dedem beni yola alsan olmaz mı

Var git yezit, var git takılma bize
Bizden hezeren binler okunur size
Sen âşık olmuşsun geline kıza
Var git yezit, var git tâlib olmazsın

Dedem bu demler her demler olsun
Üstümüzde dönenler boz atlı olsun
Gelin kız seversem gözüm kör olsun
Dedem beni tâlib etsen olmaz mı

Bir söz söyleyim de sen olma hatır
Adam atasına olur mu hatır
Sof'oğluyum dersem git bacın getir
Var git yezit, var git tâlib olmazsın

Pir Sultan Abdal'ım bu sırra erdik
Özümüzü sözümüzü bu yola verdik
Yezit sofu olmazdı biz sizde gördük
Gel git sofu kardaş yolu bilmişsin

257.

Sar'öküzü benden sual sorarlar
Ben bilemem, bilenlere sorayım
Şu dünyayı uçtan uca ararlar
Ben bilemem, bilenlere sorayım

Dünyayı üstüne kurdu Hû deyü
Öküzün başının altı su deyü
Şu dünyanın damızlığı ne deyü
Ben bilemem, bilenlere sorayım

Hindistan'a indi öküzün dili
Kâbe'yi sırtında getürür beli
Evveli Muhammed, âhiri Ali
Ben bilemem, bilenlere sorayım

Kuyruğunu gördüm Yemen ilinde
Nurdan taç başında, kemer belinde
Muhammed kalbinde, Ali dilinde
Ben bilemem, bilenlere sorayım

Mağripten maşrıka dünyanın ucu
Sarrafı da bilir altını tuncu
Yalan imiş şu dünyanın sonucu
Ben bilemem, bilenlere sorayım

Gün doğunca boynuzuna nur düşer
Bir yandan doğar da bir yandan aşar
Çiftçisi kim imiş, çifte kim koşar
Ben bilemem, bilenlere sorayım

Pir Sultan Abdal'ım yazmış göndermiş
Yedi yerden suyun vermiş kandırmış
Yönünü de Hak'tan yana döndermiş
Ben bilemem bilenlere sorayım

258.

Sefasına cefasına dayandım
Bu cefaya dayanmayan gelmesin
Rengine hem boyasına boyandım
Bu boyaya boyanmayan gelmesin

Rengine boyandım, meyinden içtim
Nice canlar ile dîdâr görüştüm
Muhabbet eyleyip candan seviştim
Muhabbeti küfür sayan gelmesin

Muhabbet eyleyip yokla pirini
Yusun senin namus ile ârını
Var bir gerçek ile kıl pazarını
Kıldığın pazardan ziyan gelmesin

Kırklar bu meydanda gezer dediler
Evliyayı yola dizer dediler
Destini destinden üzer dediler
Nefsâniyetine uyan gelmesin

Pir Sultan'ım eydür, dünya fanidir
Kırkların sohbeti aşk mekânıdır
Kusura kalmayan kerem kânıdır
Gönülde karası olan gelmesin

259.

Sefil aylarında sökün eyledim
Güzel Şah'ım seni görmeğe geldim
Yüz sürüp de temennahın eyledim
Üstat divanına durmağa geldim

İndim gittim İmamların iline
Hak Muhammed Ali geldi dilime
Nurdan kuşak kuşatmışlar beline
Şam'da Kul Yusuf'u görmeğe geldim

Kulları var hocasından tapılı
Sırları var lâl-ü mercan yapılı
Bir şar gördüm üç yüz altmış kapılı
Kimin açıp kimin örtmeğe geldim

Hanı benim hırkalarım, postlarım
Can kuşunu kafeslerde beslerim
Yüküm lâl-ü gevher, müşteri isterim
Kimin alıp, kimin satmağa geldim

Pir Sultan Abdal'ım göğe kim uçtu
İdris Peygamber'e hulleler biçti
Suyu suya köprü kurup kim geçti
Musâ'dan haberin almağa geldi

260.

Seher vakti kalkan kervan
İniler de zârılanır
Bir güzele düşen gönül
Çiçeklenir korulanır

Bahçenizde güller biter
Dalında bülbüller öter
Engel gelir bir kal katar
Olan işler gerilenir

Bülbül geldi kondu dala
Bülbülden hata yok güle
Engel bir taş atar göle
Yüzen ördek yaralanır

Pir Sultan Abdal göçelim
Pir elinden bâde içelim
İnkâr olandan kaçalım
İnkâr bir gün paralanır

261.

Senden ayrı lokma yemezim, derdim
Nasibi elden ele gezdiren vardır
Ben serim, sırrımı vereyim, derdim
Dostu sevdiğine sezdiren vardır

Bu ilm-i hikmeti bilenler vardır
Bilmeyen beyhude bundan ne alır
Benim gibi şaşkın adam ne olur
İnciyi, mercanı düzdüren vardır

İnci, mercan, lülü, güher takınır
Kıymetin bilenler alır, şavkınır
Hakikatta bin bir kelam okunur
Bu ilm-i hikmeti yazdıran vardır

Arifler her cana demez her şeyi
Denk eylemiş yükü, duramaz tayı
Kimi bu dünyada yaşar havayi
Kimine deryayı yüzdüren vardır

Abdal Pir Sultan'ım yoluna bağlı
Yetmiş iki millet hep Hakk'ın kulu
Kırkların ceminden içtim bir dolu
Bu aşkın badesin sızdıran vardır

262.

Sensin bizim zâhir bâtın ulumuz
Aman medet mürvet Pir Hacı Bektaş
Her taraftan sana çıkar yolumuz
Ali'sin bir adın var Hacı Bektaş

Seni sevdik, senden yana yıkıldık
Münkirlerin kesretinden sıkıldık
Her birimiz künc-i gamda tıkıldık
Yetiş bu imdada er Hacı Bektaş

Pirlerin pirisin, yok sana teki
Müminin canısın, münkirin şeki
Zâhirde bâtında değilsin iki
Yetmiş üç milletsin bir Hacı Bektaş

Şahların şahısın, zât-ı Ali'sin
Her ilmin kânısın, şah-ı velisin
Abdal Musa kendi Kızıl Deli'sin
Abdalların başın der Hacı Bektaş

Pir Sultan Abdal'ım sana dayandım
Uyur idim himmetinle uyandım
Hep isteyenlere verdin inandım
Benim de muradım ver Hacı Bektaş

263.

Serime bir sevda düştü
Tâ kalû belâdan beri
Yandı vücudum kül oldu
Âteş-i püryandan beri

Ali'yi Fatma Kanber'i
Arka tuttuk biz anları
Sevdik On İki İmamları
Tâ kalû belâdan beri

Hasan Hüseyin'i sevdik
Biz anlara ikrar verdik
Yezid'in neslini kırdık
Tâ kalû belâdan beri

Zeynel'in güzel yolları
Daim öter bülbülleri
İmam Bâkır'dır serveri
İmam Hüseyin'den beri

Muhammed dünyaya geldi
Kalbimiz nur ile doldu
İmam Cafer hocam oldu
Okurum Kur'an'dan beri

İmam-ı Mûsa-i Kâzım
Riza'ya bağlıdır özüm
Koluma aldım şahbazım
Avlarım ol andan beri

Muhammed Takî'ye erdik
Ali Nakî'den etek tuttuk
Askerî'den dolu kandık
Mest olduk peymandan beri

Pınarın bendi boşandı
İndi türaba döşendi
Mehdî de kılıç kuşandı
İmam Hüseyin'den beri

Pir Sultan'ım Hakk'a yalvar
Dilimdedir Gazi Hünkâr
Yezid'e lanet okurlar
İmam Hüseyin'den beri

264.

Serseri girme meydana
Âşık senden hâl isterler
Kallaşlık urma demi
Tasdik ehli kal isterler

Uyan gaflet hâbından
İspat isterler bâtından
Her âşıkın sohbetinden
Erkân ile yol isterler

Erenler oynar ütülmez
Bu yola hile katılmaz
Bunda hâr mihre satılmaz
Ya gevher ya la'l isterler

Bir kılı kırk pay ederler
Birin yol tutup giderler
Dile ne itibar ederler
Hâl içinde hâl isterler

Pir Sultan Abdal neylersin
Müşkil halledip söylersin
Arısın çiçek yaylarsın
Yarın senden bal isterler

265.

Sevda çekmek şanlarıdır
Gizlice erkânlarıdır
Hak yoluna canlarıdır
Kurbanı Bektaşilerin

Onlar Horasan'ı gezer
Demkeş olur bâde süzer
Seyyah olup dâim gezer
Sultanı Bektaşilerin

Sırlarına güç erilir
Remizleri geç bilinir
Üstat olan pir seçilir
Hünkârı Bektaşilerin

Arifler arifi gelir
Arife tarif vız gelir
Uzak yakın hep bir gelir
Hassına Bektaşilerin

Pir Sultan'ım bu ne demek
Yerde insan gökte melek
Hiç cahile çekme emek
Devridir Bektaşilerin

266.

Seyr eyledim şu cihanın varını
Âlem derya olmuş, yüzer var bunda
Kazanmıştır tarikatin kârını
Deste gülü idik, dîzâr var bunda

Açıldı dükkânlar, kuruldu pazar
Canlar mezat olmuş tellâlda gezer
Her kulun muradı Hak'tan bergüzar
Hakk'a makbul olan dîdâr var bunda

Evliya yoluna sen de taş atma
İblis'e uyup da benliğe gitme
Kendi bilirinden bir güman tutma
Kulun tedbirini bozar var bunda

Divânda bulunur gevherin kânı
Özünü doğru tut, yolunu tanı
Hâlî mi sandın sen de bu cihanı
Sırrın beyan etmez gezer var bunda

Pir Sultan'ım Haydar biz de varalım
Hâlimiz yettikçe biz de alalım
Arayup gevherin kânın bulalım
Marifet satılır pazar var bunda

267.

Seyran edip şu âlemde gezerken
Ah bana bir kanlı zalimden oldu
Yine dilim ile düştüm belâya
Sabır edemeyip dilimden oldu

Dedem bahçesinin meyvesin dermiş
Rehbere mürşide kalesin vermiş
Arıya bal vermiş belasın vermiş
Arı ağlar, bana balımdan oldu

Alabilsem şu Yezit'ten ahdımı
Koç yiğit ellere vermez bahtını
Yaz gününün boz bulanık vaktını
Ördek ağlar, bana telimden oldu

Hep güzeller kaşı yayını yazmış
Kişi sevdiği yârinden azmış
Yol kılıcı var deyü sözü kesmiş
Yolsuz ağlar, bana yolumdan oldu

Pir Sultan'ım eydür, bu işi nider
Kişi ne derse kendine eder
Çağrışıp bağrışıp turnalar gider
Turna ağlar, bana telimden oldu

268.

Seyran ettim erenlerin demini
Kudret kandilini yanarken gördüm
Burak olup içtim âb-ı hayattan
Hazret Peygamberi kanarken gördüm

Günde bin kez Hakk'a şükür ederken
Veysel erenler kataın yederken
Mûsâ Hakk'ın dîdârına giderken
Hızır müşkülünü anarken gördüm

Halil Kâbe yaptı insan gelmeğe
Şüphesiz günahlar kabul olmağa
İsmail uğruna kurban kılmağa
Bir melek bir koyun yederken gördüm

Nerden düşman gelir ise duyardı
Dost uğruna can-u başı koyardı
Her gün Hamza âşikâre gezerdi
Ali'yi Düldül'e binerken gördüm

Vefası yok imiş şunda fenanın
Hisabı yok imiş mülke konanın
Yavrusun aldırmış garip ananın
Parlayı parlayı yanarken gördüm

Pir Sultan'ım eydür, şunda gelmişler
Dizilmişler duasını almışlar
Bir birinin eteğini tutmuşlar
Müşkülün mürşide tınarken gördüm

269.

Seyredelim Horasan'ın ilini
Gördüm iki turna, güzel turnalar
Tavaf ettim İmamların yerini
Gördüm iki turna, güzel turnalar

Muhammed bizimdir, Ali bizimdir
Erkânı bizimdir, yolu bizimdir
Değmesin yad avcı, teli bizimdir
Gördüm iki turna, güzel turnalar

Muhammed Ali'den... damlar
Elinde doğar ol şems ile kamer
Yaylağı Yıldız'dır, gözleği Kemer
Gördüm iki turna, güzel turnalar

Şu gelen avcıdan hazerim, deyü
Ezelki ikrarı bozarım, deyü
Çığrışır, Tebriz'de öterim, deyü
Gördüm iki turna, güzel turnalar

Pir Sultan Abdal'ım kendi hâlinden
Kalmalıdır evliyanın yolundan
Kalkıştı gitti de Ali gölünden
Gördüm iki turna, güzel turnalar

270.

Seyyah olup şu âlemi gezerim
Bir dost bulamadım gün akşam oldu
Kendi efkârımca okur yazarım
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

İki elim kalkmaz oldu dizimden
Bilmem amelimden, bilmem özümden
Akıttım kanlı yaş ile gözümden
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

Yine boranlandı dağların başı
Akıttım gözümden kan ile yaşı
Emaneti alır ol veren kişi
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

Bozuk şu cihanın pergeri bozuk
Yazıktır şu geçen ömüre yazık
Tükendi daneler kalmadı azık
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

Pir Sultan'ım eydür ummana dalam
Gidenler gelmedi bir haber alam
Abdal oldum çullar geydim bir zaman
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

271.

Seyyah olup şu âlemi gezerken
Bulamadım hakkına kail olucu
Muhammed Ali'den kuruldu pazar
Odur bize lütf-ü kerem kılıcı

Gelmiş geçmiş işlerimizi bitiren
Odur bizim eksiğimiz yetiren
Dilerim onmasın Hakk'ın yitiren
Yolsuza hasımdır yolun kılıcı

Yola hor bakanın yamandır hâli
Kaldırın aradan kıyl ile kali
Evvel ebet pirim Muhammed Ali
Böyle günde odur imdat edici

Bekleyelim mülkün sahibi gele
Mümin kullarına tecelli kıla
Muhammed Ali'nin kurduğu yola
Kalmamış sıdk ile nazar kılıcı

Pir Sultan'ım hiç doğruya gelen yok
Ol mümin kulların işin alan yok
Şu âlemde hâlimden bir bilen yok
Herkes kendi sevdasına bakıcı

272.

Sofu mezhebimizi ne sorarsın
Biz Muhammed Ali diyenlerdeniz
Gözlüye gizli yoktur ne ararsın
Biz Muhammed Ali diyenlerdeniz

Muhammed Ali'dir Kırkların başı
Anı bilmeyenin nicolur işi
Uralım yezitlere lanet taşı
Biz, Muhammed Ali diyenlerdeniz

Sofu, bize sen ne mezhep sorarsın
Biz, Muhammed, Ali diyenlerdeniz
Gözlüye gizli mi olur, ne dersin
Biz, Muhammed Ali diyenlerdeniz

Biz tüccar değiliz, alıp satmayız
Karnımız geniştir, kibir tutmayız
Rizasız çiğ lokmayı da yutmayız
Biz, Muhammed Ali diyenlerdeniz

Eğnimize kırmızılar geyeriz
Hâlimizce her manadan duyarız
Katarda İmam Câfer'i uyarız
Biz, Muhammed, Ali diyenlerdeniz

Pir Sultan'ım eydür, deryalar ganî
Evveli Muhammed, âhiri Ali,
Anlardan öğrendik erkânı, yolu
Biz, Muhammed, Ali diyenlerdeniz

273.

Sordum sarı çiğdeme
Sen nerede kışlarsın
Ne sorarsın ey kardaş
Yer altında kışlarım

Sordum sarı çiğdeme
Yer altında ne yersin
Ne sorarsın ey kardaş
Kudret lokması yerim

Sordum sarı çiğdeme
Senin benzin ne sarı
Ne sorarsın hey derviş
Hak korkusu çekerim

Sordum sarı çiğdeme
Anan baban var mıdır
Ne sorarsın hey derviş
Anam yer, babam yağmur

Sordum sarı çiğdeme
Asâcığı elinde
Hak kelamı dilinde
Çiğdemde dervişlik var

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan erenlerle
Yüzü dolu nurlarla
Ak sakallı pirlerle
Çiğdemde dervişlik var

274.

Sultan Nevrûz günü cemdir erenler
Gönüller şaz oldu ehl-i imanın
Cemâl yâri görüp doğru bilenler
Himmeti erince Nevrûz Sultan'ın

Cümle eşya bugün destur aldılar
Aşk ile dîdâra karşı yandılar
Erenler ceminde bade sundular
Himmeti erince Nevrûz Sultan'ın

Erenler dergâhı rûşen bugünde
Doldurmuş badeyi, sunar elinde
Susuz olan kanar kendi gölünde
Himmeti erince Nevrûz Sultan'ın

Sultan Nevrûz günü canlar uyanır
Hâl ehli olanlar nura boyanır
Muhip olan bugün ceme dolanır
Himmeti erince Nevrûz Sultan'ın

Pir himmet eyledi bu gün kuluna
Cümle muhip bugün cemde buluna
Cümle eşya konar kudret balına
Himmeti erince Nevrûz Sultan'ın

Âşık olan canlar bugün gelürler
Sultan Nevrûz günü birlik olurlar
Hallâk-ı cihandan ziya alurlar
Himmeti erince Nevrûz Sultan'ın

Pir Sultan'ım eydür, erenler cemde
Akar çeşmim yaşı her dem bu demde
Muhabbet ateşi yanar sinemde
Himmeti erince Nevrûz Sultan'ın

275.

Sultan Suyu gibi çağlayıp akma
Durulur, gam yeme divane gönül
Er başında duman, dağ başında kış
Erilir, gam yeme divane gönül

Bizden selam söylen dosta gidene
Yuf yalancıya da, lanet nâdana
Bunca düşman ardımızdan yeltene
Yorulur, gam yeme divane gönül

Şah-ı Merdan önümüzde kılavuz
Yıkılır mı Hakk'ın yaptığı havuz
Üç günlük dünyada her yahşi, yavuz
Dirilir, gam yeme divane gönül

Pir Sultan Abdal'ım sırdan sırada
Bu iş böyle oldu, kalsın burada
Cümlemizin yeltendiği murada
Erilir, gam yeme divane gönül

276.

Şah'a gider ben bir bezirgân gördüm
Ayrılmam katardan ben şimden geri
Hemen tutmuş hakikatin yolunu
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Bezirgân yükünü Yemen'den tutmuş
Ona hizmet eden dergâha yetmiş
Sevdiğim sılada bir oda tutmuş
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Bezirgânın yükü lâl ile gevher
Ana kâr mı kılar harâmi zafer (?)
Bezirgânlar başı ol İmam Câfer
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Şu yalan dünyada ne bulduk vefâ
Fırsat elde iken süregör sefâ
Bezirgânlar başı pirim Mustafâ
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Pir Sultan Abdal'ım âşıkı çoklar
Hiç kardaş bulmamış kend'özün yoklar
Korktuğumuz yerden Yaradan saklar
Ayrılmam katardan ben şimden geri

277.

Şah-ı Merdan Ali Kurdu bu yolu
Hazret-i Fatıma cihanın gülü
Evvel Seyyit Ali aldı yürüdü
Kırkların serdârıdır Kızıl Deli

Tanrı Dağ koruna çökmüş oturur
Yıldız salını ayağına getirir
Bir avuç toprakla hudut geçirir
Kırkların serdârıdır Kızıl Deli

Pirim etini kendi defn eyledi
Çaldı taşı pare pare eyledi
Pirim Ali bu kelamı söyledi
Kırkların serdârıdır Kızıl Deli

Gör pirim küffara netti neyledi
Şehr horozlarına dua eyledi
Sarı Kız'ı iki pare eyledi
Yatsuda horozları ündüren Kızıl Deli

Pir Sultan'ım eydür, sancak getiri
Zemheride gonca güller bitiri
Kalenin altın üstüne getiri
Rum'un fethin eden Şah Kızıl Deli

278.

Şah-ı Merdan kullarıyız
Mevla'dan gayrı değiliz
Kanaat ile yürürüz
İlla tokuz aç değiliz

Evliya gönlümüz aldı
Kalbimiz nur ile doldu
Gözlerimiz cemal gördü
Cennete muhtaç değiliz

Evvel biziz, âhır biziz
Heman leyl-ü nehâr biziz
Gül açılmış bahar biziz
Biz yaz olduk, kış değiliz

Yüzler'den Kırklar'a erdik
Tarikat ehlini bulduk
Yediler'den haber sorduk
Üçler, deniz, hiç değiliz

Pir Sultan'ım göçüm göçüm
Sızdık eridik Hak içün
Dünyayı terk etmek içün
Altun olduk, tunç değiliz

279.

Şah'ın nûru musun ey canlar canı
Varın layık olun hâllerinize
Mürüvvet erenler dârına durdum
Canım kurban olsun yollarınıza

Erenlerin altın akçası mısın
Mümin kardaşların goncası mısın
Şah-ı Merdan Ali bahçesi misin
Gelir bülbül konar dallarınıza

Rehberin payını yemen, ayırın
Mürşidin payını candan kayırın
Dudaktan emzirin, lebten doyurun
Hak mihman gelince evlerinize

Lanet ile Yezitleri taradım
Hakk'ın kitabını açtım aradım
Kırklar ile cem olmaktı muradım
İmam Cafer çıkar yollarımıza

Pir Sultan'ım eydür, Yezitler gamda
Horasan erleri Urum'da Şam'da
Biz de mihman olduk bir ayn-i cemde
Doyup usanmadık hâllerinize

280.

Şah'ım illerinden gelen turnalar
Çağrışıp karışıp konar Şah deyü
Tâlib olan mürşidini arzular
Destine el salıp sunar Şah deyü

İki kuş bir yavru besler yuvada
Ona mürşid gerek yuyup arıda
İki yüce şahin döner havada
İmam evlerine konar Şah deyü

Aramıza düştü ayrılık tozu
Buymuş başımıza yazılan yazı
Bağrımızı deldi turna âvâzı
Suvaz göllerine iner Şah deyü

Hak'tan nidâ geldi garip bülbüle
Bülbül âşık oldu bahçede güle
Ali niyet etti bindi Düldül'e
Sultan evlerine gider Şah deyü

Pir Sultan'ım eydür, gözümün yaşı
Delik deşik oldu bağrımın başı
Kalktı havalandı gönlümün kuşu
Şah'ın dergâhına konar Şah deyü

281.

Şecaatin varsa kalbinde sakla
Nasihatim dinle, sakın gururdan
Bir işin önünden sonunu yokla
Nasihatim dinle, sakın gururdan

Hünerin var ise yerini devşir
Bir söz söyleyicek kalbinde pişir
Ululanmak bir Mevla'ya yaraşır
Nasihatim dinle, sakın gururdan

Hatırın yıkarlar hatır yıkınca
Gözyaşı yenilmez taşıp akınca
El elden üstündür arşa erince
Nasihatim dinle, sakın gururdan

Oku asılanın yayı yasılır
Gaziler kılıcı arşa asılır
Gurur ile kahramanlar basılır
Nasihatim dinle, sakın gururdan

Pir Sultan'ım ulular izin izle
Kemliği terk eyleyip eyliği özle
Hasmın karıncaysa merdâne gözle
Nasihatim dinle, sakın gururdan

282.

Şimdi bizim aramıza
Yola boyun veren gelsin
Şeriat tarikati
Hakikati bilen gelsin

Kişi hâlden anlayınca
Hakikati dinleyince
Üstüne yol uğrayınca
Ayrılmayıp duran gelsin

Tâlib olunca bir tâlib
İşini Mevla'ya salıp
İzzet ile selam alıp
Gönüllere giren gelsin

Koyup dünya davasını
Hakk'a verip sevdasını
Doğrulayıp öz nefsini
Şeytanı öldüren gelsin

Pir Sultan'ım ol çelebiye
Eyvallahım var veliye
Muhiddin'e hâl diliyle
Yolun sırrın soran gelsin

283.

Şu benim sevdiğim şirin sözleri
Büyüdü sineme, ne dağlar oldu
Karınca yükünü fil çekmez oldu
Azdı zaman azdı, ne çağlar oldu

Tâlib gelmez oldu pir nefesine
Elin alıp gitmez oldu yasına
Dağlar sindi tepeler duldasına
Büyüdü tepeler, ne dağlar oldu

Tâlib mi benliği elden salmayan
Bahri gibi ummanlara dalmayan
Evveli eğnine şallar bulmayan
Şimdi atlas geydi, ne beyler oldu

Nesîmî yüzüldü, Mansûr asıldı
Ali'm Düldül'e bindi küffar basıldı
Nice ulu sular ferden kesildi
Aktı gür pınarlar, ne çağlar oldu

Gönül turnam uçtu gitti gölünden
Bülbül vazgelir mi gonca gülünden
Abdal Pir Sultan'ım çarhın elinden
Dîdeler yaş döktü, kan ağlar oldu

284.

Şu dünyada benim gönül verdiğim
Birisi Muhammed birisi Ali
Adına şanına kurban olduğum
Birisi Muhammed birisi Ali

Ali söyler, Hızır yazar âyeti
Elinde Zülfikar zehirden katı
Âşikâre Ali'nin kerâmâtı
Birisi Muhammed birisi Ali

Âb-ı hayat çeşmelerin açtıran
Dalga urup dalgaları coşturan
Dolu kevser ile bizi kandıran
Birisi Muhammed birisi Ali

Can bülbülü gezer ten kafesinde
Ali'nin sırrın söyler nefesinde
Dünya kurulurken oturan postta
Birisi Muhammed birisi Ali

Pir Sultan'ım bu nefesi haklayan
Evliyanın gizli sırrın saklayan
Sırat köprüsünün başın bekleyen
Birisi Muhammed birisi Ali

285.

Şu karşı yaylada göç katar katar
Bir güzel sevdası serimde tüter
Bu ayrılık bana ölümden beter
Geçti dost kervanı eğleme beni

Bu benim sevdiğim başta oturur
Bir güzelin derdi beni bitirir
Bu ayrılık bana zulüm getirir
Geçti dost kervanı eğleme beni

Ben gidersem Sunam bana ağlama
Ciğerimi aşk oduna dağlama
Benden başkasına meyil bağlama
Geçti dost kervanı eğleme beni

Gider isem bu il sana yurt olsun
Munafıklar aramıza kurt olsun
Ben ölürsem yüreğine dert olsun
Geçti dost kervanı eğleme beni

Pir Sultan Abdal'ım dağlar aşalım
Aşalım da dost iline düşelim
Çok nimetin yedim helallaşalım
Geçti dost kervanı eğleme beni

286.

Şu karşıki karlı dağı gördün mü
Rüzgârın bulmuş eriyip gider
Akan sulardan ibret aldın mı
Yüzünü yerlere sürüyüp gider

Sürünün önünde giden avcılar
Sıcak sıcak günde yakar güneşler
Evel zaman yemiş veren ağaçlar
Anlar da kalmamış kuruyup gider

Kadirsin Allah'ım sen de kadirsin
Üstümüzde dört direkli çadırsın
Çağırdığımız yerde hazır nâzırsın
Cümlemiz üstüne yürüyüp gider

Bizim deryamız derindir boylanmaz
Bin nasihat etsen biri dinlenmez
Gidi merkeb hiç bir yere bağlanmaz
Başında yuların sürüyüp gider

Pir Sultan'ım söyler sözü özünden
Âşıksın sakınır iki gözünden
Olur olmaz münkirlerin sözünden
Eksilmez gölümüz kuruyup gider

287.

Şu yalan dünyaya geldim geleli
Özge elden özge yâr bulamadım
Yaralandım al kanlara bulandım
Elimin kanını yur bulamadım

Güzel olan neyler altın akçayı
Arif olan düzer türlü bohçayı
Vücudumda seyreyledim bahçeyi
Dosta el değmedik nar bulamadım

Dostun zülüfleri deste deste
Erenler Hak için oturmuş posta
Bir zaman sağ gezdim bir zaman hasta
Hasta hâlin nedir der bulamadım

Felek benim kırdı kolum kanadım
Baykuş gibi viranlarda tünedim
Bugün üç güzelin nabzın sınadım
Can feda yoluna der bulamadım

Felek benim kurulu yayımı basdın
Her köşe başında yolumu kesdin
Keskin kadeh ile dolumdan içtin
Yandı yüreciğim kar bulamadım

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan Abdal'ım dağlar ben olsam
Dağlarda biten laleler ben olsam
Âlem çiçek olsa, arı ben olsam
Dost elinden tatlı bal bulamadım

288.

Şu yalan dünyaya geldim geleli
Şu gönlümün gamı gitmez dahi ne
Sevgili canandan ayrı düşeli
Şu çeşmimin yaşı dinmez dahi ne

Neylersin sen anın çırağın yakıp
Olur olmazların kahrını çekip
Dört yanımız aldı engelli rakîp
Vâdesi yetesi olmaz dahi ne

Gel dediğim yerde gelir isterim
Dur dediğim yerde durur isterim
Bir hâlimden bilir canan isterim
Gönül sahibini bulmaz dahi ne

Pir Sultan Abdal der, girdik bu yola
Dost odur ki dostun yolunda ola
Tedbiri üstüne takdir havale
Kulun kendi dediği olmaz dahi ne

289.

Şu yalan dünyaya geldim geleli
Kahbe felek bizi çarha çalıyor
Ecel gömleğini takdim eğnime
Aldayıp da yüzümüze gülüyor

Gidi düşman, uğrun uğrun gülersin
Size sağlık, bize ölüm dilersin
Bir gün olur, saçın başın yolarsın
Nicesinin malı, mülkü kalıyor

Kahbe felek ne iş işler bizlere
Sarıyorlarmış on arşın bezlere
Şu dünyaya bakan ala gözlere
Bir gün olup kara toprak doluyor

Irızkım çok, deyü mala güvenme
Dünyalığa tapup odlara yanma
Ağyar ile bile kalırım sanma
Yiğit ölüp nazlı yâri kalıyor

Bugün sekiz gündür, dokuz gecedir
Mümin kulların köşeği yücedir
Felek, bir okumuş derin hocadır
Seçip seçip eyisini alıyor

Pir Sultan Abdal'ım, yandım da tüttüm
Ahret azığını dünyada tuttum
Nöbetim geldi de koydum öğüttüm
Bizden hakkın aldı, size varıyor

290.

Şükür bizi bu meydana
Getirenin demine Hû
Ceset içinde bu canı
Bitirenin demine Hû

Güzeldir Ali'min sesi
Silelim gönülden pası
Ayn-ı cemde bu nefesi
Okuyanın demine Hû

İzleyelim Ali izini
Uyaralım can gözünü
Kırklar ile bir üzümü
İçirenin demine Hû

Pir Sultan'ım bu ne demek
Hiç cahile çekme emek
Hazır pişmiş nân-ü nemek
Yedirenin demine Hû

291.

Takdir-i İlâhîden budur nasibim
Az vermiştir, çok istemem çare ne
Bu kadar nasibim, budur kisibim
Bülbül gibi zâr eylesem çare ne

Düşmanımın yaraları azmaya
Dostumun hayrını şerre yazmaya
Bu dünyada melil mahzun gezmeye
Mahlukattan âr eylesem çare ne

Bakmaz mısın viran olmuş bendime
Hâlim malûm olsun ol efendime
Hançer alsam, hamle kılsam kendime
Kendi kendim paralasam çare ne

Gam kasavet yuva yaptı sineme
Kahır gömleğini geydim eğnime
Perişanlık düştü viran göynüme
Türlü türlü aşk bağlasam çare ne

Pir Sultan Abdal'ım çekerim çoktan
Ya İlâhî bizi kurtar tutsaktan
Bu derdin dermanın isterim Hak'tan
Halka hâlim arz eylesem çare ne

292.

Tâlibin özünü hâl eyle pişir
Bu meydana çiğden lokma gelir mi
Üstat nazarında tuzlanmayınca
O lokmada lezzet karar olur mu

Rum İli halk olmaz basılmayınca
Hâriç damarları kesilmeyince
Gerçek senlik benlik seçilmeyince
Hak kapısı açılır ayan olur mu

Kardaş benim hatırcığım yıkıldı
Münâfık şerrinden belim büküldü
(Urum'a doğru bir) ordu çekildi
Yola giden ere menzil olur mu

İkilik dediğin de birletilmez
Bilirim yoluma gönül katılmaz
Kara taştan cevher alıp satılmaz
Kâmil olan kardaş neyler olur mu

Pir Sultan'ım eydür dostla görüştük
Mürşit nazarında ikrar veriştik
Bir karındaş kendi tuzağa tüşse
Düşen kardaş kalkar böyle olur mu

293.

Tarikate ikrar verdim
Lânet Yezit'ten el yudum
Muhammed Ali'yi gördüm
Firdevs-i âlâ içinde

Allah bir, Muhammed hakdı
Rehberim kemendi takdı
Çekti pire teslim etti
Firdevs-i âlâ içinde

Pirden nasihati aldım
Ben belimi bağlı gördüm
Kendimi Mirac'da buldum
Firdevs-i âlâ içinde

Ben kutlu postuma geçtim
Sekahüm şerbetin içtim
Ol saat kıl-kalden geçtim
Firdevs-i âlâ içinde

Dîdâr defterine geçtim
Münkir münafıkı seçtim
Mezhebde Cafer'e düştüm
Firdevs-i âlâ içinde

Mehdi'ye vardır niyazım
On İki İmama bağlı özüm
Şükür dîdâr gördü gözüm
Firdevs-i âlâ içinde

Pir Sultan'ım dünya fânî
Bizdedir Hakk'ın nişanı
Hakk'a kurban verdim canı
Firdevs-i âlâ içinde

294.

Tasanup ta gönül sen melül olma
Komadığın yerde bir nesne alma
Başına geleni kimseden bilme
Bizi ağlatan pir yine güldürür

Bu haneye geldik bilmek için de
Bu dünyaya geldik gülmek için de
Yürüyelim hırka gömlek içinde
Bizi ağlatan pir yine güldürür

Hakikatta işin tamam olursa
Hak'tan bil başına ne hâl gelirse
Acep verdiğini yine alırsa
Bizi ağlatan pir yine güldürür

Hakikat kapısına eyle nazar
Dividi, kalemi okuyup yazar
Yolunu bilmeyen serseri gezer
Bizi ağlatan pir yine güldürür

Hakikat kapısın açmış ulular
Hakk'ı sevenleri arar bulurlar
Hakk'ı sevenler de Hakk'a gelirler
Bizi ağlatan pir yine güldürür

PİR SULTAN ABDAL

Hakk'ı sevenlerin gerekmez yaşı
Hayvandan kötüdür aşkı yok kişi
Merhamet etmektir dervişin işi
Bizi ağlatan pir yine güldürür

295.

Temennâya geldim erenler size
Temennâ edeyim destur olursa
Mürvet kapıların bağlaman bize
İçeri gireyim destur olursa

Pirim deyü divanına geçeyim
Destinizden âb-ı hayat içeyim
İzniniz olursa ağzım açayım
Bir mânâ söyleyim destur olursa

Tâlib günahkârdır pir meydanında
Zülfikar oynuyor durmaz kınında
Rehberin önünde pir meydanında
Kemer best olayım destur olursa

Rehbere bağlıdır tâlibin başı
Durmuyor akıyor didemin yaşı
Arafat Dağında koçun savaşı
Erkâna düşeyim destur olursa

Pir Sultan Abdal'ım, hey güzel Şah'ım
Günahlıyım, arşa çıkıyor âhım
Pire kurban olsun bu tatlı canım
Terceman olayım destur olursa

296.

Türap ol da gez bir zaman
İncinme gönül, incinme
İleri gerili söze
İncinme gönül, incinme

Türaplık cümlenin başı
Daim çiğnenmektir işi
Üstüne atarlar leşi
İncinme gönül, incinme

Müminler cennete doldu
Münafık meydanda kaldı
Bühtan Fatma Ana'ya oldu
İncinme gönül, incinme

Ali'mdir dünyada hoca
Kur'an'da okunan hece
Burda alçak, orda yüce
İncinme gönül, incinme

Pir Sultan'ım, doğan aylar
Geçinir yoksullar, baylar
Her keşli sıfatın söyler
İncinme gönül, incinme

297.

Türbesin üstünü nakş eylediler
Âşık olan canı şaz eylediler
Seni dört köşeye baş eylediler
Gel dinim, imanım İmam Hüseyin

Akan sular gibi akasım gelmez
Şehrine girersem çıkasım gelmez
Yezid'in yüzüne bakasım gelmez
Gel dinim, imanım İmam Hüseyin

Senin abdalların yanar yakılır
Katarımız On iki İmama katılır
Bunda Yezitlere lanet okunur
Gel dinim, imanım İmam Hüseyin

İmam Hüseyin'in yolları bağlı
Âşık olanların ciğeri dağlı
Hazret-i Ali'nin sevgili oğlu
Gel dinim, imanım imam Hüseyin

Senin âşıkların semâın dutar
Kadir geceleri şem'alar yanar
Mezhebim İmam Cafer'e uyar
Gel dinim, imanım İmam Hüseyin

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan'ım eydür, erenler nerde
Çalısız, kayasız bir sahra yerde
Kerbela çölünde, kandilde nurda
Gel dinim, imanım İmam Hüseyin

298.

Türlü tefârikten tutmuş yükünü
Bu gün bu bezirgân Ali'den gelir
Hocam, Hızır'ı kervan başı etmiş
Bugün bu bezirgân Ali'den gelir

Doludur kadehler, sunuyor sâki
Yüz bin harami olsa yoktur bâki
İnci, sedef, lâl-ü güherdir yükü
Bugün bu bezirgân Ali'den gelir

Selman gibi; Şah devesin yederim
Gevherim harc'olan şehre giderim
Alan kardaşlara satlık ederim
Bugün bu bezirgân Ali'den gelir

Âdemoğlu ne çekersin âh-u zâr
Tabib isen gel yarama melhem sar
Yüküm türlü kumaş, Şah damgası var
Bugün bu bezirgân Ali'den gelir

Pir Sultan Abdal'ım, tendedir canım
Keskindir ataşım, yeğindir nârım
Şah açmış dükkânın, bezetmiş şehrin
Bugün bu bezirgân Ali'den gelir

299.

Uçtu havalandı gönülün kuşu
Uçmayınca gönül yârdan ayrılmaz
Suyum ılıtsalar, tenim yusalar
Yumayınca gönül yârdan ayrılmaz

Usta kesler gelmiş tabutum ölçer
Nazlı yâr gönlümden kâh gelir geçer
Ulu terziler gelmiş kefenim biçer
Biçmeyince gönül yârdan ayrılmaz

Nazlı yâr gönlüne gelmesin hata
Daha yol gider mi buradan öte
Eğersiz yularsız ağaçtan ata
Binmeyince gönül yârdan ayrılmaz

Pir Sultan Abdal'ım canım cezada
Bir yiğin atım yok yolum gözede
Ecel şerbetinden verin bize de
İçmeyince gönül yârdan ayrılmaz

300.

Uğrum sıra giden boz atlı Hızır
Ayrılık derdinin dermanı nedir
Şu iki âleme olmuşsun nâzır
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Sığanmıştır ağca kolun, bilekler
Hak katında kabul olsun dilekler
Arş yüzünde secde kılan melekler
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Küseyim de ben yârime küseyim
Siyah zülfün mâh yüzüne asayım
Kerbela'da yatan İmam Hüseyin
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Hanı şu dünyanın toprağı, taşı
Akıttım gözümden kan ile yaşı
Urum illerinin Hacı Bektaşı
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Aksaya geyinmiş, incedir beli
Ben pirimi gördüm, tatlıdır dili
Tanrı'nın arslanı Hazreti Ali
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Gıcılar da dağlar başı gıcılar
Çıkmaz oldu içerimden acılar
Arafat dağından gelen hacılar
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Dünyayı sorarsan bir dipsiz anbar
Ali'nin yoldaşı Zülfikâr, Kanber
Kâbe'yi yaptıran Halil Peygamber
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Deryanın yüzünde dönen üç gemi
Yiyelim, içelim, sürelim demi
Geminin sahibi ol Hızır Nebi
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Pir Sultan Abdal'ım, içtim cur'adan
Okudum ağını, bilmem karadan
Yeri, göğü, cümle âlemi yaradan
Ayrılık derdinin dermanı nedir

301.

Uğruma bir çığın düştü
Bir ucu mahşer içinde
Açıldı şar dükkânı
Ne ararsan var içinde

Var dükkâna pazar eyle
Hışmından kork hazer eyle
Aya güne nazar eyle
Ay Ali gün nur içinde

Ay Ali'dir gün Muhammed
Üç yüz altmış altı sünnet
Balıklar da suya hasret
Çarh dönerler göl içinde

Ay Ali'dir gün Muhammed
Kılasın farz ile sünnet
Yedi tamu sekiz cennet
Bülbül oynar gül içinde

Göl içinde çarhı döner
Susuzluktan bağrı yanar
Müminler secdeye iner
Seyir var seyir içinde

PİR SULTAN ABDAL

Kudretten derildi arı
Arıları çeker dizârı
Dinle imdi sen o zârı
Arı oynar bal içinde

Pir Sultan'ım hey gaziler
Yazıldı kara yazılar
Tâlib mürşidin arzular
Gönül oynar dil içinde

302.

Usul boylu sevdiğimden ayrıldım
Arada bir kelam söz olmayılan
İşitenler hayran oldu zârıma
Ateşim yanuban köz olmayılan

Kimi al geyinmiş, kimi beyazı
Gerçek erenlere eylen niyazı
Dostun dosta bir almadır ayvazı
Kusurun yazar mı al olmayılan

Ali'nin duası arşa direktir
İnanman gaziler, dünya kalleştir
Ben gördüm dersen, görücüler çoktur
Münkir de görür mü göz olmayılan

Koy, sürenler sürsün yolun doğrusun
Tutun, ele verin sırat uğrusun
Âşık bilir maşukunun eğrisin
Kişi hırsız m'olur az vermeyilen

Pir Sultan Abdal'ım, bekle pirimi
Kaşlar cellat olmuş, kirpik harâmi
Yar gele de sara benim yaramı
Rakip de saramaz öz olmayılan

303.

Uyurken üstüme geldi erenler
Ne yatarsın gafil, uyan dediler
Mâhitab olmuştur yüzün görenler
Şunda duranlara merdan, dediler

Uyandım gafletten, açtım gözümü
Erenler pâyine sürdüm yüzümü
Söylettiler, hak söyledim sözümü
Hak bin bir kelamı inan, dediler

Gökten indi derler idi İsa'ya
Zebur'u Davud'a, Tevrat Musâ'ya
Üçüncüde İncil indi İsâ'ya
Dördüncü Resul'e Furkan, dediler

Kanber önü sıra bindi Düldül'e
Pirim Hacı Bektaş Kırklar'la bile
Âb-ı Zemzem ile cümlesin sile
Bir dolu sundular, içi kan, dediler

Dağların deminden, çekilir erler
Ördeği arzu eder cevlâna göller
Deryalar geçilmez, bulanık seller
Kalbi pâk olana umman, dediler

Kalbin pâk olursa var Hakk'a düş ol
Erenler önünde dil olma, sus ol
Dünyanın varından vazgeç, derviş ol
Bu yolda dervişe sultan, dediler

Dediler, belayı çeken Eyyub'dur
Erenlerin sırrı hoş acayiptir
Her bir yerde sırrın açmak ayıptır
Gizli pinhanlara boyan, dediler

Pir Sultan, düşmüşüm er sevdasına
Âşıklar düşmesin el sevdasına
Bir nazar kılmışım kalbim pasına
Eğer âşık isen uryan, dediler

304.

Uyur idik uyardılar.
Diriye saydılar bizi
Koyun olduk ses anladık
Sürüye saydılar bizi

Sürülüp kasaba gittik
Kanarayı mesken ettik.
Canı Hakk'a teslim ettik.
Ölüye saydılar bizi

Pir defterine yazıldık.
Hak divanına dizildik
Bal olduk şerbet ezildik
Doluya saydılar bizi

Hâlimizi hal eyledik
Yolumuzu yol eyledik
Her çiçekten bal eyledik
Arıya saydılar bizi

Pir Sultan'ım eydür şunda.
Çok keramet var insanda
O cihanda bu cihanda
Ali'ye saydılar bizi

305.

Üç gözlü pınarın gözün ararsan
Onu bilen bu cihanı fark eder
Deryadaki kuşun izin ararsan
Onu bilen bu cihanı fark eder

Bir kuş gördüm ayakları çizmeli
Seyyah olup şu âlemi gezmeli
Dört kitabın her ismini yazmalı
Onu bilen bu cihanı fark eder

Bir kuş gördüm ayağında nalı var
Kendisi bir, iki tane dili var
Padişahtır, ülkesi var, ili var
Onu bilen bu cihanı fark eder

Bir hasta gördüm, soramadım hâlin
Başı kabak olmuş, ayağı yalın
İki oğlan doğurmuş bir erlik gelin
Onu bilen bu cihanı fark eder

Pir Sultan Abdal'ım, ey Şah-ı Merdan
İnayet erişe ganiden pirden
Sultan Süleyman'ın mühürü sırdan
Onu bilen bu cihanı fark eder

306.

Üfürdüm çırağı uyandıramadım
Gönlümü yüksekten indiremedim
Aç doyurup susuz kandıramadım
Ben nice varayım Hak divanına

Ulu yol üstünde köprü kurmadım
Hatırlar hoş edip gönül yapmadım
Hakk'ın emrettiği yola gitmedim
Ben nice varayım Hak divanına

Yeşil pınarlarda parlayıp akar
Asilzade olan aslına çeker
Pervane olan aşkın oduna yanar
Ben nice varayım Hak divanına

Ben yükümü tuttum kaba söz ile
Günahlar kazandım elâ göz ile
Ya nasıl çıkayım kara yüz ile
Ben nice varayım Hak divanına

Pir Sultan'ım eydür kılarım zârı
Yüküm lâl-ü güher Şah damgası varı
Eğer âşık isen gel sar yaramı
Ben nice varayım Hak divanına

307.

Vefat ettim şu dünyadan
Gidiyorum dertli dertli
İndim türâba döşendim
Gidiyorum dertli dertli

Aha bak gözüm yaşına
Dahi ne gelür başıma
İndim musalla taşına
Gidiyorum dertli dertli

Musalladan kaldırdılar
Yönüm Hakk'a döndürdüler
Sinim Hakk'a gönderdiler
Gidiyorum dertli dertli

Vardım sinimin başına
Zebâniler sual sordu
Ali'm şefaatçi oldu
Gidiyorum dertli dertli

Arafat'a Fâtiha götürü
Cümlemiz Hak'tan bitiri
Arafat'a dört kapıyı
Gidiyorum dertli dertli

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan bu ne olacak
Bizler sizlere varacak
Şu dünyada kim kalacak
Gidiyorum dertli dertli

308.

Viran bahçelerde bülbül öter mi
Gönül eğlencesi gül olmayınca
Merhemsiz yaralar onar biter mi
Bir gerçek veliden el olmayınca

Nefse uyan Hakk'a uymuş değildir
Gaziler namazın kılmış değildir
Bu gezen abdallar derviş değildir
Arkasında hırka şal olmayınca

Tabib olmayınca yaram sarılmaz
Mürşit olmayınca pire varılmaz
Yüz bin asker olsa Yezit kırılmaz
Eli Zülfikarlı Ali olmayınca

Bu aşk meydanında bir divan olur
O meydana düşen nevcivân olur
İtikatsız tâlib boş kovan olur
Vızılar arısı bal olmayınca

Değme ârif bunun sırrın bilemez
Bilse de künhüne âgâh olamaz
Her dede ölümüy diri kılamaz
Hünkâr Hacı Bektaş Veli olmayınca

PİR SULTAN ABDAL

İki melek gelir sual sorarlar
Dökerler hurcunu gevher ararlar
Bir kılın üstüne köprü kurarlar
Geçemezsin Hakk'a kul olmayınca

Pir Sultan'ım baştan dalga aşırır
Taşırır da âşıkları coşurur
Her bildiğin rehber çiğ mi pişirir
Yanıp ateşlere kül olmayınca

309.

Yağmur ile yağdım, yel ile esdim
Yanmış yüreğime kar bulamadım
İndim bahçeleri seyran eyledim
Hiç bir el değmemiş nar bulamadım

Şimdiki bahçede nar mı bulunur
Şimdi her yiğitte ar mı bulunur
İkrarına sahip er mi bulunur
Kendözüne sahip er bulamadım

Sakın meyil verme yüze gülene
Bahçedeki gülün gider talana
Bu dünya fânidir kendin bilene
Gönül konduracak dal bulamadım

Er eri sınar, münafık münkirin
Yüreğimden çıkmaz ateşin nârın
Küllî beyan ettiler Ali sırrın
Gizli sır içinde sır bulamadım

Abdal Pir Sultan'ım, olmuşum nâzır
Eyvallah, serimiz meydanda hazır
Bin bir ismle cihana geldi Hızır
Ey dost, senden âlâ er bulamadım

310.

Yalan dünya sana bel mi bağlarım
Hanı benim önüm sıra gelenler
Ölüm var derlerdi ben inanmazdım
Doya duydum essâh imiş diyenler

Yaratmıştır insan ile hayvanı
İnsanda emanet koydu bu canı
Üç yüz altmış altı peygamber hanı
Bizi kor mu ya onları alanlar

Şöyle bir günahkâr kul türemişem
Bilemem ben feleğe neylemişem
Feleğin burcunu çok aramışam
Bel mi bağlar şu dünyayı görenler

Pir Sultan Abdal'ım gezerek gelir
Elinde defteri yazarak gelir
Sıra, dolanarak bize de gelir
Ölmez imiş bizim için ölenler

311.

Yemen ellerinden beri gelirken
Turnalar Ali'mi görmediniz mi
Hava üzerinde sema ederken
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

Şah'ım Hayber Kalesi'ni yıkarken
Nice Yezit halka olup bakarken
Muhammed Mustafa Mi'rac'a çıkarken
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

Kim gördü deryada balık izini
Eğildi öptü Kanber'in gözünü
Nerde dinler Ali'm hûb avazını
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

Havanın yüzünde semâ tutarken
Âb-ı Kevser şarabından içerken
Muhammed gül-ü reyhanın seçerken
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

Şeriat yolunu Muhammed açtı
Tarikat menzilini Ali seçti
Bu meydandan nice erenler geçti
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

PİR SULTAN ABDAL

Pir Sultan'ım eydür, vur gidiyi
Dilim zikr eder daim Hüdâ'yı
On İki İmam'ın nesli sultanı
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

312.

Yemen illerine bir can gönderdim
Yâ Ali sen sakla senden isterim
Ak donunu kırmızıya bandırdım
Yâ Ali sen sakla senden isterim

Şu gelen Bozatlı Hızır dediler
Nerede çağırsan hazır dediler
Erişmedi Üçler Beşler Yediler
Yâ Ali sen sakla senden isterim

Bugün ay ile yıldız da kavuştu
Aşna olan aşnasıyla görüştü
Hasret olan hasretine kavuştu
Yâ Ali sen sakla senden isterim

Göz göz ettim açtım yaralar başın
Didemden akıttım kan ile yaşın
Sana varan öksüz garibin işin
Yâ Ali sen sakla senden isterim

Pir Sultan Abdal'ı düşürdün gama
Kimi Rum'a gider kimisi Acem'e
Dilerim dergâhta aç susuz koma
Yâ Ali sen sakla senden isterim

313.

Yetmiş iki buçuk millet dileği
Yaradan'a yalvarırlar sabahtan
Ol demde seğrişir arşın meleği
Yaradan'a yalvarırlar sabahtan

Kul olanın uyku kalmaz gözünde
Gezmeyelim kör Şeytan'ın sözünde
Dağ horozu öter arşın yüzünde
Yaradan'a yalvarırlar sabahtan

Herkes metaını alıp satıyor
Hak Muhammed Ali cana yetiyor
Cümle kuşlar yuvasında ötüyor
Yaradan'a yalvarırlar sabahtan

Seher vaktı oldu, nasıldır hâller
Ol zaman açılır kırmızı güller
Hâcet kapısına açıktır derler
Yaradan'a yalvarırlar sabahtan

Pir Sultan Abdal'ım Kırklar Yediler
Seherde ötüşür kumru tutiler
Hâcet kapısına açık dediler
Yaradan'a yalvarırlar sabahtan

314.

Yine dosttan haber geldi
Dalgalandı, coştu gönül
Bir doğru yol ele girdi
Katarlandı, göçtü gönül

Kılavuzum Şah-ı Merdan
Çevresi dopdolu nurdan
Bunda bir hercayi dosttan
Neylersin, vazgeçti gönül

Sır Ali'nin sırrı idi
Seyr edeni sever idi
Şunda bir avcı var idi
Vardı ağa düştü gönül

Açıldı bahçenin gülü
Öter içinde bülbülü
Dost elinden dolu dolu
Sarhoş oldu, içti gönül

Pir Sultan'ım zülfü nider
Er olan ikrarın güder
Ceset bunda seyran eder
Çün Hakk'a ulaştı gönül

315.

Yine gönül havalandı zâ ile
Beni İmam Hüseyin'e gönderin
Medet merhamet olmasın zâ ile
Beni İmam Hüseyin'e gönderin

Kutlu günde pirden doğup aşmada
Ceset gerip olup aklım şaşmada
Dağlar ıssılanıp soğuk coşmada
Beni İmam Hüseyin'e gönderin

Yüklendi purçunum develer ile
Yoldaş olmuş kardaş livalar ile
Büyük küçük kardaş dualar ile
Beni İmam Hüseyin'e gönderin

Pir Sultan Abdal'ım haklı söyledi
İndi Riza göllerini boyladı
Tuz ekmekte hakkını helal eyledi
Beni İmam Hüseyin'e gönderin

316.

Yine ılgıt ılgıt yeller esince
Bulutlar kaynaşır yel nice olur
Şah İmam'a beli etmeyen gaziler
Sürerler dergâhtan hal nice olur

Pek imiş, kurulmaz feleğin yayı
Ezelden sunulur âşıkın payı
İki dinli daim yüze gülücü
Sürerler dergâhtan hal nice olur

Er değildir er nefesi tutmayan
Er pirlik kalbini temiz etmeyen
Özünü rizaya teslim etmeyen
Sürerler dergâhtan hal nice olur

Erenler kabul eylemez yalanı
İçi sual olup dışı güleni
Evvel ikrar verip sonra döneni
Sürerler dergâhtan hal nice olur

Pir Sultan'ım ihlas çağırır pirine
Yerler gökler inler âh-u zârına
Mümin olan çıkar Hak divanına
Sürerler dergâhtan hal nice olur

317.

Yine mihman gördüm, gönlüm şaz oldu
Mihmanlar siz bize safa geldiniz
Kar kış yağar iken bahar yaz oldu
Mihmanlar siz bize safa geldiniz

Müsafir gelirse kısmeti bile
Müsafirdir, Hızır'dır, özrünü dile
Büyük küçük anı hep Hızır bile
Mihmanlar siz bize safa geldiniz

Bir eve kahr olsa müsafir gelmez
Çalışsa çırpınsa eksiği bitmez
Çağırsa bağırsa bir ere yetmez
Mihmanlar siz bize safa geldiniz

Müsafir aşk kapısının dilidir
Hızır müsafirin gonca gülüdür
Tanrı müsafiri Şah'ım Ali'dir
Mihmanlar siz bize safa geldiniz

Himmet eyle pirim müsafir gele
Yavaş yaşık yiyip yüzümüz güle
Pir Sultan uğuru tut sen gel eve
Mihmanlar siz bize safa geldiniz

318.

Yine tamam oldu senenin başı
Aktıkça akar gözümün yaşı
Mümin olanlar veriyor cûşu
Münkir Yezid kıymetini bilmedi

İnşallah Yezid'in nesli kırılır
Mümin olan Hak cemine derilir
Bir orucun bin bir hacca yazılır
Oruç tutan ebed mahrum kalmadı

Peygamberin vasisin kodular
Alnına Mervan adın dediler
On İki İmam'ı bir bir yediler
Mazlumların âhı yerde kalmadı

Hasan ile Hüseyn Ali'nin oğlu
Yezid'in elinden ciğeri dağlı
Mümin olan Şah'a ikrarı bağlı
İkrara bend olan yoldan dönmedi

Ne dilersen Hak'tan eyle dileği
Muhammed Ali'nin yanar çırağı
Pir Sultan'ım Mevla ile pazarı
Pire ikrar veren geri dönmedi

319.

Yine yeşillendi dağlar
Kararıp kocamaz bağlar
Her nereye varsam ağlar
Felek, senden gülen kimdir

Ateşim yanıp bitmeden
Ruh girip bu ten koşmadan
Ana rahmine düşmeden
Düşmeden doğan kimdir

Yiğit ister yâranlığa
Baykuş konar viranlığa
On sekiz yıl karanlığa
Hızır ile duran kimdir

Pir Sultan'ım der, varalım
Anda günahlar görelim
Azrail'den haber alalım
Kendi canın alan kimdir

320.

Yol içinde yol sorarsan
Yol Muhammed Ali'nindir
Yetmiş iki dil sorarsan
Dil Muhammed Ali'nindir

Kanı bizden evvel gelen
Beş vaktını tamam kılan
On parmağı pınar olan
El Muhammed Ali'nindir

Varma Yezid'in yanına
Çirki bulaşır tenine
Yazık değil mi canına
Can Muhammed Ali'nindir

Cennet kapısı açıldı
Âleme rahmet saçıldı
Bağ-u bahçeler açıldı
Gül Muhammed Ali'nindir

Söyler Pir Sultan'ım söyler
Hakk'ın birliğini birler
Doğmuş bu âleme nurlar
Nur muhammed Ali'nindir

321.

Yönümü döndürdüm Sarı Sultan'a
Ali muradımız vere sabahtan
Yüzümü süreyim Seydi Battal'a
Münkire Zülfikar çala sabahtan

Bülbül de bahçede gülşene kondu
Hüseyin Hak için serini verdi
Doldurdu bize de bir dolu verdi
Ol Hızır'ın yeşil eli sabahtan

Havaric'i dinden eden nisbettir
Tac vuruldu bize yeşil, kisvettir
Mümine cennette nasip kısmettir
Açılır cennetin gülü sabahtan

Kul olanın Eyyup gibi derdolur
Bu gece anın da ismi vird-olur
Anın da cennette yurdu bell-olur
Hakk'ı vird eyler dili sabahtan

Pir Sultan Abdal'ım Ali görünür
Kul olanlar yüzün üstü sürünür
Her ne dersen bu ednâda bulunur
Ali muradımız vere sabahtan

322.

Yüce yüce dağlardan mı gelirsin
Hayır mı, gök turnam, yardan ne haber
Benim sevdiğimi sen de bilirsin
Hayır mı, gök turnam, yardan ne haber

Koyuverin ben yârime varayım
Muradıma, maksuduma ereyim
Sen bilmezsen ağ kuğudan sorayım
Hayır mı, gök turnam, yardan ne haber

Benim yârim kıya kıya bakınır
Ak ellere al kınalar yakınır
O da senin gibi güller sokunur
Hayır mı, gök turnam, yardan ne haber

Benim yârim gezişinden bellidir
Ak elleri deste deste güllüdür
İbrişim kuşaklı, ince bellidir
Hayır mı, gök turnam, yardan ne haber

Pir Sultan Abdal'ım, güllerim beştir
Yârimden ayrıldım, günlerim hiçtir
Kılavuzun birdir, katarın kaçtır
Hayır mı, gök turnam, yardan ne haber

323.

Yükseklerden alçaklara indirdi
Felek şol kanadım kıralden beri
Aklım aldı divaneye döndürdü
Kudret oku ile vuraldan beri

Şu dünyaya gelen bir bir gitmede
Hiç eksilmez derdim her gün artmada
Tûr Dağı tutuşmuş yanıp tütmede
Hakk'ın dîzarını görelden beri

Musa söyler idi bin bir kelamı
Kudret eli ile çaldı kalemi
Öküze yükletti cümle âlemi
Dünyanın temelin kuraldan beri

Allah'ın ansa da ağlasa kişi
Akıtsa gözünden kan ile yaşı
Havaya çekildi Muallak Taşı
Muhammed miraca varaldan beri

Pir Sultan ah eyledi de gülmedi
Aradı derdine derman bulmadı
Hak uğruna serin verdi dönmedi
Ferhat şu dağları delelden beri

SÖZLÜK

A

Âb: Su.

Abâ: Kalın yünlü kumaş ve bu yünden yapılmış giysi

Âbâ: Babalar, atalar; gezegenler; şeyhler.

Abdal: Derviş eren; tasavvuf yoluna giren; dünya ile ilgisini kesip Tanrı'ya bağlanan kimse.

Abdal Musa: Alevilerle Bektaşilerin sevip saydığı bir ermiş. Söylentilere göre, Hacı Bektaş Veli'nin amcası Haydar Ata'nın oğlu Hasan Gazi'nin oğludur.

Abdalân: Abdallar, erenler, ermişler.

Âb-ı Hızır: Ölmezlek (ölümsüzlük).

Âb-ı Engür: Üzüm suyu, şarap.

Âb-ı Kevser: Kevser suyu, cennette bulunan Kevser havuzunun baldan tatlı, kardan soğuk suyu.

Âdâb: Uyulması gereken kurallar, yollar, görenekler; tarikatta göreneği izleme, kurallara uyma.

Adâvet: Düşmanlık; hınç, kin.

Adem: Yokluk, hiçlik.

Adl: Adalet, adillik. Âdil: Adaletli, haktanır.

Adû: Düşman. A'dâ: düşmanlar, kıyıcı, zalim.

Âfitâb: Güneş.

Afv: Af, bağışlama; özür dileme; işten çıkarılma, kovulma.

Âgâh: Bilen, anlayan, bilgili.

Agyâr: Yabancılar, ötekiler; düşmanlar.

Ağca: Akça, beyazca.

Ağmak: Yükselmek, havalanmak, yukarı çıkarmak; sarkmak.

Ağu: Zehir.

Ahd ü aman: And içme, söz verme.

Ahd: Ant, söz verme, yemin, bağlanma; sözleşme; çağ, zaman; öç, hınç.

Ahfâd: Torunlar; yardımcılar; soy sop.

Ahmed-i Muhtar: Hazreti Muhammed.

Ahmed: Muhammed'in adlarından; övgüye değer.

Akşı şaşmak: Şaşırmak.

Alem: Bayrak; iz, işaret.

Alevî: Muhammed'ten sonra gelen üç halifeyi (Ebubekir, Ömer, Osman) tanımayıp Ali'yi halife sayan, O'na ve On İki İmam'a bağlanan; şiîliği benimseyen.

Âl: Soy

Âl-ü evlât: Muhammed'in soyu, ondan gelenler.

Âl-i abâ: Muhammed'in soyundan gelenler, onun abması altında toplananlar: Ali, Fatma, Hasan, Hüseyin.

Âli: Yüksek, ulu, yüce.

Ali: Hazreti Muhammed'in amcası Ebu Tâlip'in oğlu, Hasan ile Hüseyin'in babası, dördünce halife; Alevilere göre On İki İmam'dan birincisi; İmam Aliyel Murtaza. 559'de Mekke'de doğan Ali, camide namaz kılarken 661' de Küfe'de Mülcemoğlu tarafından hançerle arkadan vurularak öldürülmüştür.

Ali Baba: Pir Sultan'ın musahibi, tarikata girme arkadaşı.

Âlişân: Anlı şanlı, ünü sanı yüksek.

Âllemel'esme: Tanrı adları.

Alma: Elma.

Âmâl: İstekler, emeller, umutlar.

Amân: Yardım isteme; inanma güvenme; bağışlanmayı dileme; bağışlama. Aman Vermek: Bağışlamaya söz vermek

Âmennâ: İnandık, doğru bulduk.

Amel: İş, edim, davranış; tapınma; niyet.

Âmil: Yapan, işleyen, yapıcı; etken.

Ân: Güzellik, albeni; an, lahza.

Andelip: Bülbül.

Anda: Onda, orada.

Arafat: Mekke yanındaki kutsal dağ. Hacılar gider.

Arif: Bilen, anlayan, gerçek bilgiyle uğraşan, ermiş. Tanrıya giden yolda şeriat, tarikat, hakikat aşamalarını aşıp marifet'e ulaşmış kişi.

Arş ü Ferş: Gökle yer.

Arş-ı âlâ, Arş-ı muazzam: Yüce kat; Tanrı katı.

Arş: Göğün dokuzuncu katı; sedir, taht; tavan, çatı; insan; gönül.

Arz: Yeryüzü.

Arzıman: Dilek, istek, özlem; istekli.

Askerî: bak. Hasan Askerî.

Âsâ: Uzun sopa, değnek. Hazreti Musa'nın mucize yaratan sopası.

Âsân: Kolay.

Askeri: bak. Hasan Askeri.

Asuman: Gök, gökyüzü.

Âşık: Seven, saz şairi; Bektaşilikte tarikata girmek isteyen kişi; tarikat eri; Tanrı yolunu seçen.

Âşikâre: Açık.

Âşinâ: Bilen, bildik, tanıdık, dost; tarikatta iki kişini birbiriyle can kardeşi olması; can kardeşi.

Âşk: Aşk, tarikate; Tanrı'ya sevgi ve bağlılık; Alevilikte Ali'yi sevme.

Âteş-i püryân: (yakıcı) Ateş.

Âvâz: Ses, bağırma, bağırtı.

Âyân: Açık, belli, ortada.

Aydur (aydar, eydür): Söyler, der.

Ayıtmak (aytmak): Söylemek, demek.

Ayn-el yakîn: Mebihyimye görülen, gözle gerçekliği kesin olarak görülen görüşe, dönüşen bilgi; Tanrı'yı gözle görerek bilip tanıma.

Ayn-ı cem: Bektaşilerle Alevilerin tarikata yeni giren ya da anılması gereken kişiler için düzenledikleri tören. Törenden sonra yenilip içilir, saz çalınır, nefes okunur, oynanır.

Âzam: En yüksek, ulu.

Azık: Yiyecek, besin.

Âzim: Büyük, yüce.

B

Balım Sultan: Bektaşilerce ikinci Pir tanınan Hızır Balı. Hacı Bektaş Veli'nin kız edindiği Kadıncık Ana'nı dördüncü göbekten torunu Mürsel Baba'nın oğludur. Ölümü 1516.

Bâb: Kapı, geçit.

Bâd: Yel, rüzgâr. Bâd-ı sâbâ: Sabah (tan) yeli.

Bâde: İçki, şarap.

Bâğbâd: Bağcı, bahçıvan, bağ bekçisi.

Bahr: Deniz.

Bahrî: Deniz ördeği, dalgıç.

Bâl: Kol, kanat; koruma; yürek gönül.

Bâlâ: Yüce, yüksek.

Balım Sultan: Bektaşilerce ikinci Pir tanınan Hızır Balı. Hacı Bektaş Veli'nin kız edindiği Kadıncık Ana'nı dördüncü göbekten torunu Mürsel Baba'nın oğludur. Ölümü 1516.

Balkımak: Parlamak, ışıldamak.

Basılmak: Yenilmek.

Bay: Zengin.

Baz: Doğan kuşu.

Bâr: Yük.

Bârû: Kale duvarı, kale bedeni.

Bâtın: Gizli, görünmeyen, iç yüz. Dünyanın iç yüzü. Tanrı adlarındandır.

Bed: Kötü, çirkin. Bed-kâr: İşi kötü, kötü iş.

Bedr: Dolunay, on dört gecelik ay.

Bek: Sağlam, sert, dayanıklı; güçlü.

Beka: Kalma, kalım, sürme, yaşama.

Beli: Evet, peki doğru.

Belik: İnce saç örgüsü.

Bende: Kul, köle, bağlanmış.

Beng: Esrar, gizem.

Berdâr olmak: İpe çekilmek, asılmak.

Berdâr: Asılmış.

Bergüzar: Armağan, andaç.

Berî: Uzak, öte, ayrı, kurtulmuş; temiz.

Berk: Yaprak; şimşek; sağlam.

Beşâret: Muştu, müjde.

Beyt-ullah: Tanrı evi, Kâbe; gönül.

Beyt-ül-haram: Kâbe.

Beyt: Ev, konut.

Bezirgân: Tüccar; konuşması cevher saçan; mürşid-i kâmil.

Bezm: Meclis, toplatı, eğlence.

Biat etmek: Uymak, el tutup uymak; tarikata girmek; nasip almak; inkâr etmek.

Biçare: Çaresiz, umarsız.

Bile: Birlikte, ile.

Bilece: Birikte.

Billâhi: Tanrı (Allah) için.

Bimâr: Hasta, sayrı.

Bizâr: Bezgin, usanmış; küskün

Bînihayet: Sonsuzluk.

Boran: Fırtına, rüzgârla karışık yağmur.

Boylamak: Ölçmek.

Boylanmak: Ölçülmek.

Börk: Külah, başlık.

Burak: Miraç'ta Peygamber'in bindiği at.

Burca burca: Burcu burcu.

Burca vermek: Uç vermek, tomurcuklanmak.

Burhan: Kesin kanıt (delil), belge.

Buymak: Üşümek; donmak.

Bühtan: İftira, kara çalma.

Büryân: Kebap, kızartma.

C

Cabbar: Güçlü

Câfer: Ali'nin torunlarından altıncı İmam. Adı Câfer, lakabı Sadık'tır. Câferî Mezhebi'nin kurucusudur.

Câferî meshebi: Şiîliğin en yaygın mezhebi. On İki İmam tanıyan bu mezhep, altıncı İmam Câfer Sadık'ın görüş ve düşüncelerini kabul eder. Alevîler buna bağlıdır.

Câh: Yer mevki.

Can: Tarikat erleri, mürit, derviş.

Cân-ı cân: Canın canı, Tanrı.

Car: İmdat, yardım, çare.

Câvid: Sonsuz, sonu olmayan.

Cebrâil: Meleklerin en büyüklerinden olup Peygamber'e Tanrı buyruklarını getirendir.

Ced: Ata, dede.

Cemâl: Yüz, yüz güzelliği.

Cim: Arap alfabesinde c harfi; zülüf, cevap.

Cevahir: Cevherler; değerli süs taşları, mücevherat.

Cur'a (cüra): Yudum, bir yudumda içilen içki.

Cünûn: Delilik, çılgınlık.

Cüdâ: Uzak, ayrılmış, ayrı.

Cümle: Hep, bütün.

Cûş etmek: Coşmak.

Ç

Çar: dört.

Çarh: Çark, talih, tekerlek

Çâk: yarık, yırtık, yırtmaç; yırtma.

Çerağ (çırağ): Çıra, mum, ışık.

Çeşm: Göz

Çiğin: omuz.

Çün: çünkü, mademki

D

Dam: Ahır.

Dar: Adam asmakta kullanılan üç ayaklı araç.

Delil: Yol gösterici, rehber.

Dem: An, nefes-içki.

Deme: Deyiş, şiir.

Dergâh: Tekke.

Derilmek: Toplanmak.

Dest: El.

Destur: İzin.

Deşt: Ova, çöl.

Devran: Çağ zaman.

Didar: Yüz, çehre.

Dilleşmek: Söylemek; söyleşmek, konuşmak.

Divane: Deli, çılgın.

Divân: Divan, sedir; mahkeme.

Diyâr: Ülke; yurt.

Dolu: İçki.

Domur: Gonca.

Don: Giysi.

Dölek: Düz yer; uslu kişi.

Dört Kapı: Tasavvufun dört kapısı: şeriat, tarikat, marifet, hakikat.

Dört Kitap: Tevrat, Zebur, incil, Kuran.

Döş: Göğüs. Döşürmek, devşirmek, toplamak.

Dulda: Korunaklı yer.

Duş olmak: Onurlanmak, rastlamak.

Dü: İki.

Düldül: Hz. Ali'nin atı.

Dür: İnci.

Düvazde: On iki İmam ve onlardan söz eden deyişler.

Dûzah: Cehennem.

E

Ebed: Sonu olmayan gelecek zaman, sonrasız, sonsuz.

Ebrû: Kaş.

Ebsem durmak: Susmak, sır vermemek.

Ednâ: Daha (en, çok) aşağı; alçak.

Eğin (eğn): Sırt, arka, omuz; giysi.

Ehl-i beyt: Ev halkı; Muhammed ile kızı Fatma, amca oğlu Ali, onun çocukları Hasan ile Hüseyin.

Ehl-i dil: Gönüldeş, gönül adamı, Tanrı'yı anlamış kişi.

Ekber: En büyük.

Elif: Arap alfabesinin ilk harfi; Tanrı; boy bos.

Elifli taç: Dervişlerin başlarına giydikleri tepesi on iki parçalıkülah.

Em: İlaç

Enbiyâ: Peygamberler.

Enel Hak: Ben Tanrı'yım, Hallac-ı Mansur tarafından söylenmiştir. İnsanın tanrının yansıması olduğunu belirtir.

Ervâh: Ruhlar, canlar; yaşamın cevherleri.

Eydür (aydur, eyder, eder): Söyler, der, der ki.

Eyyâm: Günler, gündüzler.

Ezel: Önce, öncesiz; başlangıcı olmayan.

F

Fakr: Yoksulluk, eksiklik.

Farımak: Yaşlanmak; yorulmak; usanmak.

Faş: Açığa vurma, yayma.

Fâtıma (Fatma): Hz. Muhammed'in kızı, Ali'nin karısı, Hasan'la Hüseyin'in anası.

Felek: Gök; evren, dünya; talih.

Fenâ bulmak: Yok olmak.

Fer: Güç; ışık, aydınlık.

Ferişte: Melek; günahsız, suçsuz kimse.

Firâk: Ayrılık; üzüntü, sıkıntı.

Firdevs: Cennette altıncı bahçe.

Firkat: Ayrılık, Tanrı'dan ayrı kalma.

G

Gâh: Arasıra; yer.

Ganî: Gönlü zengin; varlıklı, cömert, Tanrı.

Gark: Batma; dalma.

Gazâ: Din uğruna savaş.

Gazel: Sararmış yaprak.

Gazi Hünkâr: Hacı Bektaş Veli.

Gedâ: Dilenci; yoksul; âşık.

Geştigüzar: Gezip dolaşma, yolculuk.

Gılman: Cennettekilere hizmet eden yakışıklı delikanlılar.

Gidi: Deyyus, pezevenk.

Giryân: Ağlayan.

Girye: Gözyaşı, ağlama.

Göğermek (gövermek): Yeşillenmek, yaşamak; olgunlaşmak.

Gövel: Yeşil başlı ördek, suna.

Gûş eylemek: Dinlenmek, kulak vermek.

Gülizar: Güllük, gül bahçesi.

Güzâr: Geçen, geçici.

H

Habip: Sevgili, seven, dost. Tanrı'nın sevgilisi Muhammed.

Hacı Bektaş Veli: XIII. yüzyılda yaşayan ve Bektaşiliği kuran pir.

Hafid-i Peygamber: Hz. Muhammed'in torunu.

Hafid: Torun.

Hâk-ı pây: Ayak toprağı (tozu).

Hâk: Toprak, yer.

Hâl olmak: Erimek, kendinden geçmek.

Hâl: Tarikat ve tasavvufta coşkuyla kendinden geçme.

Hâli hâl etmek (eylemek): Kendinden geçerek derin zevke varmak.

Hâlik: Yaratan, Tanrı.

Hallâc-ı Mansûr: Enel Hak (Ben Tanrı'yım) dediği ve bu sözü şeriata aykırı görüldüğü için 922 yılında Bağdat'ta asılan sofi.

Hamakat: Ahmaklık, anlayışsızlık.

Hamza: Hz. Muhammed'in amcasının oğlu.

Har: Eşek.

Harâbât: Yıkık, dağınık.

Hasan Askeri: On birinci imam.

Hasm: Düşman.

Haşimî: Haşimoğulları; Haşim, Hz. Muhammed'in dördün-cü dedesidir.

Haşr: Kıyamet günü.

Hatayi: İran Şahı İsmail Safevî'nin şiirlerinde kullandığı ad.

Hatem: Yüzük.

Hatice: Muhammed'in karısı.

Havf: Korku.

Haydar: Aslan, yiğit, yürekli; Hz. Ali.

Hazer: Sakınma, korunma.

Hazreti Şah: Hz. Ali.

Hâb: Uyku.

Hân: Sofra; tepsi.

Hâr: Diken.

Hergiz: Hiçbir zaman.

Hezen: Odun, kiriş, kereste.

Hıyan: Hain

Hidayet: Doğru yola girme, hak yolunu tutma, Müslümanlığı benimseme.

Himmet: Yardım.

Hod-bin: Bencil.

Horasan Erleri: XIII. yüzyılda Anadolu'da Selçuklulara karşı Baba İlyas'ın çevresinde ayaklanan ve sonradan Bektaşiler içinde eriyen Batınî topluluğu.

Hû: O, Tanrı.

Hûb: Güzel.

Hulk: Huy, doğa; ahlak.

Hurûc: Çıkış, dışarı çıkma.

Hûn: Kan; öldürme. Hûn-hâr: kan dökücü.

Hûr: Güneş; ahu gözlü; huri

Hûri: Cennetteki güzel kızlar; sevgili.

Hüdâ: Tanrı.

Hümâ: Devlet (cennet) kuşu.

Hüseyin (İmam Hüseyin): Ali'nin oğlu, Hz. Muhammed'in torunu, Üçüncü İmam. 622-680 yılları arasında yaşamış, Mekke'den Kûfe'ye giderken Muharrem ayında Kerbela'da Yezit'in askerlerince öldürülmüştür.

Hüsn: Güzellik.

I

Ilgın ılgın: Ilgıt ılgıt, hafif hafif.

Irak: Uzak.

İ

İblis: Şeytan; cin; hilekâr.

İbtida: Önce, başlangıç.

İcazet: İzin, onay. bir kimseye şeyhlik ve halifelik verildiğini gösterir belge.

İki Cihan Fahrı: İki dünyanın övüncü, Hz. Muhammed.

İkrâr vermek: Tarikata girmek.

İkrâr: Saklamadan söyleme, tarikata girdiğini dil ile söyleme; tarikate girerken kurallara uyacağına söz verme.

İlayık: Layık, yaraşır.

İlen: İle.

İnâyet: İyilik, lütuf.

İradet: İrade; istek.

İrahmet: Yağmur.

İrençber: Rençber, çiftçi.

İrfân: Bilgi, Tanrı'nın giz ve gerçeklerini kavrama.

İvmek: Acele etmek.

İye: Sahip.

İzzet: Yücelik, ululuk, güç, kuvvet.

K

Kaba (kebe): Elbise, giysi, kaftan; derviş giysisi.

Kadem: Ayak, aldım.

Kadim: Eski, öncesi olmayan; Tanrı.

Kakımak: Kızmak, darılmak.

Kalubelâ: "Evet dediler".

Kamu: Hep, bütün.

Kand: Şeker, tat, tatlılık.

Kanda (kande): Nerede.

Karçılanmak: Karla ağarmak.

Katar katar: Dizi dizi.

Kavil (kavl): Söz, sözleşme, anlaşma.

Kâmil: Olgun, tam, eksiksiz.

Kelp: Köpek.

Kem: Kötü.

Kemter: Çok kötü; güçsüz, düşkün.

Kerem: Soyluluk, asillik; cömertlik.

Kevn ü mekân: Evren; varlık.

Kırç: Küçük taneli yoğun kar; dolu.

Kırk kapı: Kırk makam.

Kırklar: Tanrı'nın buyruğu uyarınca evreni yöneten kırk ermiş; Fatma'nın evinde düzenlenen toplantıya katılıp da İmam Ali'den feyz alanlar, onun eilnden üzüm suyu içenler.

Kırmızı taç: Ali'ye gökten gönderilen kırmızı başlık; Alevilerle Bektaşilere göre Hz. Muhammed'in ölümünden sonra Ali bu tacı giymiştir.

Kisb: Kazanç; edinme; iş güç.

Koz: Ceviz.

Köçek: Küçük; tarikata yeni girmiş genç; törende oynayan delikanlı.

Küffâr: Kâfirler, inanmayanlar.

Kûh-ı Kef: Kaf Dağı.

Künc: Köşe, bucak. Künc-i gurbet: gurbet köşesi; tekke.

Künh: Temel, öz.

Küt: Kötürüm.

L

Lal: Dilsiz.

Lâ'l: Kırmızı, al; dudak; şarap; yakut.

Lâin: Lanetli; kovulmuş; istenilmeyen.

Lâmekan: Mekânsız, yersiz, yeri olmayan.

Leb: Dudak.

Leyl ü nehar: Gece gündüz.

Libas: Giysi, elbise.

M

Mağrip: Batı.

Mahlas: Takma ad, tapşırma.

Maksud: Amaçlanan, istenilen.

Maşrık: Doğu.

Maşuk (ma'şûk): Çok sevilen, sevgili; Tanrı.

Mâh: Ay.

Mâtem ayı: Kerbela olayının geçtiği 680 yılı Muharrem ayı.

Medh: Övgü.

Mel'ûn: Lanetli.

Melâhet: Usanç, bıkma.

Menzil: Konak yeri, amaç.

Mertebe: Aşama, derece.

Meşe: Orman.

Mevâli: Alevilere göre, Hz. Muhammed soyunun kul-ları.

Mevt: Ölüm, ölü.

Mey: İçki, şarap, rakı.

Meydan yeri: Tarikat töreninin, ayn-ı cem'in yapıldığı yer.

Meyil vermek: Gönül vermek.

Meyyit: Ölü, ölmüş.

Mir'ac: Göğe çıkma; Mekke'den Kudüs'e giden Hz. Muhammed'in bir gece göğe çıkarak Tanrı'yla görüşmesi.

Miskin: Yoksul; zavallı; tembel; derviş.

Mizan: Denge; terazi; Kıyamet'te günahlarla sevaplarıntartılması.

Mozulamak (muzulamak): Böğürmek, inlemek.

Muallâk taşı: Mirac gecesi Hz. Muhammed'in üstüne basıp göğe yükseldiği taş.

Muaviye: Halife Ali zamanında Şam Valisi olup onun Harîcilerce şehit edilmesinden sonra 661'de halifeliğin ilan etmiştir. 669'da Hasan'ı zehirletmiştir. Ölümünden sonra yerine geçen oğlu Yezit, Hüseyin'i Kerbela' da öldürtmüştür.

Muhannet: Alçak, vefasız, korkak.

Muharrem: 680 yılında Kerbela olayının geçtiği ay, matem (yas) ayı.

Muhbir: Haber veren, ihbar eden.

Muhip (muhib): Dost; tarikat eri; seven, gönül veren.

Murtaza: Razı edilmiş, seçilmiş, Tanrı'nın rızasını almış.

Musa: Museviliğin kurucusu olan, İsrail Oğulları'nı Mısır'da tutsak olmaktan kurtaran peygamber.

Musaf: Kitap; Kur'an.

Musâ: Arkadaş; tarikata girme arkadaşı.

Müderris: Medrese öğretmeni (hocası).

Mülcem Oğlu: Ali'yi camide namaz kılarken arkadan hançerle vurarak öldüren kişi.

Mülk: Mülk, ülke memleket.

Mümin: İnanan, müslüman; Alevilerde Müslüman erkeklere ömüminö, kadınlara ömüslimö denir.

Münafık: Bozguncu, ara bozucu, nifak sokucu; iki yüzlü.

Münasip: Uygun, yaraşır.

Münâcaat: Tanrı'ya yalvarma.

Münkir: İnkâr eden; Tanrı'nın varlığını tanımayan.

Mürde: Ölü, ölmüş.

Mürûr: Geçme, geçiş, geçip gitme.

Mürvet (mürüvvet): Erlik, insanlık, mertlik, iyilik.

Müşk: Misk, mis, güzel koku.

N

Nasip almak: Tarikate girmek.

Nâçâr: Çaresiz, umarsız, zavallı.

Nâdân: Bilgisiz, görgüsüz.

Nân u nemek: Ekmek ve tuz.

Nara urmak: Haykırmak, bağırmak, nara atmak.

Nâşi: Dolayı; hain; Alevilere yabancı olan.

Nebaşi: Kefen soyucu, mezar hırsızı.

Nebi: Peygamber

Necef: Ali'nin türbesinin bulunduğu yer.

Nefis: Can, ruh, öz; kendi.

Nerdüban: Merdiven; basamak.

Nesimî: Enelhak (Ben Tanrı'yım) dediği için Halep'te derisi yüzülerek 1404'te öldürülen tasavvufçu, Hurufî şair.

Nevat: Sevinç, şenlik.

Nevbahar: İlkbahar, bahar.

Nevcivân: Genel, taze.

Nevreste: Yeni bitmiş, taze.

Nevrûz: Yeni gün, baharın ilk günü; yılbaşı; güneşin Hamel burcuna girdiği 22 Mart günü; Alevi ve Bektaşilere göre Ali'nin doğum günü olup törenle kutlanır.

Nigâr: Güzel; sevgili.

Nihân: Gizli, giz; gizlenmiş.

Nikab: Örtü, peçe.

Nûş etmek: İçmek.

O

Od: Ateş.

Ol: O.

On İki İmam (On İkiler): Ali'den başlayarak Mehdi'de sona eren ve Ali'nin soyundan gelen imamlar. Ali, Hasan, Hüseyin, Zeynelabidin, Muhammed Mehdi. Şii, Alevi ve Bektaşiler bu imamlara büyük sevgi ve saygı duyarlar.

On iki kapılı şehir: İnsan vücudu.

Onultmak: İyileştirmek, tedavi etmek.

Ö

Ören: Yıkıntı, harabe.

Özge: Başka, ayrı.

P

Palan: Semer, eyer.

Pâk: Temiz, saf.

Pâmâl: Ayak altında kalmış, ciğnenmiş.

Pâre: Parça.

Penâh: Sığınak; sığınma.

Per: Kanat; değirmen kanadı.

Pervaz urmak (vurmak): Uçmak, kanat çırpmak.

Pes: Yeter, kâfi.

Peyik: Çavuş, emir getiren, er; haberci.

Peymân: Ant; yemin; kadeh.

Pinhân: Giz, sır.

Pir: Yaşlı, ihtiyar, büyük; tarikatı kuran; tarikatın başı; dervişin bağlı olduğu dede (şeyh).

Piş: Ön.

Post: Alevîlerle Bektaşilerde bir makamın adı.

Pür: Kurumuş çam yaprağı.

R

Rahman: Acıyan, esirgeyen; Tanrı.

Rahmet: Yağmur; bağışlama; acıma.

Rehber: Kılavuz, tarikate girmek isteyen talibe yol gösteren, onu elinden tutup mürşide (şeyhe) götüren kişi.

Resul: Elçi, peygamber yalvaç.

Resulullah: Tanrı'nın elçisi, Hz. Muhammed.

Resûl-ı ekrem, Resulullah: Hz. Muhammed.

Reyhan: Fesleğen.

Riya: İki yüzlülük; gösteriş; yalan.

Rûşen: Aydınlık; parlak.

Rûz u şeb: Gündüz gece.

Rûz: Gün, gündüz.

S

Sabâ: Gün doğusundan esen hafif ve tatlı yel.

Safâ: Saflık, temizlik; şenlik, keyif.

Sahabe: Hz. Muhammed'in yakın dostları.

Sala: Çağırma; cuma ya da cenaze namazına çağırmak için minareden okunan salâvat.

Salavat getirmek: Hz. Muhammed'e dua okumak.

Salavat: Dualar; namazlar.

Sayrı: Hasta.

Safi: Saf, katıksız, salt.

Saki: Sunan, dağıtan; içki sunan.

Sâl: Yıl.

Sefil: Ayağı, düşkün.

Sefine: Gemi.

Selmân-ı Fârisî: Hz. Muhammed'in yakınlarından ve Ali'nin dostlarından olup Kırklar Meclisi'nde sakiye rehberlik yapmıştır.

Semâ (semah): Alevi ve Bektaşilerde müzikle yapılan dinsel dans, kadınlı erkekli dönerek dansetme.

Semek: Balık; dünyayı boynuzlarında taşıdığına inanılan öküzün altında bulunan balık.

Ser-â-ser: Baştan başa, büsbütün.

Ser: Baş, kelle.

Sermest: Sarhoş.

Server: Lider, ulu kişi.

Sevim sevim: Sicim sicim, sicim gibi.

Seyyit Gazi: Emeviler zamanında Malatya yöresinde Bizanslılara karşı kahramanca savaşan Battal Gazi.

Sıdk: Doğruluk; bağlılık.

Sınık: Kırık, kırılmış; öldürücü.

Sırat: Ahirette üzerinden geçilecek kıldan ince, kılıçtan keskin köprü.

Sin: Mezar.

Sofu: Tarikata girmiş kimse, tarikat eri; derviş.

Sonuk: İlaç; merhem.

Söğünmek: Sönmek.

Suna: Yeşil başlı yaban ördeği; genç ve güzel kız.

Suphan: Tanrı.

Sükker: Şeker.

Sûz: Yanma, tutuşma, ateş; yakan.

Şahan (şahin): Doğan, şahin.

Şak: Yarık, çatlak, parça.

Şar: Kent, şehir, il.

Şavk: Işık, parıltı.

Şeb: Gece.

Şecaat: Yiğitlik, yüreklilik.

Şefaat: Bağışlanmayı dileme.

Şehinşeh: Şahlar şahı.

Şek: Kuşku, işkil, şüphe.

Şekvâ: Şikâyet.

Şekvetmek: Şikâyet etmek, yakınmak.

Şems: Güneş.

Şer: Kötülük.

Şîr-i Hükâ: Tanrı'nın Aslanı, Ali.

Şîr: Aslan; süt.

Şol: Şu.

T

Tahkik derviş: Özü sözü doğru (bir) derviş.

Takıyye: Sakınma, çekinme; yolunu, altınını, mezhebini gizli tutma.

Tamu: Cehennem.

Tana kalmak: Şaşırmak, şaşırıp kalmak. Tanrı'nın Aslanı: Hz. Ali.

Tarik: yol, tarikat; Tanrı'ya ulaşmak dileğiyle tutulan yol.

Tavaf eylemek: Çevresini dolaşmak; hacı olmak için Kâbe'nin çevresini dolaşmak.

Tâbân: Parlak, aydınlık.

Tâlib: İsteyen, istekli; tarikata girmeyi isteye ya da girmek üzere olan kişi.

Teber: Dervişlerin kullandığı iki yüzlü, yarım ay biçimindeki balta.

Teferrüc: Gezinme; gezinti.

Tevârih: Tarihler.

Tevekkeltü taâlallah: Tanrı'ya sığındım (dayandım).

Tevhid: Birleme, birleştirme; Tanrı'nın birliğini anlatma; lâilâhe illallah diye zikretme.

Tıfıl: Çocuk.

Tığ: Kılıç pala.

Tığlamak: Kurban kesmek.

Tor: Tuzak, kapan; toy, yabani.

Toylamak: Ağırlamak, doyurmak.

Tûbâ: Dalları bütün cenneti gölgeleyen büyük yemiş ağacı.

Tuman: Don; giysi.

Tûr-ı Sinâ: Sina Dağı.

Tûr: Dağ.

Tuz ekmek hakkı: Minnet borcu.

Türâb: Toprak, toz.

U

Uçmak: Cennet.

Uğru: Hırsız.

Uğrulamak: Çalmak.

Uğrun uğrun: Gizli gizli.

Ulya: Pek yüksek; şerefli.

Urmak: Vurmak.

Uruba (ruba): Giysi.

Urum (Rum): Anadolu; özellikle Orta Anadolu; Alevilerin yoğun olarak bulunduğu bölge: Sivas, Çorum, Amasya, Yozgat, Tokat.

Ü

Üğrümek: Sallamak.

Ün: Ses; ün.

Üryan: Çıplak; perişan.

Üzmek: Geri çekmek.

V

Vahdet: Yalnızlık; birlik, teklik; Tanrı'ya ulaşma (kavuşma).

Vasl: Kavuşma, ulaşma.

Vâlâ: Yüce, yüksek.

Vech: Yüz.

Veli: Dost, yardımcı, sahip; Tanrı'ya ulaşmış; gerçeğin gizine ermiş.

Vird: Belli zamanlarda okunan Kur'an cüzleri ile bazı dualar, yakarışlar, öğütler.

Y

Yad: Yabancı.

Yâd etmek: Anmak.

Yadel: Yabancı ülke (il).

Yağı: Düşman.

Yağlık: Çevre, baş örtüsü; mendil.

Yahşi: Güzel, iyi, hoş.

Yalabık: Şimşek; parlak.

Yâsin: Kur'anda bir sûre, "Muhammed" demektir.

Yavuz: Kötü.

Yaylamak: Gezip dolaşmak; yaylaya çıkmak; kokmak.

Yazı: Tarla, ova.

Yedi iklim dört köşe: Dünya.

Yedmek: Gütmek; götürmek.

Yeğ: Daha iyi, üstün.

Yeğin: Hızlı, şiddetli, gür, çok bol.

Yeksan: Bir; eşit; birlikte; düz.

Yekta: Biricik, tek, eşsiz.

Yesir: Esir, tutsak.

Yezdan: Tanrı.

Yezid: Muaviye'nin oğlu (645-683). Babasının ölümünden sonra Emevi Halifesi olmuştur. Kerbela olayını düzenlemiş, Hüseyin'i 680 yılında öldürtmüştür.

Yol babası: Mürşit.

Yol ehli: Tarikat kurallarına uyan derviş.

Yol: Yol; tarikat bilgisi (yolu), tarikatta davranış biçimi, erkân, görenek ve gelenekler.

Yöğrük: Çevik, hızlı.

Z

Zağ: Karga.

Zahid: Din buyruklarına sıkıca bağlanmış kişi.

Zahme: Yara.

Zâhir: Açık, belli; dış.

Zâkir: Zikreden.

Zâr: Ağlama, inleme; ağlayan, inleyen.

Zay: Kayıp, boş.

Zât-ı ebed (kerem): Tanrı.

Zebân: Dil.

Zemzem: Kâbe yakınında bu adda bir kuyudan alınan kutsal su.

Zerrin: Altından yapılmış.

Zevâl: Yokluk; sona erme.

Zeyn etmek: Süslemek.

Zibâ: Güzel, yakışıklı; süslü.

Zili çalınmak: Asılacağı duyurulmak.

Zuhur: Belirme, görünme, ortaya çıkma.

Zülfikar: Hz. Muhammed'in Ali'ye armağan ettiği ucu iki çatallı kılıç. Gökten indiğine inanılır. Ali ölünce oğlu Hasan, Zülfikar'ı Necef Denizi'ne atmıştır.

KAYNAKÇA

Aslanoğlu, İbrahim: Pir Sultan Abdallar, İstanbul, 1984, Erman Yayınevi.

Balım, Ali: Pir Sultan Abdal, Hayatı ve Şiirleri, Ankara, 1957, Emek Basım - Yayınevi.

Bayrak, Mehmet: Pir Sultan Abdal, 1986, Yorum Yayınları.

Bezirci, Asım: Pir Sultan, İstanbul, 1986, Say Kitap Pazarlama.

Çatbaş, Hasibe: Pir Sultan Abdal'ın Basılmamış Şiirleri, Ankara, 1945, Türk Tarih Kurumu Matbaası.

Eyuboğlu, Sabahattin - Erhat, Azra - Başgöz, İlhan: Pir Sultan Abdal, İstanbul, 1977, Cem Yayınevi.

Gölpınarlı, Abdülbaki - Boratav, Pertev Naili: Pir Sultan Abdal, Ankara, 1943, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Enstütüsü yayınları.

Gölpınarlı, Abdülbaki: Pir Sultan Abdal, İstanbul, 1953, Varlık Yayınevi.

Güneş, Mehmet: Pir Sultan Abdal'ın Kanlı Destanı, İstanbul, 1969, Habora Kitabevi.

İpçi, Hasan: Ozanlarımızın Diliyle Pir Sultan Abdal, İstanbul, 1965, Hakimiyet Matbaası.

Köklügiller, Ahmet: Pir Sultan Abdal, Yaşamı ve Şiirleri, İstanbul, 1984, Ertüze Yayınları.

Kudret, Cevdet: Pir Sultan Abdal, İstanbul, 1965.

Pir Sultan Abdal, İstanbul, 1977, De Yayınevi.

Öztelli, Cahit: Pir Sultan Abdal, Bütün Şiirleri, İstanbul, 1971, Milliyet Yayınları.

Sadettin Nüzhet (Ergun): XVII'nci Asır Saz şairlerinden Pir Sultan Abdal, 1929, Evkaf Matbaası.

Toy, Erol: Pir Sultan Abdal (oyun), İstanbul, 1969, İzlem Yayınları.

Ural, Orhan: Pir Sultan Abdal, Ankara, 1982, Türk Dil Kurumu Yayınları.

Uyguner, Muzaffer: Pir Sultan Abdal, Ankara, 1990, Bilgi Yayınları.

Ülger, Ali: Yeni Divan, Pir Sultan Abdal, Duisburg (Almanya), 1991

Yağcı, Öner: Pir Sultan Abdal, İstanbul, 1996, Gün Yayıncılık.

Yurdatap, Selâmi Münir: Pir Sultan Abdal, Hayatı ve Şiirleri, İstanbul, 1976, Sağlam Kitabevi.

(...), Pir Sultan Abdal, Hayatı ve Şiirleri, İstanbul, 1953, Maarif Kitaphanesi.

İÇİNDEKİLER

Pir Sultan Abdal (Hayatı) 5
1- Abdal olup şu dağları dolandım 9
2- Açıldı cennet kapısı 11
3-Âdem oğlu şu dünyaya gelince 12
4-Âgâh olun hey erenler 14
5- Ağlayı ağlayı durma karşımda 16
6- Akdeniz'i seyreyledik yalıdan 17
7- Ala gözlü bir canandan ayrıldım 19
8- Ala gözlü Şah'tan bir dolu geldi 20
9- Alay alay olmuş gelen turnalar 21
10- Alçakta yüksekte yatan erenler 22
11- Âlemlerin serverisin 23
12- Ali Ali, der de dönersin dolap 25
13- Ali'm gelir diye karşı giderler 27
14- Allah Allah desem, kalksam yürüsem 28
15- Allah'ım Allah'ım, cömert Allah'ım 29
16- Allah birdir Hak Muhammed Ali'dir 30
17- Aman hey erenler mürüvvet sizindir 32
18- Amanın eyle mürüvvet 33
19- Ankara'dan çıktım sabah namazı 34
20- Ârif kardaşlara bir sualim var 36
21- Arslan Ali'm ah edip de ağladı 37
22- Arzuladım size geldim 38
23- Arzulayıp Hak demine gelince 40

24- Âşık senin kıya kıya bakışın 41
25- Âşıkın başına gelmez hâl olmaz 43
26- Aşk ile yürüdük sen pire geldik 44
27- Aşura ayında mâtem orucu 45
28- Bağdad'ı Bağdad'ı şirin Bağdad'ı 46
29- Bakmaz mısın yeryüzünde bostana 47
30- Bana gül diyorlar, neme güleyim 48
31- Bâtın erlerinden Sultan Server 49
32- Be âşıklar ben bir dosttan ayrıldım 50
33- Be yârenler, be kardaşlar 51
34- Ben de şu dünyada üç güzel sevdim 52
35- Ben de şu dünyaya geldim giderim 53
36- Ben de şu dünyaya geldim geleli 54
37- Ben dervişim dersin göğsün açarsın 55
38- Ben gayri nesne bilmezem 56
39- Ben hocamdan böyle aldım dersimi 57
40- Ben müminin deyü dava kılanlar 58
41- Bir aşkın deryasın boyla 59
42- Bir bülbülcük konmuş dağlar başına 60
43- Bir çocuk da anasından doğunca 61
44- Bir gece Muhammed evde yatarken 63
45- Bir gül ile gülistanı seyrettim 65
46- Bir güzelin âşıkıyım ağlarım 67
47- Bir nefescik söyleyeyim 68
48- Bir öğüdüm vardır sana, söyleyem 69
49- Bir öksüz oğlandım, şehrine vardım 70

50- Bir seferim vardır Rum'un yüzüne....71
51- Bir servi dalında kaldı nazarım....72
52- Bir ulu kervandık kalktık Musul'dan....73
53- Bir üzümden Kırklar bütün mest oldu....74
54- Birlik makamında bir güzel gördüm....75
55- Biz bunda bülbüllük eylemeyiz....76
56- Bizden selam olsun sofu canlara....77
57- Bize mihman geldi, şad oldu gönlüm....78
58- Bizim içtiğimiz dolu....79
59- Gece gündüz arzumanım Kerbela....80
60- Böyle midir sizin ilin töresi....81
61- Bu dünyanın evvelini sorarsan....82
62- Bu gün elime almaz oldum sazım....83
63- Bu yolun ilersi Hak'tır....84
64- Bülbül olsam gülistanda şakırım....85
65- Cennetten Ali'ye bir nidâ geldi.....86
66- Çeke çeke ben bu dertten ölürüm....87
67- Çekilip Kırklara vardık....88
68- Çektiğim cevr-ü cefayı....89
69- Çevrilip çevrilip üstü yanımdan....91
70- Çıkıp yerden göğe bina kuranlar....92
71- Çıktım yücesine seyran eyledim....93
72- Çok ağlatma beni, derdim böyüktür....95
73- Çok keramet gördüm sarı kürkünde....96
74- Çok nân-ü nemek yedik, helal edin....97
75- Çok şükür olsun Hüdâ'nın demine....98

76- Çoktan beri yollarını gözlerim 99
77- Dağdan kütür hezen indirir 100
78- Dedesi oğlunu verdi hocaya 101
79- Deli gönül inil inil inileme 103
80- Deli gönül ne kaçarsın ölümden 104
81- Derdim çoktur hangisine yanayım 105
82- Derildi ayn-ı cem, kuruldu erkân 106
83- Deryanın üstünde bir gemi gördüm 107
84- Dîdârın vasliyçün her dem 108
85- Dostun bahçesine bir hoyrat girmiş 110
86- Döndün mü benden de yüzü dönesi 112
87- Dün gece dün gece seyrim içinde 114
88- Dün gece seyrimde ben bir ev gördüm 115
89- Dünyadan el çek ey divane gönlüm 117
90- Ebâ Müslim şu cihana gelmeden 118
91- Eğer farz içinde farzı sorarsan 119
92- Eğer gözlü isen dizil katara 120
93- Eğer ikrar ile yola gidersen 121
94- Eksiğim aldım da meydana geldim 122
95- Eksiğim aldım da meydana geldim 123
96- Elif'tir doksan bin âlemin başı 124
97- Emanet, âlemde âdem bir güldür 125
98- Enelhak dedik de çekildik dâra 126
99- Erenler, kahr-etti saldı işkile 127
100- Erenler yanında bu ne davadır 128
101- Erenlere eş olayım 129

102- Erenlerin erkânına yoluna 130
103- Erenlerin gülü, canların canı 131
104- Erler, pirler erkân aldı izinden 132
105- Evliyanın erkânına yoluna 134
106- Evvel baştan bu dünyaya 135
107- Evvel baştan Muhammed'e salavat 137
108- Evvel bu dergâhtan kısmet 138
109- Evvel ikrar verip beli diyenler 139
110- Evvelin evveli Muhammed Ali 140
111- Ey benim divâne gönlüm 141
112- Ey benim sarı tanburam 142
113- Ey can sahibi, gel candan haber ver 143
114- Ey erenler çün bu sırrı dinledim 144
115- Ey erenler evliyalar serveri 145
116- Ey gönül bülbülleri 146
117- Ey Yezit, neden eyledin kasdıma 148
118- Ezelden divane etti aşk beni 150
119- Firdevs-i âlâda bir yanal elma 152
120- Gafil kaldır şu gönlünden gümanı 154
121- Gafil olman hey erenler 155
122- Gam elinden benim zülfü siyahım 157
123- Gariplikte gurbetlikte çektiğim 158
124- Gece gündüz yalvarırım pirime 159
125- Gece gündüz durmaz çağlayıp akar 160
126- Geçemezsin deli gönül geçilmez 161
127- Gel benim derdime bir derman eyle 162

128- Gel benim sarı tanburam.....163
129- Gel beri gel şu meydanı bilirsen.....165
130- Gel, ey babam, bir minnetim var sana.....166
131- Gel ey zâhit gel ey, ilişme bize.....168
132- Gel gönül sabreyle katlan bu cevre 169
133- Gel güzel yola gidelim.....170
134- Gel güzelim kaçma benden.....171
135- Gel hey gönül şu benlikten geçelim 172
136- Gel seninle ahd-ü peyman edelim 173
137- Geldik dârına duşlandık.....174
138- Geldim, gider oldum illerinize.....175
139- Gelin özümüze sitem edelim 176
140- Gelin yiyelim içelim 177
141- Gelin ey erenler seyran edelim 178
142- Gelmiş iken bir habercik sorayım.....179
143- Gelsün ikrarına beli diyenler 181
144- Gerçek âşıklara sala denildi 182
145- Gezip şol âlemi seyran eyledim.....183
146- Giden kimdir, kimden haber alayım 184
147- Gidi Yezit, eyi kirdin elime.....186
148- Gidi Yezit bize Kızılbaş demiş 188
149- Gittim seyreyledim felek içini 189
150- Gitme derviş gitme haber sorayım.....190
151- Gitme giden gitme sual sorayım.....191
152- Gönül arzuladı yüzün görmeye.....193
153- Gönül gel karardan aşma 194

154- Gönül ne durursun, elden geldikçe 197
155- Gönül ne yatarsın gaflet içinde 198
156- Gönül pervaz edip gökte dönüncek 199
157- Gönlümüze gümân koyman erenler 200
158- Ül bittiği yeri bilirim dersin 201
159- Gündüz hayalimde gece düşümde 202
160- Güzel âşık sana bir sualim var 203
161- Güzel âşık cevrimizi 204
162- Güzeller semtinden bize gel oldu 206
163- Hacı Bektaş tekkesinin dışından 207
164- Hak belasın versin Mülcem Oğlu'nun 208
165- Hak bizi yoktan var etti 209
166- Hak için kendini kurban eyleyen 211
167- Hak peyik yollamış, selam eylemiş 212
168- Hak, Muhammed, Ali geldi dilime 213
169- Hak, Muhammed, Ali üçü bir nurdur 215
170- Hak nasip eylese dergâha varsam 217
171- Hak yarattı Muhammed'i nurundan 219
172- Hakikat bir gizli sırdır 221
173- Hakk'ın dîdârında gizli sır idim 222
174- Hak'tan emir oldu dünyaya geldim 224
175- Haktan inayet olursa 225
176- Hayali gönlümde yadigâr kalan 227
177- Hayalin gönlümde elif lam yazar 229
178- Hayır edem derken işim şer oldu 230
179- Hazret-i Ali gazâdan gelirken 231

180- Hazret-i Ali'nin devri yürüye 232
181- Hazret-i Şah'ın avâzı 233
182- Her sabah her sabah virdim 234
183- Her sabah her sabah yüzüm üstüne 236
184- Her seher vaktında güller dikelim 237
185- Hey erenler benim meyil verdiğim 238
186- Hey erenler bir hayale uğradım 240
187- Her sabah her sabah yüzüme gülme 241
188- Her sabah her sabah bir seher yeli 242
189- Hey gaziler mürvet kaldı mı şunda 243
190- Hiç bilmedim sabahta sarı neden 244
191- Hocam bana ilimleri sorarsa 245
192- Horasan'dan kalktı sökün eyledi 247
193- Horasan'dan kalktım sökün eyledim 249
194- Hû dedim çağırdım gerçek erlere 250
195- Hû diyelim gerçeklerin demine 251
196- Hû erenler bir müşkülüm var benim 252
197- İkiliği özüne alsa kişi 253
198- İkrar verdim, bu ikrarı güderim 255
199- İlk yazın geldiği neden bellidir 256
200- İptida bir sofu Şah'a varınca 257
201- İsa Peygamber'i Hakk'a buyurdu 258
202- İsm-i âzam duasıdır 260
203- Kâbe'den Kâbe'ye giden bezirgân 261
204- Kadir Allah kula ihsan ederken 262
205- Kahpe felek, sana nettim, neyledim 263

206- Kalkıp riya ile ceme gelinmez 264
207- Çok ağlatma beni, derdim böyüktür 265
208- Kanber kafadan güderdi devesin 266
209- Kardaşlarım bile yola gidelim 267
210- Kendin çün bilmezsen bilire danış 268
211- Karga gül dalına konsa 269
212- Karga gül dalına konsa 270
213- Kaşlarında mim duası yazılı 272
214- Kaynat, muhabbetin kazanın kaynat 273
215- Kazanıp kazanıp verme havaya 274
216- Kerbela çölünden bir koyun geldi 275
217- Kırklar meydanında erkân isteyen 277
218- Kısmet verip bizi salan çöllere 278
219- Koyun beni Hak aşkına yanayım 279
220- Koyun der kurda, ne yer, ne gezersin 280
221- Kuş olup güverin donunu geyen 281
222- Lanet olsun sana ey Yezit pelit 283
223- Medet, mürvet, Şah Velayet, gel yetiş 285
224- Medet senden medet Muhammed Ali 286
225- Men aref sırrını kardaş 287
226- Meyil verme nâsa murdar olursun 289
227- Muhammed Ali'nin güzel yolları 290
228- Muhammed Ali neslinden kim kaldı 291
229- Muhammed Ali'dir güruh-ı Naci 292
230- Muhammed Ali'nin eli değil mi 293
231- Muhammed Ali'nin kıldığı dava 295

232- Muhammed Ali'nin kurduğu yoldur 296
233- Muhammed Ali'yi candan sevenler.....297
234- Muhammed'in üç beni var yüzünde.....298
235- Mücerredim deyü dava kılanlar.....299
236- Mürşide varmağa talib olursan 300
237- Nâci derler bir güruha uğradım 302
238- Ne denli darılsan almam üstüme 304
239- Ne güzelce muradıma ererken 305
240- Ne hoş yerde makamın var 306
241- Ne yatarsın bülbül kalk figân eyle.....307
242- Ol benim Şah'ımı 308
243- Olsa, bir yar olsa, meyil katsayız.....310
244- On İki İmam'a uyanlardanız.....311
245- Oturmuş Arapça Kur'an okursun 313
246- Oturmuş erenler yasını çeker.....314
247- Özmü zulmete salmanam.....315
248- Peygamber buyurur ashablarına.....317
249- Sabır kıla kıla canıma yetti 318
250- Sabah sabah çıkıp arşa bakarken 319
251- Sabah seherinde niyaza geldim.....320
252- Sabahın seherinde niyaz ederken.....322
253- Sabahtan cemalin seyran eyledim.....323
254- Sabahtan dergâha vardım.....324
255- Sabahtan uğradım ben de Suna'ma 325
256- Sabahtan uğradım dedim göçüne.....326
257- Sar'öküzü benden sual sorarlar 327

258- Sefasına cefasına dayandım 329
259- Sefil aylarında sökün eyledim 330
260- Seher vakti kalkan kervan.....331
261- Senden ayrı lokma yemezim, derdim 332
262- Sensin bizim zâhir bâtın ulumuz 333
263- Serime bir sevda düştü.....334
264- Serseri girme meydana.....336
265- Sevda çekmek şanlarıdır 337
266- Seyr eyledim şu cihanın varını 338
267- Seyran edip şu âlemde gezerken.....339
268- Seyran ettim erenlerin demini.....340
269- Seyredelim Horasan'ın ilini.....342
270- Seyyah olup şu âlemi gezerim 343
271- Seyyah olup şu âlemi gezerken 344
272- Sofu mezhebimizi ne sorarsın.....345
273- Sordum sarı çiğdeme 347
274- Sultan Nevrûz günü cemdir erenler.....349
275- Sultan Suyu gibi çağlayıp akma 351
276- Şah'a gider ben bir bezirgân gördüm 352
277- Şah-ı Merdan Ali Kurdu bu yolu 353
278- Şah-ı Merdan kullarıyız 354
279- Şah'ın nûru musun ey canlar canı 355
280- Şah'ım illerinden gelen turnalar.....356
281- Şecaatin varsa kalbinde sakla 357
282- Şimdi bizim aramıza 358
283- Şu benim sevdiğim şirin sözleri.....359

284- Şu dünyada benim gönül verdiğim 360
285- Şu karşı yaylada göç katar katar 361
286- Şu karşıki karlı dağı gördün mü 362
287- Şu yalan dünyaya geldim geleli 363
288- Şu yalan dünyaya geldim geleli 365
289- Şu yalan dünyaya geldim geleli 366
290- Şükür bizi bu meydana 368
291- Takdir-i İlâhîden budur nasibim 369
292- Tâlibin özünü hâl eyle pişir 370
293- Tarikate ikrar verdim 371
294- Tasanup ta gönül sen melül olma 373
295- Temennâya geldim erenler size 375
296- Türap ol da gez bir zaman 376
297- Türbesin üstünü nakş eylediler 377
298- Türlü tefârikten tutmuş yükünü 379
299- Uçtu havalandı gönülün kuşu 380
300- Uğrum sıra giden boz atlı Hızır 381
301- Uğruma bir çığın düştü 383
302- Usul boylu sevdiğimden ayrıldım 385
303- Uyurken üstüme geldi erenler 386
304- Uyur idik uyardılar 388
305- Üç gözlü pınarın gözün ararsan 389
306- Üfürdüm çırağı uyandıramadım 390
307- Vefat ettim şu dünyadan 391
308- Viran bahçelerde bülbül öter mi 393
309- Yağmur ile yağdım, yel ile esdim 395

310- Yalan dünya sana bel mi bağlarım 396
311- Yemen ellerinden beri gelirken 397
312- Yemen illerine bir can gönderdim 399
313- Yetmiş iki buçuk millet dileği 400
314- Yine dosttan haber geldi 401
315- Yine gönül havalandı zâ ile 402
316- Yine ılgıt ılgıt yeller esince 403
317- Yine mihman gördüm, gönlüm şaz oldu 404
318- Yine tamam oldu senenin başı 405
319- Yine yeşillendi dağlar 406
320- Yol içinde yol sorarsan 407
321- Yönümü döndürdüm Sarı Sultan'a 418
322- Yüce yüce dağlardan mı gelirsin 419
323- Yükseklerden alçaklara indirdi 410
Sözlük 411
Kaynakça 441